

Uradni list

Evropske unije

C 295 E

Zvezek 49

Slovenska izdaja

Informacije in objave

5. december 2006

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina	Stran
	I <i>Informacije</i>	
	Svet	
2006/C 295 E/01	Skupno Stališče (ES) št. 23/2006 z dne 18. septembra 2006, ki ga je sprejel Svet v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o vozniških dovoljenjih (prenovitev) ⁽¹⁾	1
2006/C 295 E/02	Skupno Stališče (ES) št. 24/2006 z dne 18. septembra 2006, ki ga je sprejel Svet v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, z namenom sprejetja Priporočila Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu mladoletnikov in človeškega dostojanstva ter o pravici do odgovora v zvezi s konkurenčnostjo evropske audiovizualne industrije in industrije spletnih informacijskih storitev	48
2006/C 295 E/03	Skupno Stališče (ES) št. 25/2006 z dne 18. septembra 2006, ki ga je sprejel Svet v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, z namenom sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi Evropskega inštituta za enakost med spoloma	57
2006/C 295 E/04	Skupno stališče Sveta (ES) št. 26/2006 z dne 25. septembra 2006, ki ga je sprejel Svet v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, z namenom sprejetja Sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi programa „Evropa za državljane“ za spodbujanje aktivnega evropskega državljanstva za obdobje 2007–2013	69

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

I

(Informacije)

SVET

SKUPNO STALIŠČE (ES) št. 23/2006,

ki ga je sprejel Svet dne 18. septembra 2006

z namenom sprejetja Direktive 2006/.../ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o vozniških dovoljenjih (prenovitev)

(2006/C 295 E/01)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 71 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva Sveta 91/439/EGS z dne 29. julija 1991 o vozniških dovoljenjih ⁽³⁾ je bila večkrat bistveno spremenjena. Ob upoštevanju novih sprememb omenjene direktive bi bilo treba zaradi jasnosti zadevne določbe prenoviti.

(2) Pravila o vozniških dovoljenjih so bistveni sestavni del skupne prometne politike, prispevajo k izboljšanju prometne varnosti in pospešujejo prosto gibanje oseb, ki nameravajo bivati v državi članici, ki ni država, v kateri se dovoljenje izda. Zaradi pomena osebnih prevoznih sredstev imetništvo vozniškega dovoljenja, ki ga uradno priznava država članica gostiteljica, spodbuja prosto gibanje oseb in njihovo svobodo ustanavljanja. Kljub

napredku, doseženem pri usklajevanju predpisov o vozniških dovoljenjih, še vedno obstajajo znatne razlike med predpisi držav članic v zvezi s periodičnostjo podaljševanja vozniških dovoljenj in glede podkategorij vozil, zato bi bilo treba te predpise bolj uskladiti, s čimer bi prispevali k izvajanju politik Skupnosti.

(3) Možnost določanja obdobja veljavnosti vozniških dovoljenj z nacionalnimi predpisi, kakor je predvideno v Direktivi 91/439/EGS, ima za posledico soobstoj različnih pravil v različnih državah članicah in več kakor 110 različnih vzorcev vozniških dovoljenj, ki veljajo v državah članicah. To povzroča državljanom, policiji in upravnim organom, pristojnim za upravljanje z vozniškimi dovoljenji, težave glede preglednosti in vodi k ponarejanju dokumentov, ki so včasih stari nekaj desetletij.

(4) Z namenom, da se prepreči, da bi enotni vzorec evropskega vozniškega dovoljenja postal dodatni vzorec, poleg sto desetih, ki so že v obtoku, bi morale države članice sprejeti vse potrebne ukrepe, da se vsem imetnikom dovoljenj izda ta enotni vzorec.

(5) Ta direktiva ne bi smela vplivati na pravice do vožnje, ki so bile priznane ali pridobljene pred dnevom začetka uporabe te direktive.

⁽¹⁾ UL C 112, 30.4.2004, str. 34.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 23. februarja 2005 (UL C 304 E, 1.12.2005, str. 202), Skupno stališče Sveta z dne 18. septembra 2006 in Stališče Evropskega parlamenta z dne ... (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL L 237, 24.8.1991, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

- (6) Vozniška dovoljenja se vzajemno priznavajo. Državi članici bi bilo treba omogočiti, da za voziško dovoljenje, katerega veljavnost ni časovno omejena, ki ga je izdala druga država članica in katerega imetnik je prebival na njenem ozemlju več kot dve leti, uporabi obdobje veljavnosti, predpisano v tej direktivi.
- (7) Uvedba omejitve časovne veljavnosti novih voziških dovoljenj naj bi omogočila, da se ob periodičnem podaljšanju uporabijo najnovejši ukrepi proti ponarejanju ter opravijo zdravniški pregledi ali drugi ukrepi, ki jih določijo države članice.
- (8) Zaradi prometne varnosti bi bilo treba določiti minimalne zahteve za izdajo voziškega dovoljenja. Treba bi bilo uskladiti standarde v zvezi z voziškimi izpiti in podelitvijo voziškega dovoljenja. S tem v zvezi bi bilo treba opredeliti znanja, spretnosti in ravnanje, povezana z vožnjo motornih vozil, in na teh elementih zasnovati voziški izpit ter ponovno opredeliti minimalne standarde v zvezi s psihofizično sposobnostjo za vožnjo teh vozil.
- (9) Ob izdaji voziškega dovoljenja in nato v rednih presledkih bi morali vozniki vozil, ki se uporabljajo za prevoz oseb ali blaga, predložiti dokaz, da izpolnjujejo minimalne standarde psihofizične sposobnosti za vožnjo. Takšne redne kontrole v skladu z nacionalnimi predpisi o izpolnjevanju minimalnih standardov bodo prispevale k prostemu gibanju oseb, preprečevanju izkrivljanja konkurence in večjemu upoštevanju posebne odgovornosti voznikov teh vozil. Državam članicam bi bilo treba dovoliti, da predpišejo obveznost zdravstvenega pregleda kot jamstvo za izpolnjevanje minimalnih standardov psihofizične sposobnosti za vožnjo drugih motornih vozil. Zaradi preglednosti bi morali ti pregledi sovpadati s podaljšanjem voziških dovoljenj in bi zato morali biti vezani na obdobje veljavnosti dovoljenja.
- (10) Dodatno bi bilo treba okrepiti načelo postopnega dostopa do kategorij dvokolesnih vozil in kategorij vozil, ki se uporabljajo za prevoz oseb in blaga.
- (11) Vseeno bi bilo državam članicam treba omogočiti, da za vožnjo nekaterih kategorij vozil določijo višjo starostno mejo in s tem dodatno prispevajo k prometni varnosti; državam članicam bi se v izjemnih okoliščinah moralo dovoliti, da določijo nižje starostne meje zaradi upoštevanja okoliščin v teh državah.
- (12) Opredelitve kategorij bi morale v večji meri odražati tehnične značilnosti zadevnih vozil in spretnosti, potrebne za vožnjo vozila.
- (13) Z uvedbo kategorije voziških dovoljenj za mopede se bo povečala prometna varnost za najmlajše voznike, ki jih prometne nesreče po statističnih podatkih najbolj prizadenejo.
- (14) Sprejeti bi bilo treba posebne določbe, da bi telesno prizadetim osebam olajšali vožnjo vozil.
- (15) Zaradi prometne varnosti bi morale države članice imeti možnost, da uporabijo svoje nacionalne predpise o odvzemu, začasnem odvzemu, podaljšanju in razveljavitvi voziških dovoljenj za vse imetnike dovoljenj, ki imajo običajno prebivališče na njihovem ozemlju.
- (16) Vzorec voziškega dovoljenja, kakor je določen v Direktivi 91/439/EGS, bi bilo treba nadomestiti z enotnim vzorcem v obliki plastične kartice. Hkrati bi bilo treba ta vzorec voziškega dovoljenja prilagoditi zaradi uvedbe nove kategorije voziških dovoljenj za mopede in nove kategorije voziških dovoljenj za motorna kolesa.
- (17) Možnost, da se v novi vzorec voziškega dovoljenja v obliki plastične kartice vključi mikročip, naj bi državam članicam omogočila, da še izboljšajo raven zaščite pred goljufijami. Državam članicam bi bilo treba omogočiti, da v čip vključijo nacionalne podatke, pod pogojem da ti podatki ne posegajo v splošno dostopne podatke. Tehnične zahteve glede mikročipa bi morala določiti Komisija, ki bi ji pomagal odbor za voziška dovoljenja.
- (18) Določiti bi bilo treba minimalne standarde za poklic člana izpitne komisije in za zahteve za usposabljanje za člana izpitne komisije, s čimer naj se izboljša znanje in spretnosti izpitne komisije, zagotovi objektivnejše ocenjevanje kandidatov za pridobitev voziškega dovoljenja in poveča usklajenost voziških izpitov.
- (19) Komisiji bi bilo treba omogočiti, da sprejema prilagoditve prilog I do VI tehničnemu napredku.
- (20) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

- (21) Ker ciljev te direktive države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker te cilje zaradi njihovega obsega in učinkov lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev.
- (22) Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznosti držav članic v zvezi z roki za prenos direktiv, naštetih v delu B Priloge VII, v nacionalno zakonodajo in v zvezi z njihovo uporabo —

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Vzorec dovoljenja

1. Države članice v skladu z določbami te direktive uvedejo nacionalno vozniško dovoljenje, ki temelji na vzorcu Skupnosti, določenem v Prilogi I. Znak na strani 1 vzorca vozniškega dovoljenja Skupnosti vsebuje oznako države članice, ki izdaja dovoljenje.
2. Brez poseganja v pravila o varstvu podatkov lahko države članice vključijo v vozniško dovoljenje nosilec podatkov (mikročip) kot sestavni del tega dovoljenja, takoj ko Komisija v skladu s postopkom iz člena 9(2) določi zahteve iz Priloge I glede mikročipa. Te zahteve predvidijo homologacijo ES, ki se podeli le, če se dokaže zmožnost preprečevanja poskusov zlorab ali spreminjanja podatkov.
3. V mikročip se vključijo usklajeni podatki o vozniškem dovoljenju, kakor so opredeljeni v Prilogi I.

Po posvetovanju s Komisijo lahko države članice shranjujejo dodatne podatke, pod pogojem, da to v nobenem primeru ne posega v izvajanje te direktive.

Komisija lahko v skladu s postopkom iz člena 9(2) prilagodi Prilogo I, da se zagotovi prihodnja interoperabilnost.

4. Države članice lahko s soglasjem Komisije vzorec, določen v Prilogi I, prilagodijo tako, da je primeren za računalniško obdelavo vozniškega dovoljenja.

Člen 2

Vzajemno priznavanje

1. Vozniška dovoljenja, ki jih izdajajo države članice, se vzajemno priznavajo.
2. Če imetnik veljavnega nacionalnega vozniškega dovoljenja, ki nima obdobja veljavnosti, kot je določeno v členu 7(2), pridobi običajno prebivališče v državi članici, ki je različna od države članice, ki je izdala njegovo vozniško dovoljenje, lahko država članica gostiteljica uporablja za dovoljenje obdobje veljavnosti, kot je določeno v navedenem členu, tako da po preteku 2 let od dne, ko je imetnik pridobil običajno prebivališče na njenem ozemlju, veljavnost vozniškega dovoljenja podaljšuje.

Člen 3

Ukrepi proti ponarejanju

1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za preprečevanje vsakršnega tveganja ponarejanja vozniških dovoljenj, vključno z vzorci vozniških dovoljenj, izdanih pred začetkom veljavnosti te direktive. O tem obvestijo Komisijo.
2. Material, uporabljen za vozniško dovoljenje, določeno v Prilogi I, se s specifikacijami, ki jih določi Komisija v skladu s postopkom iz člena 9(2), zaščiti pred ponarejanjem. Države članice lahko uvedejo dodatne varnostne elemente.
3. Države članice zagotovijo, da do ...(*) vsa izdana vozniška dovoljenja in vozniška dovoljenja v obtoku izpolnjujejo vse zahteve te direktive.

Člen 4

Kategorije, opredelitve in najnižje starosti

1. Z vozniškim dovoljenjem iz člena 1 se dovoli vožnja vozil na motorni pogon, ki spadajo v kategorije, opredeljene v nadaljevanju. Dovoljenje se lahko izda po dopolnitvi najnižjih starosti, ki so določene za vsako kategorijo. „Vozilo na motorni pogon“ pomeni vsako vozilo na lastni pogon, ki vozi po cesti in ni tirno vozilo.

(*) 26 let po dnevu začetka veljavnosti te direktive.

2. Mopedi

(ii) motorna trikolesa z močjo, ki presega 15 kW

Kategorija AM:

— dvo- ali trikolesna vozila z največjo konstrukcijsko določeno hitrostjo, ki ne presega 45 km/h, kot so opredeljena v členu 1(2)(a) Direktive 2002/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. marca 2002 o homologaciji dvo- in trikolesnih motornih vozil in razveljavitvi Direktive Sveta 92/61/EGS⁽¹⁾ (razen vozil, katerih največja konstrukcijsko določena hitrost je manjša ali enaka 25 km/h), ter lahka štirikolesa, kot so opredeljena v členu 1(3)(a) Direktive 2002/24/ES,

— najnižja starost za kategorijo AM je 16 let.

3. Motorna kolesa s stransko prikolico ali brez nje in motorna trikolesa:

— „motorno kolo“ pomeni dvokolesno vozilo s stransko prikolico ali brez nje, kot je opredeljeno v členu 1(2)(b) Direktive 2002/24/ES;

— „motorno trikolo“ pomeni vozilo s tremi simetrično nameščenimi kolesi, kot je opredeljeno v členu 1(2)(c) Direktive 2002/24/ES.

(a) Kategorija A1:

— motorna kolesa s prostornino valja, ki ne presega 125 kubičnih centimetrov, z močjo, manjšo od 11 kW, in z razmerjem moči/teže, ki ne presega 0,1 kW/kg;

— motorna trikolesa, katerih moč ne presega 15 kW;

— najnižja starost za kategorijo A1 je 16 let;

(b) Kategorija A2:

— motorna kolesa z močjo, manjšo od 35 kW, in z razmerjem moči/teže, ki ne presega 0,2 kW/kg in ki ne izvira iz vozila z dvakrat večjo močjo;

— najnižja starost za kategorijo A2 je 18 let.

(c) Kategorija A:

(i) motorna kolesa;

— Najnižja starost za kategorijo A je 20 let. Vendar pa je vožnja motornih koles iz te kategorije dovoljena le osebam, ki imajo vsaj dvoletne vozniške izkušnje z vožnjo motornih koles, za katere velja vozniško dovoljenje za kategorijo A2. Pogoji glede predhodnih izkušenj se lahko opusti, če je kandidat star najmanj 24 let;

— najnižja starost za motorna trikolesa z močjo, večjo od 15 kW, je 21 let.

4. Motorna vozila:

— „motorno vozilo“ pomeni vsako vozilo na motorni pogon, ki se običajno uporablja za prevoz oseb ali blaga po cesti ali za cestno vleko vozil, ki se uporabljajo za prevoz oseb ali blaga. Ta pojem vključuje trolejbus, to so vozila, prikjučena na električni drsnik, ki ne vozijo po tirih. Ne vključuje pa kmetijskih ali gozdarskih traktorjev;

— „kmetijski ali gozdarski traktor“ pomeni vsako vozilo na motorni pogon, ki vozi po kolesih ali tirih in ima najmanj dve osi ter katerega glavna funkcija je vlečna moč, zasnovano pa je predvsem za vlečenje, potiskanje, prevažanje ali pogon različnih orodij, naprav ali priklopnih vozil, ki se uporabljajo v kmetijstvu ali gozdarstvu in katerih uporaba za prevoz oseb ali blaga po cesti ali za vleko vozil, ki se uporabljajo za prevoz oseb ali blaga na cesti, je samo sekundarna funkcija.

(a) Kategorija B1:

— štirikolesa, kot so opredeljena v členu 1(3)(b) Direktive 2002/24/ES;

— najnižja starost za kategorijo B1 je 16 let;

— kategorija B1 je izbirna; v državah članicah, ki te kategorije vozniškega dovoljenja ne uvedejo, se zahteva za vožnjo teh vozil vozniško dovoljenje za kategorijo B.

(b) Kategorija B:

Motorna vozila z največjo dovoljeno maso, ki ni večja od 3 500 kg, zasnovana in izdelana za prevoz največ osem potnikov poleg voznika; motorna vozila v tej kategoriji se lahko kombinirajo s priklopnikom, katerega največja dovoljena masa ne presega 750 kg.

Brez poseganja v pravila o homologaciji zadevnih vozil se lahko motorna vozila v tej kategoriji kombinirajo s priklopnikom, katerega največja dovoljena masa presega 750 kg, pod pogojem da največja dovoljena masa takšne kombinacije ne presega 4 250 kg. V primeru, da takšna kombinacija presega 3 500 kg, države članice v skladu z določbami Priloge V zahtevajo, da se lahko tako kombinacija vozi le po:

— končanem usposabljanju ali

— opravljenem preizkusu spretnosti in ravnanja.

⁽¹⁾ UL L 124, 9.5.2002, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2005/30/ES (UL L 106, 27.4.2005, str. 17).

- Države članice lahko zahtevajo tudi tako usposabljanje in hkrati opravljen preizkus spretnosti in ravnanja.
- Države članice označijo pravico do vožnje take kombinacije na vozniskem dovoljenju z ustrežno kodo Skupnosti.
- Najnižja starost za kategorijo B je 18 let.
- (c) Kategorija BE:
- brez poseganja v pravila o homologaciji zadevnih vozil kombinacija vozil, sestavljena iz vlečnega vozila kategorije B in priklopnika ali polpriklopnika, pri čemer največja dovoljena masa priklopnika ali polpriklopnika ne presega 3 500 kg;
  - najnižja starost za kategorijo BE je 18 let.
- (d) Kategorija C1:
- motorna vozila, ki ne spadajo v kategoriji D1 ali D in katerih največja dovoljena masa presega 3 500 kg, vendar je manjša od 7 500 kg, ter ki so zasnovana in izdelana za prevoz največ osem potnikov poleg voznika; motorna vozila v tej kategoriji se lahko kombinirajo s priklopnikom z največjo dovoljeno maso, ki ne presega 750 kg.
- (e) Kategorija C1E:
- brez poseganja v pravila o homologaciji zadevnih vozil kombinacije vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije C1 in priklopnika ali polpriklopnika, pri čemer največja dovoljena masa priklopnika ali polpriklopnika presega 750 kg, pod pogojem, da dovoljena masa kombinacije ne presega 12 000 kg;
  - brez poseganja v pravila o homologaciji zadevnih vozil kombinacije vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije B in priklopnika ali polpriklopnika, pri čemer največja dovoljena masa priklopnika ali polpriklopnika presega 3 500 kg, pod pogojem, da dovoljena masa kombinacije ne presega 12 000 kg;
  - najnižja starost za kategoriji C1 in C1E je 18 let, brez poseganja v določbe o vožnji takšnih vozil iz Direktive 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov spremenjen Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 in Direktive Sveta 91/439/EGS in razveljavitvi Direktive Sveta 76/914/EGS⁽¹⁾;
- (f) Kategorija C:
- motorna vozila, ki ne spadajo v kategoriji D1 ali D in katerih največja dovoljena masa presega 3 500 kg ter ki so zasnovana in izdelana za prevoz največ osem potnikov poleg voznika; motorna vozila v tej kategoriji se lahko kombinirajo s priklopnikom z največjo dovoljeno maso, ki ne presega 750 kg.
- (g) Kategorija CE:
- brez poseganja v pravila o homologaciji zadevnih vozil kombinacije vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije C in priklopnika ali polpriklopnika, pri čemer največja dovoljena masa priklopnika ali polpriklopnika presega 750 kg;
  - najnižja starost za kategoriji C1 in CE je 21 let, brez poseganja v določbe o vožnji takšnih vozil iz Direktive 2003/59/ES.
- (h) Kategorija D1:
- motorna vozila, ki so zasnovana in izdelana za prevoz največ 16 potnikov poleg voznika ter katerih največja dolžina ne presega 8 m; motorna vozila v tej kategoriji se lahko kombinirajo s priklopnikom z največjo dovoljeno maso, ki ne presega 750 kg.
- (i) Kategorija D1E:
- brez poseganja v pravila o homologaciji zadevnih vozil kombinacije vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije D1 in priklopnika ali polpriklopnika, pri čemer največja dovoljena masa priklopnika ali polpriklopnika presega 750 kg;
  - najnižja starost za kategoriji D1 in D1E je 21 let, brez poseganja v določbe o vožnji takšnih vozil iz Direktive 2003/59/ES.
- (j) Kategorija D:
- motorna vozila, ki so zasnovana in izdelana za prevoz več kot osem potnikov poleg voznika, in motorna vozila, za katere velja voznisko dovoljenje za kategorijo D, se lahko kombinirajo s priklopnikom z največjo dovoljeno maso, ki ne presega 750 kg.
- (k) Kategorija DE:
- brez poseganja v pravila o homologaciji zadevnih vozil kombinacije vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije D in priklopnika, katerega največja dovoljena masa presega 750 kg;

⁽¹⁾ UL L 226, 10.9.2003, str. 4. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2004/66/ES (UL L 168, 1.5.2004, str. 35).

- najnižja starost za kategoriji D in DE je 24 let, brez poseganja v določbe o vožnji takšnih vozil iz Direktive 2003/59/ES.

Člen 5

Pogoji in omejitve

5. S soglasjem Komisije lahko države članice iz uporabe tega člena izključijo nekatere posebne vrste vozil na motorni pogon, kot so posebna vozila za invalide.

Države članice lahko iz uporabe te direktive izključijo vozila, ki jih uporabljajo oborožene sile in civilna zaščita oz. vozila pod njihovim nadzorom.

6. Države članice lahko zvišajo ali znižajo najnižjo starost za izdajo vozniškega dovoljenja:

(a) za kategorijo AM navzdol do 14 let ali navzgor do 18 let;

(b) za kategorijo B1 navzgor do 18 let;

(c) za kategorijo A1 navzgor do 17 ali 18 let,

- če je med najnižjo starostjo za kategorijo A1 in najnižjo starostjo za kategorijo A2 dve leti razlike in

- se zahteva najmanj dve leti izkušenj za motorna kolesa kategorije A2, preden se lahko dovoli vožnja motornih koles za kategorijo A, kot je navedeno v točki 3(c)(i);

(d) za kategoriji B in BE navzdol do 17 let.

Države članice lahko znižajo najnižjo starost za kategorijo C do 18 let in za kategorijo D do 21 let v zvezi z:

- (a) vozili, ki jih uporabljajo gasilske službe, in vozili, ki se uporabljajo za vzdrževanje javnega reda in miru;
- (b) vozili, ki se uporabljajo za preskuse na cesti za namen popravil ali vzdrževanja.

Vozniška dovoljenja, ki se v skladu s tem odstavkom izdajo osebam, stari manj kot določajo odstavki 2 do 4, so veljavna le na ozemlju države članice, ki izda takšna dovoljenja, dokler imetnik dovoljenja ne doseže najnižje starostne meje iz odstavkov 2 do 4.

Države članice lahko na svojem ozemlju priznajo veljavnost vozniških dovoljenj, izdanih voznikom, stari manj kakor določeno z najnižjimi starostnimi mejami iz odstavkov 2 do 4.

1. V vozniških dovoljenjih se navedejo pogoji, pod katerimi voznik sme voziti.

2. Če je vozniku zaradi telesne prizadetosti dovoljena samo vožnja nekaterih vrst vozil ali prilagojenih vozil, se preizkus spretnosti in ravnanja iz člena 7 opravi v takem vozilu.

Člen 6

Stopnjevitost in ekvivalenca kategorij

1. Za izdajo vozniških dovoljenj veljajo naslednji pogoji:

- (a) dovoljenja za kategorije C1, C, D1 in D se izdajo samo voznikom, ki so že upravičeni do vožnje vozil kategorije B;
- (b) dovoljenja za kategorije BE, C1E, CE, D1E in DE se izdajo samo voznikom, ki so že upravičeni do vožnje vozil kategorije B, C1, C, D1 in D.

2. Veljavnost vozniških dovoljenj se določi na naslednji način:

- (a) dovoljenja, izdana za kategorije C1E, CE, D1E ali DE, so veljavna za skupino vozil v kategoriji BE;
- (b) dovoljenja, izdana za kategorijo CE, so veljavna za kategorijo DE, v kolikor so njihovi imetniki upravičeni do vožnje vozil v kategoriji D;
- (c) dovoljenja, izdana za kategorijo CE in DE, so veljavna za skupino vozil v kategorijah C1E in D1E;
- (d) dovoljenja, izdana za katero koli kategorijo, so veljavna za vozila v kategoriji AM, vendar pa lahko država članica za vozniška dovoljenja, izdana na njenem ozemlju, omeji ekvivalentnost za kategorijo AM na kategorije A1, A2 in A, če država članica uvede praktični preizkus kot pogoj za pridobitev kategorije AM;
- (e) dovoljenja, izdana za kategorijo A2, so veljavna tudi za kategorijo A1;
- (f) dovoljenja, izdana za kategorijo A, B, C ali D, so veljavna za kategorijo A1, A2, B1, C1 oziroma D1.

3. Države članice lahko za vožnjo na svojem ozemlju odobrijo naslednje ekvivalence:

- (a) motorna trikolesa z dovoljenjem za kategorijo B, za motorna trikolesa z močjo, ki presega 15 kW, pod pogojem, da je imetnik dovoljena za kategorijo B star najmanj 21 let;
- (b) motorna kolesa kategorije A1 z dovoljenjem za kategorijo B.

Glede na to, da ta odstavek velja le na njihovih ozemljih, države članice v vozniškem dovoljenju ne navedejo, da je imetnik upravičen do vožnje teh vozil.

4. Države članice lahko po posvetovanju s Komisijo dovolijo na svojem ozemlju vožnjo:

- (a) vozil kategorije D1 (z največjo dovoljeno maso 3 500 kg, ki ne vključuje nobene posebne opreme, namenjene za prevoz invalidnih potnikov), ki jih vozijo imetniki dovoljenja za kategorijo B, starejši od 21 let, če so dovoljenje pridobili najmanj dve leti pred tem, pod pogojem, da vozila uporabljajo neprofitni organi za socialne namene in če voznik svoje storitve opravlja prostovoljno;
- (b) vozil z največjo dovoljeno maso, ki presega 3 500 kg, ki jih vozijo imetniki vozniškega dovoljenja za kategorijo B, starejši od 21 let, če so dovoljenje pridobili najmanj dve leti pred tem, pod pogojem, da je glavni namen vozil, da se uporabljajo kot prostor za izobraževanje in rekreacijo samo, ko so v mirujočem stanju, in da jih uporabljajo neprofitni organi za socialne namene in so spremenjena tako, da se ne morejo uporabljati niti za prevoz več kot devetih oseb niti za prevoz katerega koli blaga, razen tistega, ki je nujno potrebno za njihove namene.

Člen 7

Izdaja, veljavnost in podaljšanje

1. Vozniška dovoljenja se izdajo samo tistim kandidatom:

- (a) ki so opravili preizkus spretnosti in ravnanja ter teoretični preizkus in ki izpolnjujejo zdravniške standarde v skladu z določbami priloga II in III;
- (b) ki so opravili teoretični preizkus samo za kategorijo AM; države članice lahko od kandidatov zahtevajo, da opravijo preizkus spretnosti in ravnanja ter zdravniški pregled za to kategorijo;

Za trikolesa in štirikolesa v tej kategoriji lahko države članice uvedejo poseben preizkus spretnosti in ravnanja. Za

razlikovanje vozil znotraj kategorije AM se lahko v vozniško dovoljenje vpiše nacionalna koda.

- (c) ki so, kar zadeva kategorijo A2 ali kategorijo A, pod pogojem, da so pridobili najmanj dve leti izkušenj na motornem kolesu iz kategorije A1 ali iz kategorije A2, opravili le preizkus spretnosti in ravnanja ali zaključili usposabljanje v skladu s Prilogo VI.
- (d) ki so, kar zadeva kategorijo B, zaključili usposabljanje ali opravili preizkus spretnosti in ravnanja ali so zaključili usposabljanje in opravili preizkus spretnosti in ravnanja v skladu s Prilogo V za vožnjo kombinacije vozil, kakor je opredeljena v drugem pododstavku člena 4(4)(b).
- (e) ki imajo svoje običajno prebivališče na ozemlju države članice, ki je izdala dovoljenje, ali lahko predložijo dokaze, da tam študirajo že vsaj šest mesecev.

2. (a) Od ... (*) so dovoljenja, ki jih izdajajo države članice za kategorije AM, A1, A2, A, B, B1 in BE, veljavna 10 let.

Posamezna država članica lahko odloči, da taka dovoljenja izdaja z veljavnostjo do 15 let.

(b) Od ... (*) so dovoljenja, ki jih izdajajo države članice za kategorije C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E, veljavna 5 let.

(c) Podaljšanje vozniškega dovoljenja ima lahko za posledico novo obdobje veljavnosti za drugo kategorijo ali kategorije, za katere je imetnik dovoljenja upravičen do vožnje, v kolikor je to v skladu s pogoji, določenimi v tej direktivi.

(d) Prisotnost mikročipa v skladu s členom 1 ni predpogoj za veljavnost vozniškega dovoljenja. Izguba, nečitljivost ali kakšna druga poškodba mikročipa ne učinkuje na veljavnost dovoljenja.

3. Pogoji za podaljšanje vozniških dovoljenj po izteku njihove veljavnosti so:

- (a) nadaljnje izpolnjevanje minimalnih standardov fizične in duševne sposobnosti za vožnjo, kakor so določeni v Prilogi III, za vozniška dovoljenja v kategorijah C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E; in
- (b) običajno prebivališče na ozemlju države članice, ki je izdala dovoljenje, ali dokazilo, da prosilec tam študira že vsaj šest mesecev.

Države članice lahko pri podaljšanju vozniških dovoljenj za kategorije AM, A, A1, A2, B, B1 in BE zahtevajo pregled, pri katerem se uporabljajo minimalni standardi fizične in duševne sposobnosti za vožnjo, kakor so določeni v Prilogi III.

(*) Šest let po dnevu začetka veljavnosti te direktive.

Države članice lahko omejijo obdobje veljavnosti voznških dovoljenj, kakor je določeno v odstavku 2, izdanih novim voznikom za katero koli kategorijo, z namenom, da se za te voznike uporabljajo posebni ukrepi, katerih cilj je izboljšanje prometne varnosti.

Države članice lahko omejijo obdobje veljavnosti prvega dovoljenja, ki se izda novim voznikom za kategoriji C in D, na tri leta, z namenom, da bi lahko za te voznike uporabljale posebne ukrepe za izboljšanje prometne varnosti teh voznikov.

Države članice lahko omejijo obdobje veljavnosti posameznih voznških dovoljenj, določeno v odstavku 2, za katero koli kategorijo, v primeru, da se zdi nujno pogosteje izvajati zdravniške preglede ali druge posebne ukrepe, kot so omejitve za storilce prometnih prekrškov.

Države članice lahko skrajšajo obdobje veljavnosti voznških dovoljenj, določeno v odstavku 2, za imetnike, ki prebivajo na njihovem ozemlju, ki so dopolnili 50 let, z namenom, da se pogosteje izvajajo zdravniški pregledi ali drugi posebni ukrepi, kot so osvežitveni tečajji. To skrajšano obdobje veljavnosti se lahko uporabi le pri podaljšanju voznškega dovoljenja.

4. Brez poseganja v nacionalno kazensko in policijsko zakonodajo lahko države članice po posvetovanju s Komisijo za izdajo voznških dovoljenj uporabijo določbe svojih nacionalnih predpisov, ki se nanašajo na druge pogoje, kakor so tisti, navedeni v tej direktivi.

5. (a) Nihče ne more imeti več kot eno voznško dovoljenje.

(b) Država članica zavrne izdajo dovoljenja, če ugotovi, da prosilec že ima voznško dovoljenje.

(c) Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe po točki (b). Potrebni ukrepi glede izdaje, nadomestitve, podaljšanja ali zamenjave voznškega dovoljenja vključujejo preverjanje pri drugih državah članicah, kadar obstaja utemeljen sum, da prosilec že ima drugo voznško dovoljenje.

(d) Da se pospeši preverjanje po točki (b), države članice od njegove vzpostavitve dalje uporabljajo omrežje EU za voznška dovoljenja.

Brez poseganja v člen 2 država članica pri izdajanju dovoljenja ravna z vso potrebno skrbnostjo za zagotovitev, da oseba izpolnjuje zahteve, določene v odstavku 1, in uporablja nacionalne predpise o razveljavitvi ali odvzemu pravice do vožnje, če se ugotovi, da je bilo dovoljenje izdano, ne da bi bile izpolnjene zahteve.

Člen 8

Prilaganje znanstvenemu in tehničnemu napredku

Spremembe, potrebne za prilagoditev prilog I do VI znanstvenemu in tehničnemu napredku, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 9(2).

Člen 9

Odbor

1. Komisiji pomaga Odbor za voznška dovoljenja (v nadaljnjem besedilu „Odbor“).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa Sveta 1999/468/ES, ob upoštevanju člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 10

Člani izpitne komisije

Od začetka veljavnosti te direktive člani izpitne komisije izpolnjujejo minimalne standarde, določene v Prilogi IV.

Za člane izpitne komisije, ki so bili pred ... (*) že v tej funkciji, veljajo le zahteve o zagotavljanju kakovosti in o ukrepih rednega periodičnega usposabljanja.

Člen 11

Različne določbe glede zamenjave, odvzema, nadomestitve in priznavanja voznških dovoljenj

1. Če imetnik veljavnega nacionalnega voznškega dovoljenja, ki ga je izdala država članica, pridobi običajno prebivališče v drugi državi članici, lahko zahteva, da se njegovo voznško dovoljenje zamenja za enakovredno dovoljenje. Država članica, ki izvede zamenjavo, preveri, za katero kategorijo je predloženo dovoljenje dejansko še veljavno.

2. Ob upoštevanju načela teritorialnosti kazenske in policijske zakonodaje lahko država članica, v kateri ima imetnik voznškega dovoljenja, izdanega v drugi državi članici, običajno prebivališče, uporabi svoje nacionalne predpise o omejitvi, začasnem odvzemu, odvzemu ali razveljavitvi pravice do vožnje in, če je potrebno, v ta namen zamenja dovoljenje.

(*) Šest let po dnevu začetka veljavnosti te direktive.

3. Država članica, ki izvede zamenjavo, vrne staro dovoljenje organom države članice, ki ga je izdala, in navede razloge za to dejanje.

4. Država članica zavrne izdajo vozniškega dovoljenja prosilcu, čigar vozniško dovoljenje je omejeno, začasno odvzeto ali odvzeto v drugi državi članici.

Država članica zavrne priznanje veljavnosti vsakega vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica osebi, čigar vozniško dovoljenje je na ozemlju prve države članice omejeno, začasno odvzeto ali odvzeto.

Država članica lahko zavrne tudi izdajo vozniškega dovoljenja prosilcu, čigar dovoljenje je bilo v drugi državi članici razveljavljeno.

5. Nadomestno vozniško dovoljenje za vozniško dovoljenje, ki je bilo na primer izgubljeno ali ukradeno, lahko izdajo samo pristojni organi države članice, v kateri ima imetnik običajno prebivališče; ti organi izdajo nadomestno dovoljenje na podlagi informacij, s katerimi razpolagajo, ali po potrebi na podlagi dokazila pristojnih organov države članice, ki je izdala originalno dovoljenje.

6. Kadar država članica zamenja vozniško dovoljenje, ki ga je izdala tretja država, za vozniško dovoljenje, ki ustreza vzorcu Skupnosti, se taka zamenjava označi na vozniškem dovoljenju, ki ustreza vzorcu Skupnosti, prav tako pa se na njem označi vsako podaljšanje ali nadomestitev.

Taka zamenjava se lahko opravi samo, če je bilo dovoljenje, ki ga je izdala tretja država, izročeno pristojnim organom države članice, ki izvede zamenjavo. Če imetnik tega dovoljenja prenese svoje običajno prebivališče v drugo državo članico, tej državi ni treba uporabiti načela medsebojnega priznavanja, določenega v členu 2.

Člen 12

Običajno prebivališče

V tej direktivi „običajno prebivališče“ pomeni kraj, v katerem oseba navadno stanuje, to pomeni vsaj 185 dni v vsakem kalendarjskem letu zaradi osebnih in poklicnih vezi ali v primeru osebe brez poklicnih vezi zaradi osebnih vezi, ki kažejo tesno povezavo med to osebo in krajem, v katerem živi.

Vendar se za običajno prebivališče osebe, katere poklicne vezi so v drugem kraju kakor njene osebne vezi in ki zaradi tega živi v različnih krajih v dveh ali več državah članicah, šteje kraj

njenih osebnih vezi, če se ta oseba redno vrača v ta kraj. Kadar oseba živi v državi članici, da bi izpolnila nalogo z določenim trajanjem, ni treba, da je ta zadnji pogoj izpolnjen. Obiskovanje univerze ali šole ne pomeni prenosa običajnega prebivališča.

Člen 13

Ekvivalence nespustnih vzorcev dovoljenj

1. S soglasjem Komisije države članice vzpostavijo ekvivalence med pravicami, pridobljenimi pred začetkom izvajanja te direktive, in kategorijami, opredeljenimi v členu 4.

Po posvetovanju s Komisijo lahko države članice svojo nacionalno zakonodajo prilagodijo tako, kot je potrebno za izvajanje določb člena 11(4), (5) in (6).

2. Z določbami te direktive se ne odvzema ali kakor koli omejuje nobene pravice do vožnje, podeljene pred ... (*).

Člen 14

Ponovni pregled

Komisija po ... (**)¹ poroča o uporabi te direktive, vključno o njenem vplivu na prometno varnost.

Člen 15

Medsebojna pomoč

Države članice si med seboj pomagajo pri izvajanju te direktive ter si izmenjujejo informacije o dovoljenjih, ki so jih izdale, zamenjale, nadomestile, podaljšale ali razveljavile. Države članice od njegove vzpostavitve dalje uporabljajo omrežje EU za vozniška dovoljenja.

Člen 16

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 1(1), členom 3, členom 4(1), (2), (3) in (4)(b) do (k), členom 6(1), (2)(a), (c), (d) in (e), členom 7(1)(b), (c) in (d), (2), (3) in (5), členom 8, členom 10, členom 13, členom 14, členom 15 ter s točko 2 Priloge I, točko 5.2 Priloge II glede kategorij A1, A2 in A ter priloge IV, V in VI, najpozneje do ... (***)¹. Komisiji nemudoma sporočijo besedila teh predpisov.

(*) Šest let po dnevu začetka veljavnosti te direktive.

(**) Enajst let po dnevu začetka veljavnosti te direktive.

(***) Štiri leta po dnevu začetka veljavnosti te direktive.

2. Države članice te predpise uporabljajo od ... (*).

3. Države članice v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Sprejeti predpisi vsebujejo tudi navedbo, da se sklicevanje na direktivo, razveljavljeno s to direktivo, v veljavnih zakonih ali drugih predpisih razume kot sklicevanje na to direktivo. Način sklicevanja in njegovo besedilo določijo države članice.

4. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih nacionalnih predpisov, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 17

Razveljavitev

Direktiva 91/439/EGS se razveljavi z učinkom od ... (*), ne da bi to posegalo v obveznosti držav članic v zvezi z roki iz dela B Priloge V za prenos omenjene direktive v nacionalno pravo.

Člen 2(4) Direktive 91/439/EGS se razveljavi z učinkom od ... (**).

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se razumejo kot sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge VIII.

Člen 18

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 2(1), člen 5, člen 6(2)(b), člen 7(1)(a), člen 9, člen 11(1), (3), (4), (5) in (6), člen 12 in priloge I, II in III se uporabljajo od ... (**).

Člen 19

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V ...

Za Evropski parlament

Predsednik

...

Za Svet

Predsednik

...

(*) Šest let po dnevu začetka veljavnosti te direktive.

(**) Dan začetka veljavnosti te direktive.

(***) Dve leti po dnevu začetka veljavnosti te direktive.

PRILOGA I

DOLOČBE V ZVEZI Z VZORCEM VOZNIŠKEGA DOVOLJENJA SKUPNOSTI

1. Fizične lastnosti kartice vzorca vozniškega dovoljenja Skupnosti so v skladu s standardoma ISO 7810 in ISO 7816-1.

Kartica je izdelana iz polikarbonata.

Metode za preizkušanje lastnosti vozniških dovoljenj zaradi potrjevanja njihove skladnosti z mednarodnimi standardi so v skladu z ISO 10373.

2. Fizična varnost vozniških dovoljenj

Fizično varnost vozniških dovoljenj ogrožajo:

- izdelovanje lažnih kartic: oblikovanje novega predmeta, ki je zelo podoben dokumentu, in sicer bodisi tako, da se ga izdela na novo, bodisi tako, da se prekopira izvorni dokument;
- sprememba vsebine: sprememba lastništva izvirnega dokumenta, na primer sprememba nekaterih podatkov, natisnjenih na dokumentu.

Splošna varnost je zajeta v sistemu kot celoti, kar vključuje postopek oddaje prošenj, prenos podatkov, snov, iz katere je izdelana podloga kartice, tehniko tiskanja, minimalen sklop različnih varnostnih elementov in personalizacijo.

- (a) Material, ki se uporablja za izdelavo vozniških dovoljenj, se zavaruje pred ponarejanjem z uporabo naslednjih tehnik (obvezni varnostni elementi):

- podloge kartic ne reagirajo na UV svetlobo;
- varnostni vzorec na ozadju, izdelan tako, da ga ni mogoče ponarediti s skeniranjem, tiskanjem ali kopiranjem; uporabljen je mavrični tisk z večbarvnimi zaščitnimi barvami ter pozitiven in negativen varnostni tisk „Guilloche“. Vzorec ni sestavljen iz osnovnih barv (CMYK), vsebuje kompleksne vzorce v najmanj dveh posebnih barvah in vključuje mikrotekst;
- optično variabilni elementi, ki nudijo ustrezno zaščito pred kopiranjem in spreminjanjem fotografije;
- laserska gravura;
- kjer je prostor za fotografijo, se morata varnostni vzorec ozadja in fotografija prekrivati vsaj na njenem robu (pojemajoč vzorec).

- (b) Poleg tega se material, ki se uporablja za izdelavo vozniških dovoljenj, zavaruje pred ponarejanjem z uporabo najmanj treh izmed naslednjih tehnik (dodatni varnostni elementi):

- barve, ki se spreminjajo glede na zorni kot*,
- termokromatske barve*,
- posebni hologrami*,
- spremenljive laserske podobe*,
- ultravijolične fluorescentne barve, vidne in prozorne,
- iridescentni tisk,
- digitalni vodni znaki v ozadju,
- infrardeči ali fosforescentni pigmenti,
- otipljivi motivi, simboli ali vzorci*.

- (c) Države članice lahko uvedejo dodatne varnostne elemente. Načeloma imajo prednost tehnike, označene z zvezdico, saj te uslužbencem organov pregona omogočajo preverjanje veljavnosti kartice brez posebnih pripomočkov.

3. Dovoljenje ima dve strani.

Stran 1 vsebuje:

- (a) besedilo „vozniško dovoljenje“, natisnjeno z velikimi črkami v jeziku ali jezikih države članice, ki je izdala dovoljenje;
- (b) ime države članice, ki je izdala dovoljenje (neobvezno);

- (c) oznako države članice, ki je izdala dovoljenje, natisnjeno v negativu v modrem pravokotniku in obkroženo z dvanajstimi rumenimi zvezdami; oznake so naslednje:
- B: Belgija
  - CZ: Češka
  - DK: Danska
  - D: Nemčija
  - EST: Estonija
  - GR: Grčija
  - E: Španija
  - F: Francija
  - IRL: Irska
  - I: Italija
  - CY: Ciper
  - LV: Latvija
  - LT: Litva
  - L: Luksemburg
  - H: Madžarska
  - M: Malta
  - NL: Nizozemska
  - A: Avstrija
  - PL: Poljska
  - P: Portugalska
  - SLO: Slovenija
  - SK: Slovaška
  - FIN: Finska
  - S: Švedska
  - UK: Združeno kraljestvo;
- (d) podatke, ki so specifični za izdano dovoljenje, oštevilčene na naslednji način:
1. priimek imetnika;
  2. ime(-na) imetnika;
  3. datum in kraj rojstva;
  4. (a) datum izdaje dovoljenja;
(b) datum izteka veljavnosti dovoljenja ali pomišljaj, če je dovoljenje veljavno za nedoločen čas skladno z določbami člena 7(2)(c);
(c) ime organa, ki je dovoljenje izdal (lahko je natisnjeno na strani 2);
(d) drugačna številka od tiste pod številko 5 za administrativne namene (neobvezno);
  5. številka dovoljenja;
  6. fotografija imetnika;
  7. podpis imetnika;
  8. naslov stalnega prebivališča ali poštni naslov (neobvezno);
  9. kategorija vozila oz. vozil, ki jih imetnik lahko vozi (nacionalne kategorije so natisnjene z drugačnimi črkami kakor usklajene kategorije);

- (e) besedilo „Vzorec Evropskih skupnosti“ v jeziku(-ih) države članice, ki je izdala dovoljenje, in besedilo „Vozniško dovoljenje“ v ostalih jezikih Skupnosti, natisnjeno v rožnati barvi tako, da tvori ozadje dovoljenja:

Permiso de Conducción

Řidičský průkaz

Kørekort

Führerschein

Juhiluba

Άδεια Οδήγησης

Driving Licence

Permis de conduire

Ceadúas Tiomána

Patente di guida

Vadītāja apliecība

Vairuotojo pažymėjimas

Vezetői engedély

Ličenzja tas-Sewqan

Rijbewijs

Prawo Jazdy

Carta de Condução

Vodičský preukaz

Vozniško dovoljenje

Ajokortti

Körkort;

- (f) referenčne barve:

— modra: Pantone Reflex Blue,

— rumena: Pantone Yellow.

Stran 2 vsebuje:

- (a) 9. kategorijo vozila oz. vozil, ki jih imetnik lahko vozi (nacionalne kategorije so natisnjene z drugačnimi črkami kakor usklajene kategorije);
10. datum prve izdaje za vsako kategorijo (ta datum se mora ponoviti na novem dovoljenju pri kasnejši nadomestitvi ali zamenjavi);
11. datum izteka veljavnosti za vsako kategorijo;
12. dodatne informacije/omejitev(-ve) v obliki kode ob zadevni (pod)kategoriji.

Kode so naslednje:

— kode od 01 do 99: usklajene kode Skupnosti

VOZNIK (zdravstveni razlogi)

01. Korekcija in/ali zaščita vida

01.01 Očala

01.02 Kontaktna leča/leče

01.03 Zaščitno steklo

01.04 Mlečne leče

01.05 Pokrivalo za oko

01.06 Očala ali kontaktne leče

- 02. Slušni aparat oziroma aparat za sporazumevanje
  - 02.01 Slušni aparat za eno uho
  - 02.02 Slušni aparat za obe ušesi
- 03. Proteza oziroma ortoza za ude
  - 03.01 Proteza oziroma ortoza za zgornji ud
  - 03.01 Proteza oziroma ortoza za spodnji ud
- 05. Omejena raba (obvezna raba podkode, vožnja ob upoštevanju omejitev zaradi zdravstvenih razlogov)
  - 05.01 Omejen za dnevne vožnje (na primer: eno uro po sončnem vzhodu in eno uro pred sončnim zahodom)
  - 05.02 Omejen na vožnje znotraj premera ... km od kraja imetnikovega bivanja ali samo znotraj mesta/regije
  - 05.03 Vožnja brez potnikov
  - 05.04 Omejen za vožnje s hitrostjo, ki ne presega ... km/h
  - 05.05 Vožnja dovoljena samo, kadar voznika spremlja imetnik voziškega dovoljenja
  - 05.06 Brez lahkega priklopnika
  - 05.07 Prepovedana vožnja po avtocestah
  - 05.08 Brez alkohola

PRILAGODITVE NA VOZILU

- 10. Prilagojen prenos (menjalnik)
  - 10.01 Ročni prenos
  - 10.02 Avtomatski prenos
  - 10.03 Elektronsko voden prenos
  - 10.04 Prilagojena prestavna ročica
  - 10.05 Brez pomožnega menjalnika
- 15. Prilagojena sklopka
  - 15.01 Prilagojena stopalka sklopke
  - 15.02 Ročna sklopka
  - 15.03 Avtomatska sklopka
  - 15.04 Pregrada pred/zložljivo/ločeno stopalko sklopke
- 20. Prilagojen sistem zaviranja
  - 20.01 Prilagojen zavorna stopalka
  - 20.02 Povečana zavorna stopalka
  - 20.03 Zavorna stopalka, primerna za uporabo z levo nogo
  - 20.04 Zavorna stopalka za zaviranje s podplatom
  - 20.05 Nagnjena zavorna stopalka
  - 20.06 Ročna (prilagojena) delovna zavora
  - 20.07 Maksimalna raba ojačane delovne zavore
  - 20.08 Maksimalna raba zavore v sili, integrirane v delovni zavori
  - 20.09 Prilagojena ročna zavora
  - 20.10 Električno vodena ročna zavora
  - 20.11 (Prilagojena) nožno vodena ročna zavora
  - 20.12 Pregrada pred/zložljivo/ločeno zavorno stopalko
  - 20.13 Zavora, prilagojena za uporabo s kolenom
  - 20.14 Električno vodena delovna zavora

- 25. Prilagojen sistem pospeševanja
  - 25.01 Prilagojena stopalka za plin
  - 25.02 Stopalka za plin, prilagojena za uporabo s podplatom
  - 25.03 Nagnjena stopalka za plin
  - 25.04 Ročna stopalka za plin
  - 25.05 Stopalka za plin pri kolenu
  - 25.06 Servo stopalka za plin (elektronska, pnevmatska itd.)
  - 25.07 Stopalka za plin na levi od zavorne stopalke
  - 25.08 Stopalka za plin na levi
  - 25.09 Pregrada pred/zložljivo/ločeno stopalko za plin
- 30. Prilagojena kombinirana sistema zaviranja in pospeševanja
  - 30.01 Vzporedne stopalke
  - 30.02 Stopalke na (ali skoraj na) isti ravni
  - 30.03 Stopalka za plin in drsna zavora
  - 30.04 Stopalka za plin in drsna zavora ter ortoza
  - 30.05 Zložljiva/ločena stopalka za plin in zavorna stopalka
  - 30.06 Dvignjen pod
  - 30.07 Pregrada na strani zavorne stopalke
  - 30.08 Pregrada za protezo na strani zavorne stopalke
  - 30.09 Pregrada pred stopalkama za plin in zaviranje
  - 30.10 Podpora za peto/nogo
  - 30.11 Električno vodeni stopalki za plin in zaviranje
- 35. Prilagojena upravljalna garnitura
(stikala za luči, brisalci/posoda s tekočino za pranje stekel, hupa, smerni kazalci itd.)
  - 35.01 Upravljalne naprave, ki delujejo brez negativnega vpliva na krmiljenje in ravnanje
  - 35.02 Upravljalne naprave, ki delujejo tako, da voznik ne spusti volana in pripomočkov (bunka, vilice itd.)
  - 35.03 Upravljalne naprave, ki delujejo tako, da voznik ne spusti volana in pripomočkov (bunka, vilice itd.) z levo roko
  - 35.04 Upravljalne naprave, ki delujejo tako, da voznik ne spusti volana in pripomočkov (bunka, vilice itd.) z desno roko
  - 35.05 Upravljalne naprave, ki delujejo tako, da voznik ne spusti volana in pripomočkov (bunka, vilice itd.) in kombiniranih mehanizmov pospeševanja in zaviranja
- 40. Prilagojeno krmiljenje
  - 40.01 Standardno podprto krmiljenje
  - 40.02 Ojačano podprto krmiljenje
  - 40.03 Krmiljenje s sistemom zaščite
  - 40.04 Podaljšan volanski drog
  - 40.05 Prilagojen volan (večji in/ali debelejši del volana, zmanjšan premer volana itd.)
  - 40.06 Nagnjen volan
  - 40.07 Navpičen volan
  - 40.08 Vodoraven volan
  - 40.09 Vožnja z nogo
  - 40.10 Alternativno prilagojeno krmiljenje (s krmilno ročico itd.)
  - 40.11 Bunka na volanu
  - 40.12 Ortoza za roko na volanu
  - 40.13 Z ortoza tenodezo

- 42. Prilagojeno(-a) vzvratno(-a) ogledalo(-a)
  - 42.01 Zunanje (levo ali) desno vzvratno ogledalo
  - 42.02 Zunanje vzvratno ogledalo, nastavljeno na krilu vrat
  - 42.03 Dodatno notranje vzvratno ogledalo, ki omogoča pregled nad prometom
  - 42.04 Panoramsko notranje vzvratno ogledalo
  - 42.05 Vzvrtno ogledalo slepega kota
  - 42.06 Električno upravljano(-a) zunanje(-a) vzvratno(-a) ogledalo(-a)
- 43. Prilagojen voznikov sedež
  - 43.01 Voznikov sedež prilagojen na višini, ki omogoča dober pregled, in v normalni razdalji od volana in stopalk
  - 43.02 Voznikov sedež, ki je prilagojen obliki telesa
  - 43.03 Voznikov sedež s stransko podporo za dobro stabilnost pri sedenju
  - 43.04 Voznikov sedež z naslonjali za roke
  - 43.05 Podaljšanje drsnega voznikovega sedeža
  - 43.06 Prilagoditev varnostnega pasu
  - 43.07 Poseben varnostni pas
- 44. Prilagoditve za motorna kolesa (obvezna raba podkode)
  - 44.01 Enojno vodena zavora
  - 44.02 (Prilagojena) ročno vodena zavora (sprednje kolo)
  - 44.03 (Prilagojena) nožno vodena zavora (zadnje kolo)
  - 44.04 (Prilagojena) ročica stopalke za plin
  - 44.05 (Prilagojen) ročen prenos in ročna sklopka
  - 44.06 (Prilagojeno(-a)) vzvratno(-a) ogledalo(-a)
  - 44.07 (Prilagojeni) ukazi (smerni kazalci, zavorna luč, ...)
  - 44.08 Višina sedeža, ki omogoča vozniku, da ima med sedenjem sočasno obe nogi na cesti
- 45. Samo motorno kolo z bočno prikolic
- 50. Omejeno na posebno — določeno vozilo/številko šasije (identifikacijska številka vozila)
- 51. Omejeno na posebno vozilo/registrsko številko (tablico) vozila

UPRAVNE ZADEVE

- 70. Zamenjava vozniškega dovoljenja št. ..., ki ga je izdal ... (razlikovalna oznaka EU/ZN v primeru tretje države; npr.: 70.0123456789.NL)
- 71. Dvojniki vozniškega dovoljenja št. ... (razlikovalna oznaka EU/ZN v primeru tretje države; npr.: 71.987654321.HR)
- 72. Omejeno na vozila kategorije A, ki imajo največjo prostornino valja 125 cc in največjo moč motorja 11 kW (A1)
- 73. Omejeno na vozila kategorije B, tipa motornih tri- ali štirikoles (B1)
- 74. Omejeno na vozila kategorije C, katerih največja dovoljena masa ne presega 7 500 kg (C1)
- 75. Omejeno na vozila kategorije D z največ 16 sedeži, poleg sedeža za voznika (D1)

76. Omejeno na vozila kategorije C, katerih največja dovoljena masa ne presega 7 500 kg (C1), s priklopnikom, katerega največja dovoljena masa presega 750 kg, če največja dovoljena masa tako sestavljenega vozila ne presega 12 000 kg in največja dovoljena masa priklopnika ne presega mase praznega vlečnega vozila (C1E)
77. Omejeno na vozila kategorije D z največ 16 potniškimi sedeži, poleg sedeža za voznika (D1), s priklopnikom, katerega največja dovoljena masa presega 750 kg, (a) če največja dovoljena masa tako sestavljenega vozila ne presega 12 000 kg in največja dovoljena masa priklopnika ne presega praznega vlečnega vozila ter (b) če se priklopnik ne uporablja za prevoz potnikov (D1E)
78. Omejeno na vozila z avtomatskim prenosom (menjalnikom)
79. (...) Samo za vozila, ki so v skladu s specifikacijami, navedenimi v oklepajih, v okviru uporabe člena 10(1) Direktive 1991/439/EGS
- 90.01: v levo
- 90.02: v desno
- 90.03: levo
- 90.04: desno
- 90.05: roka
- 90.06: noga
- 90.07: uporaben
95. Voznik, ki je imetnik spričevala o strokovni usposobljenosti, izpolnjuje obveznost strokovne usposobljenosti, predvidene v Direktivi 2003/59/ES do ... [npr.: 95.01.01.2012]
96. Voznik, ki je zaključil usposabljanje ali opravil preizkus spretnosti in ravnanja v skladu z določbami Priloge V.
- kode 100 in večje: nacionalne kode so veljavne samo za vožnjo na ozemlju države članice, ki je izdala dovoljenje.

Kadar se koda uporablja pri vseh kategorijah, za katere je izdano dovoljenje, je lahko natisnjena pod naslovi 9, 10 in 11;

13. za izvajanje oddelka 4(a) te priloge prostor, rezerviran za to, da lahko država članica gostiteljica vpiše morebitne podatke, pomembne za upravljanje z dovoljenjem;
14. prostor, rezerviran za to, da lahko država članica, ki izdaja dovoljenje, vpiše morebitne podatke, pomembne za upravljanje z dovoljenjem ali povezane s prometno varnostjo (po izbiri). Če so podatki povezani z enim od naslovov, opredeljenih v tej prilogi, mora biti pred njimi številka zadevnega naslova.

Z izrecnim pisnim soglasjem imetnika se lahko ta prostor dopolni s podatki, ki niso povezani z upravljanjem z vozniškim dovoljenjem ali prometno varnostjo; takšna dopolnitev nikakor ne spremeni uporabe vzorca kot vozniškega dovoljenja;

- (b) pojasnilo oštevilčenih rubrik, ki so na straneh 1 in 2 dovoljenja (vsaj rubrike 1, 2, 3, 4(a), 4(b), 4(c), 5, 10, 11 in 12)

Če država članica želi vnesti zapise v enem od uradnih jezikov, ki ni eden od naslednjih jezikov: angleški, češki, danski, estonski, finski, francoski, grški, italijanski, latvijski, litovski, madžarski, malteški, nemški, nizozemski, poljski, portugalski, slovaški, slovenski, španski, in švedski, brez poseganja v določbe te priloge izdela dvojezično različico dovoljenja, v kateri uporabi enega od zgoraj navedenih jezikov;

- (c) na vzorcu dovoljenja Skupnosti je rezerviran prostor, ki omogoča morebitno uvedbo mikročipa ali podobne računalniške naprave.

4. Posebne določbe

- (a) Če ima imetnik vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala država članica v skladu s to prilogo, običajno prebivališče v drugi državi članici, lahko ta država članica v dovoljenje vpiše podatke, pomembne za upravljanje z njim, če takšno vrsto podatkov vpisuje tudi v dovoljenja, ki jih sama izdaja, in če za to ostane dovolj prostora.
- (b) Po posvetovanju s Komisijo lahko države članice brez poseganja v druge določbe te priloge dodajo barve ali oznake, kot so črtne kode in državni simboli.

V okviru medsebojnega priznavanja dovoljenj črtna koda ne sme vsebovati drugih podatkov razen tistih, ki jih lahko sicer preberemo na vozniškem dovoljenju ali so pomembni za postopek izdaje dovoljenja.

VZOREC VOZNIŠKEGA DOVOLJENJA SKUPNOSTI

Stran 1 VOZNIŠKO DOVOLJENJE [DRŽAVA ČLANICA]

	PERMIS DE CONDUIRE		ÉTAT MEMBRE
	1.	2.	3.
6 PHOTO	4a.	4c.	
	4b.	(4d.)	
	5.		
	7.		
	(8.)		
9.			

Stran 2 1. Priimek 2. Ime 3. Datum in kraj rojstva 4a. Datum izdaje vozniškega dovoljenja 4b. Uradni datum izteka veljavnosti 4c. Izdajatelj 5. Serijska številka dovoljenja 8. Stalno prebivališče 9. Kategorija (*) 10. Datum izdaje, po kategorijah 11. Datum izteka veljavnosti, po kategorijah 12. Omejitve

13.	9.	10.	11.	12.
	A1 			
	A 			
(14)	B1 			
	B 			
	C1 			
	C 			
	D1 			
	D 			
	BE 			
	C1E 			
	CE 			
	D1F 			
	DE 			

1. Nom 2. Prénom 3. Date et lieu de naissance 4a. Date de délivrance du permis de conduire
4b. Date d'expiration administrative 4c. Délivré par 5. Numéro de permis
8. Domicile 9. Catégorie
13. Date de délivrance par catégorie
11. Date d'expiration par catégorie
12. Restrictions

(*) Opomba: dodan bo piktogram in vrstica za kategorijo AM.

Opomba: kategorija „A2“ se bo dodala v oddelku, ki navaja kategorije motornih koles.

VZORČNI PRIMER DOVOLJENJA
BELGIJSKO DOVOLJENJE (za informacijo)

	RIJBEWIJS	KONINKRIJK BELGIE		
	1. Steven 2. Anne-Marie M.E. 3. 01.04.73 D-53170 Bann 4a. 01.07.96 4c. B-9000 Gent 4b. 30.06.06 5. DA 003 360 7.			
6. FOTO	9. <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr> <td style="padding: 2px 10px;">A</td> <td style="padding: 2px 10px;">B</td> </tr> </table>		A	B
A	B			

	PERMIS DE CONDUIRE ROYAUME DE BELGIQUE		
	1. Quentin 2. Maria N.E. 3. 01.04.73 B-7000 Mons 4a. 01.07.96 4c. B-1180 Uccle 4b. 30.06.06 5. DA 003 361 7.		
6. PHOTO	9. <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr> <td style="padding: 2px 10px;">A</td> <td style="padding: 2px 10px;">B</td> </tr> </table>	A	B
A	B		

PRILOGA II

I. MINIMALNE ZAHTEVE ZA VOZNIŠKI IZPIT

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo, da kandidati za voziška dovoljenja pokažejo ustrezno znanje, spretnosti in ravnanje, ki so potrebni za vožnjo motornega vozila. V ta namen mora biti preizkus sestavljen iz:

- teoretičnega preizkusa, in nato
- preizkusa spretnosti in ravnanja.

Pogoji, v katerih se opravlja preizkus, so navedeni spodaj.

A. TEORETIČNI TESTI

1. **Oblika**

Izbrana oblika mora pokazati, da ima kandidat potrebno poznavanje tem, naštetih v točkah 2, 3 in 4.

Vsak kandidat za dovoljenje za eno kategorijo, ki že ima opravljene teoretične teste za dovoljenje za drugo kategorijo, je lahko oproščen splošnih določb iz točk 2, 3 in 4.

2. **Vsebina teoretičnih testov za vse kategorije vozil**

2.1. O vsaki izmed točk, naštetih spodaj, je treba postaviti vprašanje, vsebina in oblika vprašanj pa je prepuščena izbiri vsake države članice.

2.1.1. Cestno prometni predpisi:

- predvsem v zvezi s prometnimi znaki, označbami in signali, pravili prednosti in omejitvami hitrosti;

2.1.2. Voznik:

- pomembnost pazljivosti in odnosa do drugih uporabnikov cest,
- zaznavanje, presoja in odločanje, še zlasti reakcijski čas, kot tudi spremembe v obnašanju pri vožnji zaradi vpliva alkohola, mamil in zdravil, duševnega stanja in utrujenosti;

2.1.3. Cesta:

- najpomembnejša načela glede spoštovanja varnostne razdalje med vozili, zavornih razdalj in oprijemanja cestišča v različnih vremenskih in cestnih pogojih,
- dejavniki tveganja pri vožnji v različnih pogojih na cesti, še zlasti, ker se spreminjajo z vremenom in so podnevi ali ponoči različni,
- lastnosti različnih vrst cest in s tem povezane zakonske zahteve;

2.1.4. Drugi uporabniki cest:

- specifični dejavniki tveganja, povezani s pomanjkanjem izkušenj drugih uporabnikov cest, in najbolj ranljive kategorije uporabnikov, kot so otroci, pešci, kolesarji in težje gibljivi ljudje,
- tveganja, povezana s premiki in vožnjo različnih vrst vozil in zaradi različnih vidnih polj njihovih voznikov;

2.1.5. Splošna pravila in predpisi ter druge zadeve:

- pravila o administrativnih dokumentih, potrebnih za rabo vozil,
- splošna pravila za ravnanje voznika v primeru nesreče (postavitev varnostnih naprav in sprožitev alarma) in ukrepi, ki jih lahko po potrebi izvede, da pomaga žrtvam prometne nesreče,
- varnostni dejavniki glede vozila, prevažanja tovora in oseb;

2.1.6. Potrebni varnostni ukrepi pri izstopanju iz vozila;

2.1.7. Mehanični vidiki v zvezi s prometno varnostjo; vozniki morajo biti sposobni prepoznati najpogostejše napake, še zlasti na krmilnem, vzmetnem in zavornem sistemu, pnevmatikah, lučeh in smernih kazalcih, odsevnikih, vzratnih ogledalih, vetrobranskem steklu in brisalcih, izpušnem sistemu, varnostnih pasovih in zvočnih opozorilnih napravah;

- 2.1.8. Varnostna oprema vozila in zlasti raba varnostnih pasov, naslonjal za glavo in varnostna oprema za otroka;
- 2.1.9. Pravila za rabo vozila v odnosu do okolja (ustrezna raba zvočnih opozorilnih naprav, zmerna poraba goriva, omejitve emisij onesnaževalcev okolja itd.).

3. Posebne določbe za kategoriji A1, A2 in A

- 3.1. Obvezno preverjanje splošnega znanja o:
  - 3.1.1. uporabi zaščitnih potrebščin, kot so rokavice, škornji, oblačila in zaščitna čelada;
  - 3.1.2. vidnosti voznikov motornih koles za druge uporabnike cest;
  - 3.1.3. dejavnikov tveganja, povezanih z različnimi pogoji na cesti, kakor so določeni zgoraj, z dodatno pozornostjo spolzkim delom, kot so pokrovi odtočnih kanalov, označbe na cesti, kot so črte in puščice, tramvajski tiri;
  - 3.1.4. mehaničnih vidikov v zvezi s prometno varnostjo, kakor je določena zgoraj, z dodatno pozornostjo stikalu za ustavitve v sili, nivoju olja in verigi.

4. Posebne določbe za kategorije C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 in D1E.

- 4.1. Obvezno preverjanje splošnega znanja o:
  - 4.1.1. pravilih o urah vožnje in počitkih, kakor so opredeljeni v Uredbi Sveta (EGS) št. 3820/85 z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom⁽¹⁾; o uporabi tahografa (nadzorne naprave), kakor je opredeljena z Uredbo Sveta (EGS) št. 3821/85 z dne 20. decembra 1985 o tahografu (nadzorni napravi) v cestnem prometu⁽²⁾;
  - 4.1.2. pravilih glede vrste zadevnega prevoza: blaga ali potnikov;
  - 4.1.3. dokumentih o vozilu in transportnih dokumentih, potrebnih za domači in mednarodni prevoz blaga in potnikov;
  - 4.1.4. ravnanju ob nesreči; znanju o ukrepih, ki jih je treba izvesti po nesreči ali podobnem dogodku, vključno z ukrepanjem v sili, kot sta evakuacija potnikov in osnovno znanje prve pomoči;
  - 4.1.5. varnostnih ukrepov pri odstranjevanju in zamenjavi koles;
  - 4.1.6. pravilih o teži in dimenzijah vozil; pravilih o napravah za omejevanje hitrosti;
  - 4.1.7. oviranju vidnega polja zaradi lastnosti vozil;
  - 4.1.8. branju cestne karte, načrtovanju poti, vključno z uporabo elektronskih navigacijskih sistemov (neobvezno);
  - 4.1.9. varnostnih dejavnikov, povezanih z natovarjanjem vozil: nadzor tovora (nalaganje in pričvrstitev), težave z različnimi vrstami tovora (npr. tekočine, viseči tovari, ...), natovarjanje in raztovarjanje blaga ter uporaba opreme za natovarjanje (samo kategorije C, CE, C1, C1E);
  - 4.1.10. voznikovi odgovornosti pri prevozu potnikov; udobju in varnosti potnikov; prevozu otrok; potrebnem pregledu pred začetkom vožnje; vse vrste avtobusov morajo biti del teoretičnih testov (avtobusi javnih služb in potovalni avtobusi, avtobusi s posebnimi dimenzijami, ...) (samo kategorije D, DE, D1, D1E).
- 4.2. Obvezno preverjanje splošnega znanja o naslednjih dodatnih določbah za kategorije C, CE, D in DE:
  - 4.2.1. načelih konstrukcije in delovanja: motorjev z notranjim izgorevanjem, tekočin (npr. motorno olje, hladilna tekočina, pomivalna tekočina), sistema goriva, električnega sistema, sistema vžiga, prenosa (sklopka, menjalnik itd.);

⁽¹⁾ UL L 370, 31.12.1985, str. 1. Uredba, kakor je bila razveljavljena z Uredbo (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 102, 11.4.2006, str. 1).

⁽²⁾ UL L 370, 31.12.1985, str. 8. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 561/2006.

- 4.2.2. podmazovanju in zaščiti pred zmrzovanjem;
- 4.2.3. načelih konstrukcije, montaže in pravilne uporabe pnevmatik ter njihovega vzdrževanja;
- 4.2.4. načelih vrst, delovanja, glavnih delov, povezave, uporabe in dnevnega vzdrževanja zavorne opreme in regulatorja hitrosti ter uporabe sistema proti blokiranju koles;
- 4.2.5. načelih vrst, delovanja, glavnih delov, povezave, uporabe in dnevnega vzdrževanja sistemov sklopk (samo kategoriji CE, DE);
- 4.2.6. metodah za določanje vzrokov okvar;
- 4.2.7. preventivnem vzdrževanju vozil in potrebnih tekočih popravilih;
- 4.2.8. voznikovi odgovornosti glede prevzema, prevoza in dobave blaga v skladu z dogovorjenimi pogoji (samo kategoriji C, CE).

B. PREIZKUS SPRETNOSTI IN RAVNANJA

5. Vozilo in njegova oprema

- 5.1. Za vožnjo vozila z ročnim prenosom (menjalnikom) se opravi preizkus spretnosti in ravnanja na vozilu z ročnim menjalnikom.

Če kandidat opravlja preizkus spretnosti in ravnanja na vozilu z avtomatskim prenosom (menjalnikom), se to navede v vsakem dovoljenju, izdanem na podlagi takšnega preizkusa. Dovoljenja s takšno navedbo se uporabljajo samo za vožnjo vozil z avtomatskim menjalnikom.

„Vozilo z avtomatskim (prenosom) menjalnikom“ pomeni vozilo, pri katerem se prestavno razmerje med motorjem in kolesi lahko spremeni le z uporabo stopalke za plin ali zavor.

- 5.2. Vozila, ki se uporabljajo pri preizkusih spretnosti in ravnanja, ustrezajo spodaj navedenim minimalnim merilom. Države članice lahko določijo strožja merila ali dodajo druga.

Kategorija A1:

motorno kolo kategorije A1 brez stranske prikolice s kubično prostornino nad 120 cm³, ki lahko doseže hitrost najmanj 90 km/h

Kategorija A2:

motorno kolo brez stranske prikolice s prostornino valja najmanj 400 cm³ in z močjo motorja najmanj 25 kW

Kategorija A:

motorno kolo brez stranske prikolice s prostornino valja najmanj 600 cm³ in z močjo motorja najmanj 40 kW;

Kategorija B:

štirikolesno vozilo kategorije B, ki lahko doseže hitrost najmanj 100 km/h;

Kategorija BE:

kombinacija, sestavljena iz testnega vozila kategorije B in priklopnika z najvišjo dovoljeno maso najmanj 1 000 kg, ki lahko doseže hitrost najmanj 100 km/h in ne spada v kategorijo B; tovorni del priklopnika je sestavljen iz zaprtega dela, ki je širok in visok vsaj toliko kot motorno vozilo; zaprti del je lahko tudi nekoliko ožji od motornega vozila, če je pogled nazaj mogoč le z uporabo zunanjih vzvratnih ogledal motornega vozila; priklopnik ima najmanj 800 kg dejanske skupne mase;

Kategorija B1:

štiricikel na motorni pogon, ki lahko doseže hitrost najmanj 60 km/h.

Kategorija C:

vozilo kategorije C, ki ima najvišjo dovoljeno maso najmanj 12 000 kg, dolžino najmanj 8 m, širino najmanj 2,40 m in ki lahko doseže hitrost najmanj 80 km/h; opremljeno s sistemom proti blokiranju koles, z menjalnikom, ki ima najmanj osem prestavnih razmerij za vožnjo naprej in tahograf, kakor je opredeljeno z Uredbo (EGS) št. 3821/85; tovorni del je sestavljen iz zaprtega dela, ki je najmanj tako širok in visok kot kabina; vozilo ima najmanj 10 000 kg dejanske skupne mase;

Kategorija CE:

bodisi zgibno vozilo bodisi kombinacija testnega vozila kategorije C in priklopnika dolžine najmanj 7,5 m; zgibno vozilo in kombinacija imata najvišjo dovoljeno maso najmanj 20 000 kg, dolžino najmanj 14 m in širino najmanj 2,4 m in lahko dosežeta najmanj 80 km/h; opremljena sta s sistemom proti blokiranju koles, z menjalnikom, ki ima najmanj osem prestavnih razmerij za vožnjo naprej, in tahografom, kakor je opredeljeno z Uredbo (EGS) št. 3821/85; tovorni del je sestavljen iz zaprtega dela, ki je najmanj tako širok in visok kot kabina; zgibno vozilo in kombinacija imata najmanj 15 000 kg dejanske skupne mase;

Kategorija C1:

vozilo podkategorije C1, ki ima najvišjo dovoljeno maso najmanj 4 000 kg, dolžino najmanj 5 m in ki lahko doseže hitrost najmanj 80 km/h; opremljeno s sistemom proti blokiranju koles in tahografom, kakor je opredeljeno z Uredbo (EGS) št. 3821/85; tovorni del je sestavljen iz zaprtega dela, ki je najmanj tako širok in visok kot kabina;

Kategorija C1E:

kombinacija, sestavljena iz testnega vozila podkategorije C1 in priklopnika z najvišjo dovoljeno maso najmanj 1 250 kg; ta kombinacija je dolga najmanj 8 m in lahko doseže hitrost najmanj 80 km/h; tovorni del priklopnika je sestavljen iz zaprtega dela, ki je najmanj tako širok in visok kot kabina; zaprti del je lahko nekoliko ožji od kabine, če je pogled nazaj mogoč le z uporabo zunanjih vzvratnih ogledal motornega vozila; priklopnik ima najmanj 800 kg dejanske skupne mase;

Kategorija D:

vozilo kategorije D, ki ima dolžino najmanj 10 m, širino najmanj 2,40 m in ki lahko doseže hitrost najmanj 80 km/h; opremljeno s sistemom proti blokiranju koles in tahografom, kakor je opredeljen z Uredbo (EGS) št. 3821/85;

Kategorija DE:

kombinacija, sestavljena iz testnega vozila kategorije D in priklopnika, ki ima najvišjo dovoljeno maso najmanj 1 250 kg, širino najmanj 2,40 m in ki lahko doseže hitrost najmanj 80 km/h; tovorni del priklopnika je sestavljen iz zaprtega dela, ki je najmanj 2 m širok in 2 m visok; priklopnik ima najmanj 800 kg dejanske skupne mase;

Kategorija D1:

vozilo podkategorije D1, ki ima najvišjo dovoljeno maso najmanj 4 000 kg, dolžino najmanj 5 m in ki lahko doseže hitrost najmanj 80 km/h; opremljeno s sistemom proti blokiranju koles in tahografom, kakor je opredeljen z Uredbo (EGS) št. 3821/85;

Kategorija D1E:

kombinacija, sestavljena iz testnega vozila podkategorije D1 in priklopnika, ki ima najvišjo dovoljeno maso najmanj 1 250 kg in ki lahko doseže hitrost najmanj 80 km/h; tovorni del priklopnika je sestavljen iz zaprtega dela, ki je najmanj 2 m širok in 2 m visok; priklopnik ima najmanj 800 kg dejanske skupne mase;

Testna vozila za kategorije BE, C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 in D1E, ki niso v skladu z zgoraj navedenimi minimalnimi merili, so pa bila v uporabi ob začetku ali pred začetkom veljavnosti te direktive, se po tem datumu še vedno lahko uporabljajo za obdobje največ 10 let. Zahteve glede tovora, ki ga prevažajo ta vozila, lahko države članice uveljavijo najpozneje v desetih letih od začetka veljavnosti Direktive Komisije 2000/56/ES⁽¹⁾.

6. Preizkus spretnosti in ravnanja za kategorije A1, A2 in A

6.1. Priprava in tehnični pregled vozila ob upoštevanju prometne varnosti

Kandidati morajo pokazati, da so sposobni priprave na varno vožnjo, z izpolnitvijo naslednjih zahtev:

- 6.1.1. pravilno namestiti zaščitno opremo, kot so rokavice, škornji, oblačila in zaščitna čelada;
- 6.1.2. naključno preverijo stanje pnevmatik, zavor, krmilnega mehanizma, stikala za ustavitve v sili (če obstaja), verige, nivoja olja, luči, odsevnikov, smernih kazalcev in zvočne opozorilne naprave.

6.2. Preizkus izvedbe posebnih elementov ob upoštevanju prometne varnosti

- 6.2.1. naslonitev motornega kolesa na stojalo in z njega ter premikanje brez pomoči motorja s hojo ob vozilu;
- 6.2.2. parkiranje motornega kolesa na stojalo;
- 6.2.3. izvedba najmanj dveh elementov pri nizki hitrosti, vključno z vijuganjem; to naj bi omogočilo oceno izurjenosti pri ravnanju s sklopko v kombinaciji z zavoro, ravnotežja, smeri gledanja ter položaja na motornem kolesu in položaja nog na opori za noge;
- 6.2.4. izvedba najmanj dveh elementov pri višji hitrosti, od katerih se en element izvede v drugi ali tretji prestavi pri hitrosti najmanj 30 km/h in en element z izogibanjem oviri pri hitrosti najmanj 50 km/h; to naj bi omogočilo, da se v položaju na motornem kolesu ocenijo smer gledanja, ravnotežje, tehnika krmiljenja in tehnika prestavljanja;
- 6.2.5. Zaviranje: izvedeta se najmanj dve vaji zaviranja, vključno z zaviranjem v sili pri najmanjši hitrosti 50 km/h; to naj bi omogočilo oceno izurjenosti pri uporabi prednje in zadnje zavore, smeri gledanja in voznikovega položaja na motornem kolesu.

Posebni elementi, navedeni pod točkami 6.2.3 do 6.2.5, morajo biti izvedeni najpozneje pet let po začetku veljavnosti Direktive 2000/56/ES.

6.3. Ravnanje v prometu

Kandidati morajo v običajnih prometnih razmerah popolnoma varno in ob upoštevanju vseh potrebnih varnostnih ukrepov izvesti vse naslednje operacije:

- 6.3.1. speljevanje: po parkiranju, po ustavitvi v prometu; zapustitev oziroma izhod z dovoza;
- 6.3.2. vožnja po ravnih cestah; srečevanje z nasproti vozečimi vozili, tudi na ozkih mestih;
- 6.3.3. vožnja skozi ovinke;
- 6.3.4. križišča: približevanje in prečkanje križišč in razcepov;
- 6.3.5. spreminjanje smeri vožnje: zavijanje levo in desno; spreminjanje pasov;
- 6.3.6. približevanje/izhod z avtocest ali podobnih cest (če so na voljo): vključevanje s pospeševalnega pasu; zapuščanje z uporabo zaviralnega pasu;
- 6.3.7. prehitevanje/vožnja mimo: prehitevanje drugih vozil (če je mogoče); vožnja vzdolž ovir, npr. parkiranih avtomobilov; ravnanje, kadar ga prehitevajo druga vozila (če je to mogoče);
- 6.3.8. posebni deli cest (če so na voljo): krožna križišča; železniški prehodi; postajališča tramvaja/avtobusa; prehodi za pešce; vožnja navzgor/navzdol po dolgih klancih;
- 6.3.9. izvedba varnostnih ukrepov ob sestopu z vozila.

⁽¹⁾ Direktiva Komisije 2000/56/ES z dne 14. septembra 2000 o spremembi Direktive Sveta 91/439/EGS o voznikih dovoljenjih (UL L 237, 21.9.2000, str. 45).

7. Preizkus spretnosti in ravnanja za kategorije B, B1 in BE

7.1. Priprava in tehnični pregled vozila ob upoštevanju prometne varnosti

Kandidati morajo pokazati, da so sposobni priprave na varno vožnjo, z izpolnitvijo naslednjih zahtev:

- 7.1.1. ustreznost prilagoditev sedeža, da voznik pravilno sedi;
- 7.1.2. prilagoditev vzratnih ogledal, varnostnih pasov in naslonjal za glavo (če so na voljo);
- 7.1.3. preverijo, ali so vrata zaprta;
- 7.1.4. naključno preverijo stanje pnevmatik, krmilnega mehanizma, zavor, tekočin (npr. motorno olje, hladilna tekočina, tekočina za pranje avtomobilskih stekel), luči, odsevnikov, smernih kazalcev in zvočne opozorilne naprave;
- 7.1.5. preverijo varnostne dejavnike v zvezi z natovarjanjem vozila: karoserija, ponjave, tovorna vrata, zaklepanje kabine, način natovarjanja, zavarovanje tovora (samo kategorija BE);
- 7.1.6. preverijo mehanizem sklopke, zavore in električne spojne elemente (samo kategorija BE).

7.2. Kategoriji B in B1: preizkus izvedbe posebnih elementov ob upoštevanju prometne varnosti

Preizkusi se izvedba izbora naslednjih elementov (najmanj dva elementa za štiri točke, vključno z enim v vzratni prestavi):

- 7.2.1. vzratna vožnja v ravni smeri ali vzratna vožnja desno ali levo okrog vogala, držeč se pravega prometnega pasu;
- 7.2.2. obračanje vozila s pomočjo prestav za naprej in za nazaj tako, da je vozilo po končani izvedbi elementa obrnjeno v nasprotno smer;
- 7.2.3. parkiranje vozila in zapuščanje parkirnega prostora (vzporedno, poševno ali pod pravim kotom, naprej ali vzratno, na ravnem, navkreber ali navzdol);
- 7.2.4. natančno zaviranje do zaustavitve; izvedba zaustavitve v sili je neobvezna.

7.3. Kategorija BE: preizkus izvedbe posebnih elementov ob upoštevanju prometne varnosti

- 7.3.1. priklop in odklop ali odklop in ponoven priklop priklopnika na motorno vozilo; izvedba elementa mora vključevati vlečno vozilo, ki je parkirano vzdolž priklopnika (tj. ne v eni liniji);
- 7.3.2. vzratna vožnja vzdolž ovinka; linija tega ovinka je prepuščena presoji držav članic;
- 7.3.3. varno parkiranje za natovarjanje/raztovarjanje.

7.4. Ravnanje v prometu

Kandidati morajo v običajnih prometnih razmerah popolnoma varno in ob upoštevanju vseh potrebnih varnostnih ukrepov izvesti vse naslednje operacije:

- 7.4.1. speljevanje: po parkiranju, po ustavitvi v prometu; zapustitev oziroma izhod z dovoza;
- 7.4.2. vožnja po ravnih cestah; srečevanje z nasprotno vozečimi vozili, tudi na ozkih mestih;
- 7.4.3. vožnja skozi ovinke;
- 7.4.4. križišča: približevanje in prečkanje križišč in razcepov;
- 7.4.5. spreminjanje smeri vožnje: zavijanje levo in desno; spreminjanje pasov;
- 7.4.6. približevanje/izhod z avtocest ali podobnih cest (če so na voljo): vključevanje s pospeševalnega pasu; zapuščanje z uporabo zaviralnega pasu;
- 7.4.7. prehitevanje/vožnja mimo: prehitevanje drugih vozil (če je mogoče); vožnja vzdolž ovir, npr. parkiranih avtomobilov; ravnanje, kadar ga prehitevajo druga vozila (če je to mogoče);
- 7.4.8. posebni deli cest (če so na voljo): krožna križišča; železniški prehodi; postajališča tramvaja/avtobusa; prehodi za pešce; vožnja navzgor/navzdol po dolgih klancih;
- 7.4.9. izvedba varnostnih ukrepov ob izstopu iz vozila.

8. Preizkus spretnosti in ravnanja za kategorije C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 in D1E**8.1. Priprava na vožnjo in tehnični pregled vozila z upoštevanjem prometne varnosti**

Kandidati morajo dokazati svojo sposobnost priprave na varno vožnjo z izpolnitvijo naslednjih zahtev:

- 8.1.1. ustrezna namestitvev sedeža, da voznik pravilno sedi;
- 8.1.2. nastavitvev vzratnih ogledal, varnostnega pasu in naslonjala za glavo (če so na voljo);
- 8.1.3. naključni pregledi stanja pnevmatik, krmilnega mehanizma, zavor, luči, odsevnikov, smernih kazalcev in zvočne opozorilne naprave;
- 8.1.4. preverjanje servo sistemov zaviranja in krmiljenja; preverjanje stanja koles, kolesnih matic, blatnikov, vetrobranskega stekla, oken in brisalcev, tekočin (npr. motorno olje, hladilna tekočina, tekočina za pranje avtomobilskih stekel); preverjanje in uporaba armaturne plošče z instrumenti, vključno s tahografom, kakor je opredeljeno v Uredbi (EGS) št. 3821/85;
- 8.1.5. preverjanje zračnega tlaka, posode za zrak in vzmetenja;
- 8.1.6. preverjanje varnostnih dejavnikov v zvezi z natovarjanjem vozila: karoserija, ponjave, vrata priklopnika, nakladalni mehanizem (če je na voljo), zaklepanje kabine (če je na voljo), način natovarjanja, zavarovanje tovora (samo kategorije C, CE, C1, C1E);
- 8.1.7. preverjanje mehanizma sklapljanja, zavor in električnih spojnih elementov (samo kategorije CE, C1E, DE, D1E);
- 8.1.8. sposobnost izvajanja posebnih varnostnih ukrepov glede vozila; pregledovanje karoserije, servisnih vrat, izhodov v sili, opreme za prvo pomoč, gasilnih aparatov in druge varnostne opreme (samo kategorije D, DE, D1, D1E);
- 8.1.9. branje avtomobilске karte, načrtovanje poti, vključno z uporabo elektronskih navigacijskih sistemov (neobvezno).

8.2. Preizkus izvedbe posebnih elementov z upoštevanjem prometne varnosti

- 8.2.1. priklapljanje in odklapljanje ali odklapanje in ponovno priklapljanje priklopnika na motorno vozilo; izvedba posebnega elementa mora vključevati vlečno vozilo, ki je parkirano vzdolž priklopnika (tj. ne v eni liniji) (samo kategorije CE, C1E, DE, D1E);
- 8.2.2. vzratna vožnja vzdolž ovinka, linija tega ovinka je prepuščena presoji držav članic;
- 8.2.3. varno parkiranje za natovarjanje/raztovarjanje na nakladalni rampi/platformi ali podobni napravi (samo kategorije C, CE, C1, C1E);
- 8.2.4. parkiranje, tako da je potnikom omogočen varen vstop ali izstop iz avtobusa (samo kategorije D, DE, D1, D1E).

8.3. Ravnanje v prometu

Kandidati morajo v normalnih prometnih razmerah popolnoma varno in ob upoštevanju vseh potrebnih varnostnih ukrepov izvesti vse naslednje vaje:

- 8.3.1. speljevanje: po parkiranju, po ustavitvi v prometu; izhod s ceste;
- 8.3.2. vožnja po ravnih cestah; srečevanje z nasproti vozečimi vozili, tudi na ozkih mestih;
- 8.3.3. vožnja skozi ovinke;
- 8.3.4. križišča: približevanje in prečkanje križišč in razcepov;
- 8.3.5. spreminjanje smeri vožnje: zavijanje levo in desno; spreminjanje pasu;
- 8.3.6. uvoz na/izvoz z avtoceste ali podobne ceste (če so na voljo): vključevanje s pospeševalnega pasu, zapuščenje z uporabo zaviralnega pasu;
- 8.3.7. prehitevanje/vožnja mimo: prehitevanje drugih vozil (če je mogoče); vožnja vzdolž ovir, npr. parkiranih avtomobilov; ravnanje, kadar ga prehitevajo druga vozila (če je to mogoče);

- 8.3.8. posebni deli cest (če so na voljo): krožna križišča, železniški prehodi; postaje tramvaja/avtobusa; prehodi za pešce; vožnja navzgor/navzdol po dolgih klancih;
- 8.3.9. izvršitev varnostnih ukrepov ob izstopu iz vozila.

9. Ocenjevanje preizkusa spretnosti in ravnanja

- 9.1. Ocena vsake od zgoraj navedenih voznih situacij mora izkazovati stopnjo spretnosti, s katero kandidat upravlja vozilo, in njegovo prikazano sposobnost za popolnoma varno vožnjo v prometu. Član izpitne komisije se mora med celotnim preizkusom počutiti varno. Napake pri vožnji ali nevarno ravnanje, ki neposredno ogroža varnost testnega vozila, njegovih potnikov ali drugih udeležencev v cestnem prometu, se kaznuje s padcem na izpitu, ne glede na to, ali mora član izpitne komisije ali spremljajoča oseba posredovati ali ne. Vendar se lahko član izpitne komisije sam odloči, ali se preizkus spretnosti in ravnanja opravi do konca.

Člani izpitne komisije morajo biti usposobljeni, da pravilno ocenijo kandidatovo sposobnost za varno vožnjo. Delo članov izpitne komisije mora spremljati in nadzorovati organ, ki ga pooblasti država članica, da se tako zagotovi pravilno in dosledno ocenjevanje napak v skladu z merili iz te priloge.

- 9.2. Člani izpitne vožnje med ocenjevanjem posvečajo posebno pozornost dejstvu, ali kandidat vozi obrambno in obzirno do drugih. To naj bi izkazoval celotni slog vožnje in član izpitne komisije naj bi ga upošteval pri skupni oceni kandidata. Vključuje prilagojeno in odločno (varno) vožnjo z upoštevanjem cestnih in vremenskih razmer, drugega prometa, interesov drugih udeležencev v cestnem prometu (zlasti občutljivejših) in predvidevanje.
- 9.3. Član izpitne komisije bo nadalje ocenil, ali kandidat:
- 9.3.1. nadzoruje vozilo; upošteva: pravilno uporabo varnostnih pasov, vzratnih ogledal, naslonjal za glavo; sedeža; pravilno uporabo luči in druge opreme; pravilno uporablja sklopko, menjalnik, stopalko za plin, zavorne sisteme (vključno s tretjim zavornim sistemom, če je na voljo), krmilni mehanizem; nadzoruje vozilo v različnih okoliščinah, pri različnih hitrostih; vozi stabilno, upošteva težo in dimenzije ter lastnosti vozila; težo in vrsto tovora (samo kategorije BE, C, CE, C1, C1E, DE, D1E); skrbi za udobje potnikov (samo kategorije D, DE, D1, D1E) (brez hitrega pospeševanja, gladka vožnja brez sunkovitega zaviranja);
- 9.3.2. vozi ekonomično in način, ki je prijazen do okolja, z upoštevanjem vrtljajev motorja na minuto, izbire prestav, zaviranja in pospeševanja (samo kategorije BE, C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E);
- 9.3.3. opazovanje: opazuje dogajanje na vse strani; pravilno uporablja ogledala; spremlja dogajanje v prometu na oddaljeni, srednji in bližnji razdalji;
- 9.3.4. prednost/dajanje prednosti: upošteva prednost na križiščih, vozliščih in razcepkih; daje prednost v drugih okoliščinah (npr. pri spreminjanju smeri, menjavi pasu, posebnih manevrih);
- 9.3.5. pravilna razvrstitev na cesti: pravilna razvrstitev na cesti, v pasovih, krožnih križiščih, ovinkih, ob upoštevanju vrste in lastnosti vozila; predhodno zavzeta linija vožnje;
- 9.3.6. vzdrževanje varnostne razdalje: ohranja ustrezno varnostno razdaljo spredaj in na bočnih straneh; ohranja ustrezno varnostno razdaljo od drugih udeležencev v cestnem prometu;
- 9.3.7. hitrost: ne presega najvišje dovoljene hitrosti; prilagaja hitrost vremenskim in cestnim razmeram in, kjer je mogoče, nacionalni omejitvi hitrosti; vozi s tako hitrostjo, da je možna ustavitve znotraj razdalje vidne in proste ceste; prilagaja hitrost splošni hitrosti enake vrste udeležencev v cestnem prometu;
- 9.3.8. semaforji, prometni znaki in druge označbe: pravilno ravna ob semaforju; upošteva navodila prometnih redarjev; pravilno ravna ob prometnih znakih (prepovedi ali zapovedi); ustrezno upošteva cestne oznake;
- 9.3.9. signaliziranje: po potrebi ustrezno in pravočasno uporabi signalne znake; pravilno nakaže smer; ustrezno ravna glede na vse znake drugih udeležencev v cestnem prometu;
- 9.3.10. zaviranje in ustavljanje: pravočasno zmanjša hitrost, zavira ali ustavi glede na okoliščine; predvideva; uporablja različne zavorne sisteme (samo za kategorije C, CE, D, DE); uporablja druge sisteme za zmanjšanje hitrosti, razen zavor (samo za kategorije C, CE, D, DE).

10. Trajanje preizkusa

Trajanje preizkusa in prevožena razdalja morata zadostovati za oceno kandidatovih spretnosti in ravnanja, določenih v odstavku B te priloge. V nobenem primeru vožnja ne sme trajati manj kot 25 minut za kategorije A, A1, A2, B, B1 in BE in manj kot 45 minut za druge kategorije. To ne vključuje časa za sprejem kandidata, pripravo vozila, tehnični pregled vozila z upoštevanjem cestnoprometne varnosti, izvedbo posebnih elementov in oznanilo rezultata praktičnega preizkusa.

11. Kraj preizkusa

Del preizkusa za oceno izvedbe posebnih elementov se lahko izvede na posebnem preizkusnem poligonu. Po možnosti se mora del preizkusa za oceno ravnanja v prometu izvesti na cestah zunaj pozidanih območij, na hitrih cestah in avtocestah (ali podobno), pa tudi na vseh vrstah mestnih ulic (stanovanjska območja, območja z omejeno hitrostjo 30 in 50 km/h, mestne hitre ceste), ki naj bi predstavljale različne stopnje težavnosti, s katerimi se bodo srečevali vozniki. Zaželeno je tudi, da se preizkus izvaja v različno gostem prometu. Čas vožnje mora biti izkoriščen v največji možni meri, da se kandidat oceni v vseh različnih prometnih območjih, na katere lahko naleti, s posebnim poudarkom na prehajanju med temi območji.

II. ZNANJE, SPRETNOSTI IN RAVNANJE PRI VOŽNJI VOZILA NA MOTORNI POGON

Vozniki vseh vozil na motorni pogon morajo v vsakem trenutku imeti znanje in spretnosti ter obvladati ravnanje iz točk od 1 do 9, da bodo sposobni:

- prepoznati nevarnosti v prometu in oceniti njihovo resnost;
- zadostno obvladati svoje vozilo, da ne bodo ustvarjali nevarnih situacij in se bodo ob morebitni takšni situaciji ustrezno odzvali;
- upoštevati cestnoprometne predpise, zlasti tiste, ki so namenjeni preprečevanju prometnih nesreč in vzdrževanju tekočega prometa;
- prepoznati vse pomembne tehnične napake na svojih vozilih, zlasti takšne, ki ogrožajo varnost, in jih ustrezno odpraviti;
- upoštevati vse dejavnike, ki vplivajo na ravnanje med vožnjo (npr. alkohol, utrujenost, slab vid itd.), tako da bodo popolnoma sposobni uporabiti vse spretnosti, potrebne za varno vožnjo;
- pomagati pri zagotavljanju varnosti udeležencev v cestnem prometu, zlasti najšibkejših in najbolj izpostavljenih, s primernim upoštevanjem drugih.

Države članice lahko izvajajo ustrezne ukrepe, da voznikom, ki ne obvladajo več znanja, spretnosti in ravnanja iz točk od 1 do 9, zagotovijo ponovno usvojitev tega znanja in spretnosti, tako da bodo slednji lahko ponovno posedovali ravnanje, potrebno za vožnjo motornega vozila.

PRILOGA III

MINIMALNA MERILA GLEDE PSIHOFIZIČNE SPOSOBNOSTI ZA VOŽNJO VOZILA NA MOTORNI POGON

OPREDELITVE POJMOV

1. Za namene te priloge so vozniki razvrščeni v dve skupini:
  - 1.1. Skupina 1:

vozniki vozil kategorij A, A1, A2, AM, B, B1 in BE.
  - 1.2. Skupina 2:

vozniki vozil kategorij C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 in D1E.
  - 1.3. Nacionalna zakonodaja lahko predvidi, da se določbe iz te priloge, ki veljajo za voznike skupine 2, uporabijo za voznike vozil kategorije B, ki uporabljajo svoja vozniška dovoljenja za poklicne namene (taksiji, rešilna vozila, itd.).
2. Podobno so kandidati za prvo vozniško dovoljenje ali za podaljšanje vozniškega dovoljenja razvrščeni v skupino, v katero bodo spadali, ko bo dovoljenje izdano ali podaljšano.

ZDRAVSTVENI PREGLEDI

3. Skupina 1:

Od kandidatov se zahteva, da opravijo zdravstveni pregled, če med potrebnim izpolnjevanjem formalnosti ali med preizkusi, ki jih morajo opraviti pred pridobitvijo vozniškega dovoljenja, postane jasno, da imajo eno ali več zdravstvenih težav iz te priloge.
4. Skupina 2:

Kandidati morajo pred prvo izdajo vozniškega dovoljenja opraviti zdravstvene preglede, nato pa je treba voznike pregledati v skladu z veljavnim nacionalnim sistemom v državi članici običajnega prebivališča ob vsakem podalšanju vozniškega dovoljenja.
5. Merila, ki jih države članice določijo za izdajo ali vsako poznejše podaljšanje voznških dovoljenj, so lahko strožja od tistih, ki so določena v tej prilogi.

VID

6. Vsi kandidati za vozniško dovoljenje morajo opraviti ustrezno preiskavo za zagotovitev, da imajo ustrezno ostrino vida za vožnjo vozil na motorni pogon. Kadar obstaja razlog za dvom o ustreznosti kandidatovega vida, ga mora pregledati pristojen zdravstveni organ. Pri tem pregledu je treba posvetiti pozornost še zlasti naslednjemu: ostrini vida, vidnemu polju, vidu v slabi svetlobi in progresivnim očesnim boleznim.

Za namen te priloge intraokularne leče ne veljajo za korektivne leče.

Skupina 1:

- 6.1. Kandidati za vozniško dovoljenje ali za podaljšanje takšnega dovoljenja morajo imeti binokularno ostrino vida, po potrebi s korektivnimi lečami, ki je vsaj 0,5, če se uporabljata obe očesi skupaj. Vozniških dovoljenj se ne sme izdati ali podaljšati, če se med zdravstvenim pregledom izkaže, da je horizont pri vidnem polju manjši od 120°, razen v izjemnih primerih, ki so pravilno utemeljeni z ugodnim zdravniškim mnenjem in pozitivnim praktičnim preizkusom, ali da ima obravnavana oseba kakršno koli drugo očesno napako, ki bi ogrozila varno vožnjo. Če se odkrije ali potrdi progresivna očesna bolezen, se vozniška dovoljenja lahko izdajo ali podaljšajo pod pogojem, da kandidat opravlja redne preglede pri pristojnem zdravstvenem organu.
- 6.2. Kandidati za vozniško dovoljenje ali za podaljšanje takšnega dovoljenja, ki so utrpeli popolno funkcionalno izgubo vida na eno oko ali ki uporabljajo zgolj eno oko (npr. v primeru diplopije), morajo imeti ostrino vida, ki je vsaj 0,6, po potrebi s korektivnimi lečami. Pristojni zdravstveni organ mora potrditi, da je to stanje monokularnega vida obstajalo dovolj dolgo, da je omogočilo prilagoditev in da je vidno polje v tem očesu normalno.

Skupina 2:

- 6.3. Kandidati za vozniško dovoljenje ali za podaljšanje takšnega dovoljenja morajo imeti ostrino vida, po potrebi s korektivnimi lečami, ki je vsaj 0,8 pri boljšem očesu in vsaj 0,5 pri slabšem. Če se za doseganje vrednosti 0,8 in 0,5 uporabljajo korektivne leče, mora nepopravljena ostrina pri vsakem očesu dosegati 0,05, drugače pa je treba minimalno ostrino (0,8 in 0,5) doseči bodisi s korekcijo z očali z močjo, ki ne presega plus ali minus osem dioptrij, bodisi s pomočjo kontaktnih leč (nepopravljen vid = 0,05). Korekcija mora biti dobro tolerirana. Vozniškega dovoljenja se ne sme izdati ali podaljšati kandidatom oziroma voznikom, ki nimajo normalnega binokularnega vidnega polja ali imajo diplopijo.

SLUH

7. Vozniška dovoljenja se lahko kandidatom oziroma voznikom druge skupine izdajo ali podaljšajo v skladu z mnenjem pristojnih zdravstvenih organov; pri zdravstvenih pregledih je treba posebno pozornost posvetiti obsegu za kompenzacijo.

OSEBE Z LOKOMOTORNO MOTNJO

8. Vozniških dovoljenj se ne sme izdati ali podaljšati kandidatom oziroma voznikom, ki imajo obolenja ali deformacije lokomotornega sistema, zaradi česar je vožnja vozila na motorni pogon nevarna.

Skupina 1:

- 8.1. Vozniška dovoljenja se lahko, po potrebi z določenimi omejitvami, telesno prizadetim kandidatom ali voznikom izdajo po pridobitvi mnenja pristojnega zdravstvenega organa. To mnenje mora temeljiti na zdravstveni oceni zadevnega obolenja ali deformacije in po potrebi na praktičnem preizkusu. Navajati mora tudi, katera vrsta spremembe vozila je potrebna in ali mora biti voznik opremljen z ortopedsko napravo, če preizkus spretnosti in ravnanja pokaže, da s tako napravo vožnja ne bi bila nevarna.
- 8.2. Vozniška dovoljenja se lahko izdajo ali podaljšajo vsem kandidatom, ki imajo progresivno kronično bolezen, pod pogojem, da prizadeto osebo redno pregledujejo zaradi preverjanja, ali je še vedno zmožna popolnoma varno voziti vozilo.

Kadar je prizadetost statična, se vozniška dovoljenja lahko izdajo ali podaljšajo, ne da bi bilo kandidatu treba opravljati redne zdravstvene preglede.

Skupina 2:

- 8.3. Pristojen zdravstveni organ mora ustrezno pretehtati dodatna tveganja in nevarnosti, povezana z vožnjo vozil, ki jih zajema opredelitev te skupine.

KARDIOVASKULARNE BOLEZNI

9. Vsaka bolezen, ki lahko pri kandidatu oziroma vozniku, ki prosi za izdajo prvega dovoljenja oziroma njegovo podaljšanje, povzroči nenadno napako kardiovaskularnega sistema, tako da pride do nepričakovanega poslabšanja možganskih funkcij, pomeni ogrožanje varnosti na cesti.

Skupina 1:

- 9.1. Kandidatom oziroma voznikom z resno aritmijo se voznških dovoljenj ne sme izdati ali podaljšati.
- 9.2. Vozniška dovoljenja se kandidatom oziroma voznikom, ki imajo srčni spodbujevalnik, lahko izdajo ali podaljšajo na podlagi pooblaščenega zdravniškega mnenja in rednih zdravstvenih pregledov.
- 9.3. Vprašanje o izdaji oziroma podalšanju dovoljenja kandidatom ali voznikom, ki imajo abnormalen arterijski krvni pritisk, je treba oceniti glede na druge rezultate preiskave, s tem povezane zaplete in nevarnost, ki jih ti zapleti lahko pomenijo za varnost na cesti.
- 9.4. Na splošno se voznškega dovoljenja ne sme izdati ali podaljšati kandidatom oziroma voznikom, ki trpijo zaradi angine med mirovanjem ali čustvovanjem. Vozniško dovoljenje se kandidatu ali vozniku, ki je imel miokardialni infarkt, izda ali podaljša na podlagi pooblaščenega zdravniškega mnenja in po potrebi rednih zdravstvenih pregledov.

Skupina 2:

- 9.5. Pristojen zdravstveni organ mora ustrezno pretehtati dodatna tveganja in nevarnosti, povezana z vožnjo vozil, ki jih zajema opredelitev te skupine.

SLADKORNA BOLEZEN

10. Vozniška dovoljenja se kandidatom ali voznikom s sladkorno boleznijo lahko izdajo ali podaljšajo na podlagi pooblaščenega zdravniškega mnenja in rednih zdravstvenih pregledov, ki ustrezajo vsakemu posameznemu primeru.

Skupina 2:

- 10.1. Samo v zelo izjemnih primerih se lahko voznika dovoljenja izdajo ali podaljšajo kandidatom oziroma voznikom iz te skupine, ki imajo sladkorno bolezen in potrebujejo zdravljenje z inzulinom, in še to samo na podlagi ustrezno utemeljenega pooblaščenega zdravniškega mnenja in rednih zdravstvenih pregledov.

NEVROLOŠKE BOLEZNI

11. Vozniških dovoljenj se ne sme izdati ali podaljšati kandidatom ali voznikom, ki imajo resno nevrološko bolezen, razen če vloga ni podprta s pooblaščenim zdravniškim mnenjem.

Nevrološke motnje, povezane z boleznimi ali kirurškimi posegi z vplivom na centralni ali periferni živčni sistem, ki vodijo do senzoričnih ali motornih napak ter motijo ravnotežje in koordinacijo, je treba ustrezno pretehtati v povezavi z njihovimi funkcionalnimi učinki in tveganji za napredovanje. V takšnih primerih se, kadar obstaja tveganje poslabšanja, izdaja ali podaljšanje dovoljenja lahko obravnava na podlagi rednih presoj.

12. Epileptični napadi ali druge nenadne motnje zavesti pomenijo resno nevarnost za varnost na cesti, če do njih pride pri osebi, ki vozi vozilo na motorni pogon.

Skupina 1:

- 12.1. Dovoljenje se lahko izda ali podaljša na podlagi pregleda pristojnega zdravstvenega organa in rednih zdravstvenih pregledov. Organ se mora odločiti o stanju epilepsije in drugih motenj zavesti, njihovi klinični obliki in napredovanju (npr. nobenih napadov v zadnjih dveh letih), opravljenem zdravljenju in njegovih rezultatih.

Skupina 2:

- 12.2. Vozniških dovoljenj se ne sme izdati ali podaljšati kandidatom oziroma voznikom, ki imajo epileptične napade ali so nagnjeni k njim oziroma imajo druge nenadne motnje zavesti.

DUŠEVNE MOTNJE

Skupina 1:

- 13.1. Vozniških dovoljenj se ne sme izdati ali podaljšati kandidatom oziroma voznikom, ki trpijo zaradi:

- resne duševne motnje, bodisi prirojene ali pridobljene zaradi bolezni, šoka ali nevrokirurških operacij,
- resne duševne zaostalosti,
- resnih vedenjskih težav zaradi staranja; ali osebnostnih napak, ki vodijo v resno poslabšanje razsodnosti, vedenja ali prilagodljivosti,

razen če je njihova vloga podprta s pooblaščenim zdravniškim mnenjem in po potrebi z rednimi zdravstvenimi pregledi.

Skupina 2:

- 13.2. Pristojen zdravstveni organ mora ustrezno pretehtati dodatna tveganja in nevarnosti, povezana z vožnjo vozil, ki jih zajema opredelitev te skupine.

ALKOHOL

14. Uživanje alkohola pomeni veliko nevarnost za varnost na cesti. Glede na razsežnost tega problema mora biti zdravniška stroka zelo pazljiva.

Skupina 1:

- 14.1. Vozniških dovoljenj se ne sme izdati ali podaljšati kandidatom oziroma voznikom, ki so odvisni od alkohola ali nezmožni, da bi se vzdržali pitja in vožnje.

Kandidatom oziroma voznikom, ki so bili v preteklosti odvisni od alkohola, se lahko vozniška dovoljenja izdajo ali podaljšajo po dokazanem obdobju abstinence in na podlagi pooblaščenega zdravniškega mnenja ter rednih zdravstvenih pregledov.

Skupina 2:

- 14.2. Pristojen zdravstveni organ mora ustrezno pretehtati dodatna tveganja in nevarnosti, povezana z vožnjo vozil, ki jih zajema opredelitev te skupine.

DROGE IN ZDRAVILA

15. Zloraba:

Vozniških dovoljenj se ne sme izdati ali podaljšati kandidatom oziroma voznikom, ki so odvisni od psihotropnih snovi ali ki od takšnih snovi niso odvisni, a jih redno zlorabljajo, ne glede na zahtevano kategorijo dovoljenja.

Redna uporaba:

Skupina 1:

- 15.1. Vozniških dovoljenj se ne sme izdati ali podaljšati kandidatom oziroma voznikom, ki v kateri koli obliki redno uživajo psihotropne snovi, ki lahko ovirajo zmožnost varne vožnje, če so zaužite količine takšne, da škodljivo vplivajo na vožnjo. To velja za vsa druga zdravila ali kombinacije zdravil, ki učinkujejo na zmožnost vožnje.

Skupina 2:

- 15.2. Pristojni zdravstveni organ mora ustrezno pretehtati dodatna tveganja in nevarnosti, povezana z vožnjo vozil, ki jih zajema opredelitev te skupine.

LEDVIČNE OKVARE

Skupina 1:

- 16.1. Vozniška dovoljenja se kandidatom oziroma voznikom, ki imajo resno ledvično okvaro, izdajo ali podaljšajo na podlagi pooblaščenega zdravniškega mnenja in rednih zdravstvenih pregledov.

Skupina 2:

- 16.2. Razen v izjemnih primerih, ki so pravilno utemeljeni s pooblaščenim zdravniškim mnenjem, in na podlagi rednih zdravstvenih pregledov se zdravniških dovoljenj ne sme izdati ali podaljšati kandidatom ali voznikom, ki imajo resno ali ireverzibilno ledvično okvaro.

RAZNE DOLOČBE

Skupina 1:

- 17.1. Kandidatom oziroma voznikom s presajenim organom ali umetnim vsadkom, ki vpliva na zmožnost vožnje, se vozniška dovoljenja smejo izdati ali podaljšati na podlagi pooblaščenega zdravniškega mnenja in po potrebi rednih zdravstvenih pregledov.

Skupina 2:

- 17.2. Pristojen zdravstveni organ mora ustrezno pretehtati dodatna tveganja in nevarnosti, povezana z vožnjo vozil, ki jih zajema opredelitev te skupine.
18. Na splošno se vozniških dovoljenj ne sme izdati ali podaljšati nobenemu kandidatu ali vozniku s kakršno koli motnjo, ki ni omenjena v prejšnjem odstavku, vendar bi lahko imela ali ima za posledico funkcionalno nezmožnost, ki vpliva na varnost za volanom, razen če vloge ne podpira pooblaščenega zdravniškega mnenja in po potrebi redni zdravstveni pregledi.

PRILOGA IV

MINIMALNA MERILA ZA OSEBE, KI VODIJO PRAKTIČNI DEL VOZNIŠKEGA IZPITA

1. **Zahtevana usposobljenost člana izpitne komisije**
  - 1.1. Oseba, pooblaščenca za praktično oceno kandidatove izvedbe vožnje v motornem vozilu, mora imeti znanje, spretnosti in izkušnje, povezane s temami iz točk 1.2. do 1.6.
  - 1.2. Usposobljenost člana izpitne komisije mora biti primerna za oceno kandidatove izvedbe vožnje za kategorijo vozniškega dovoljenja, za katero opravlja vozniški izpit.
  - 1.3. Znanje in razumevanje vožnje in ocenjevanja:
    - teorija ravnanja pri vožnji v prometu;
    - zaznavanje nevarnosti in izogibanje nesrečam;
    - učni program, na katerem temeljijo merila za vozniške izpite;
    - zahteve v zvezi z vozniškim izpitom;
    - ustrezna cestnoprometna zakonodaja, vključno z ustreznimi zakoni EU in nacionalnimi zakoni ter razlagalnimi smernicami;
    - teorija in tehnike ocenjevanja;
    - obrambna vožnja.
  - 1.4. Ocenjevalne sposobnosti:
    - zmožen je natančno opazovati, spremljati in oceniti celotno kandidatovo izvedbo vožnje, zlasti:
      - pravilna in natančna prepoznavna nevarnih situacij;
      - natančna določitev vzroka in verjetne posledice teh situacij;
      - raven usposobljenosti in prepoznavanje napak;
      - enotnost in doslednost pri ocenjevanju;
    - hitro zbere informacije in izbere ključne točke;
    - predvideva, prepozna morebitne probleme in oblikuje strategije za njihovo rešitev;
    - zagotovi pravočasne in konstruktivne povratne informacije.
  - 1.5. Osebne vozniške spretnosti:
    - oseba, pooblaščenca za vodenje praktičnega dela vozniškega izpita za določeno kategorijo vozniškega dovoljenja, mora biti sposobna to vrsto motornega vozila voziti po dosledno visokih merilih.
  - 1.6. Kakovost storitve:
    - opredeli in obvesti kandidata, kaj lahko pričakuje med preizkusom;
    - izraža se jasno, pri tem pa izbere vsebino, slog in jezik, prilagojen navzočim in kontekstu, ter odgovarja na vprašanja kandidatov;
    - zagotovi jasne povratne informacije o rezultatih preizkusa;
    - do kandidatov se vede spoštljivo in brez razlikovanja.
  - 1.7. Poznavanje tehničnih in fizikalnih značilnosti vozil:
    - poznavanje tehničnih značilnosti vozila, kot so krmilni sistem, pnevmatike, zavore, luči, zlasti za motorna kolesa in težka vozila;
    - varnost natovarjanja;
    - poznavanje fizikalnih značilnosti vozil kot so hitrost, trenje, dinamika, energija.
  - 1.8. Vožnja z nizko porabo goriva in prijazna do okolja.

2. Splošni pogoji

2.1. Član izpitne komisije za kategorijo B:

- (a) mora imeti vozniško dovoljenje kategorije B vsaj tri leta;
- (b) mora imeti vsaj 23 let;
- (c) uspešno mora zaključiti osnovno kvalifikacijo iz točke 3 te priloge, nato pa spoštovati predpise o zagotavljanju kakovosti in rednem usposabljanju iz točke 4 te priloge;
- (d) mora imeti končano poklicno izobraževanje, ki vodi najmanj do zaključka stopnje 3, kakor je opredeljena v Odločbi Sveta 85/368/EGS z dne 16. julija 1985 o primerljivosti poklicnih kvalifikacij med državami članicami Evropske skupnosti⁽¹⁾;
- (e) ne sme hkrati opravljati dela inštruktorja vožnje v avtošoli.

2.2. Član izpitne komisije za druge kategorije:

- (a) mora imeti vozniško dovoljenje zadevne kategorije ali enakovredno znanje, pridobljeno z ustrežno poklicno kvalifikacijo;
- (b) uspešno mora zaključiti osnovno kvalifikacijo iz točke 3 te priloge, nato pa spoštovati predpise o zagotavljanju kakovosti in rednem usposabljanju iz točke 4 te priloge;
- (c) pred tem je moral biti vsaj tri leta kvalificiran član izpitne komisije za kategorijo B; to obdobje se sme opustiti, če zadevni član izpitne komisije lahko predloži dokaze o:
  - vsaj petletnih vozniških izkušnjah za zadevno kategorijo, ali;
  - teoretični in praktični oceni vozniške sposobnosti, ki ustreza višjim merilom, kakor so potrebna za pridobitev vozniškega dovoljenja, s čimer ta zahteva postane nepotrebna;
- (d) mora imeti zaključeno poklicno izobraževanje, ki vodi najmanj do zaključka stopnje 3, kakor je opredeljeno v Odločbi 85/368/EGS;
- (e) ne sme hkrati opravljati dela inštruktorja vožnje v avtošoli.

2.3. Enaka veljavnost

2.3.1. Države članice lahko člana izpitne komisije pooblastijo, da vodi vozniške izpite za kategorije AM, A1, A2 in A po uspešnem zaključku osnovne kvalifikacije iz točke 3 za eno od teh kategorij.

2.3.2. Države članice lahko člana izpitne komisije pooblastijo, da vodi vozniške izpite za kategorije C1, C, D1 in D po uspešnem zaključku osnovne kvalifikacije iz točke 3 za eno od teh kategorij.

2.3.3. Države članice lahko člana izpitne komisije pooblastijo, da vodi vozniške izpite za kategorije BE, C1E, D1E in DE po uspešnem zaključku osnovne kvalifikacije iz točke 3 za eno od teh kategorij.

3. Osnovna kvalifikacija

3.1. Osnovno usposabljanje

3.1.1. Preden je oseba pooblaščenca za vodenje vozniških izpitov, mora zadovoljivo zaključiti tak program usposabljanja, ki ga predpiše država članica, s katerim doseže usposobljenost iz točke 1.

3.1.2. Države članice morajo določiti, ali se vsebina določenega programa usposabljanja navezuje na pooblastilo za vodenje praktičnega dela vozniškega izpita za eno kategorijo vozniškega dovoljenja ali več.

⁽¹⁾ UL L 199, 31.7.1985, str. 56.

3.2. Preizkusi

- 3.2.1. Preden je oseba pooblaščen za vodenje voznških izpitov, mora izkazati zadovoljivo raven znanja, razumevanja, spretnosti in sposobnosti v zvezi s temami, naštetimi v točki 1.
- 3.2.2. Države članice opravljajo postopek preverjanja, s katerim se na pedagoško ustrezen način oceni usposobljenost osebe iz točke 1, zlasti točke 1.4. Postopek preverjanja mora vključevati teoretični in praktični del. Po potrebi se lahko uporabi računalniško ocenjevanje. Podrobnosti glede vrste in trajanja preizkusov in ocenjevanja v okviru postopka preverjanja določi vsaka država članica posebej.
- 3.2.3. Države članice morajo določiti, ali se vsebina določenega preverjanja navezuje na pooblastilo za vodenje praktičnega dela voznškega izpita za eno kategorijo voznškega dovoljenja ali več.

4. Zagotavljanje kakovosti in redno usposabljanje

4.1. Zagotavljanje kakovosti

- 4.1.1. Države članice imajo veljavne predpise za zagotavljanje kakovosti, ki so namenjeni ohranjanju meril, ki jih morajo izpolnjevati člani izpitne komisije.
- 4.1.2. Predpisi za zagotavljanje kakovosti naj bi vključevali nadzor nad člani izpitne komisije pri delu, njihovo nadaljnje usposabljanje in ponovno akreditacijo, stalen poklicni razvoj in redni pregled rezultatov voznških izpitov, ki so jih vodili.
- 4.1.3. Države članice morajo zagotoviti, da se pri vsakem članu izpitne komisije s pomočjo predpisov za zagotavljanje kakovosti iz točke 4.1.2 opravi letni nadzor. Poleg tega morajo države članice zagotoviti, da se vsakega člana izpitne komisije vsakih pet let opazuje pri vodenju voznškega izpita, in sicer naj bo najkrajše obdobje opazovanja vsaj pol dneva, s čimer se omogoči opazovanje vodenja več izpitov. Če se odkrijejo problemi, je treba sprejeti ukrepe za odpravo teh problemov. Oseba, ki izvaja nadzor, mora za to imeti pooblastilo države članice.
- 4.1.4. Države članice lahko v primeru, ko je član izpitne komisije pooblaščen za vodenje voznških izpitov za več kot eno kategorijo, določijo, da izpolnjevanje zahtev nadzora v zvezi z izpiti za eno kategorijo izpolnjuje zahtevo za več kot eno kategorijo.
- 4.1.5. Dejavnost voznškega preverjanja mora spremljati in nadzorovati organ, ki ga pooblasti država članica, da se tako zagotovi pravilna in dosledna uporaba ocenjevanja.

4.2. Redno usposabljanje

- 4.2.1. Države članice zagotovijo, da za ohranjanje pooblastila člani izpitne komisije ne glede na število kategorij, za katere so akreditirani, opravijo:
- vsaj štiridnevno predpisano redno usposabljanje v obdobju dveh let, s katerim:
  - ohranijo in obnovijo potrebno znanje in ocenjevalne spretnosti;
  - razvijejo nova znanja, ki so postala bistvenega pomena za opravljanje njihovega poklica;
  - se poskrbi, da član izpitne komisije še naprej vodi izpite v skladu s pravičnimi in enotnimi merili;
  - vsaj petdnevno redno usposabljanje v obdobju petih let:
  - s katerim razvijejo in ohranijo potrebne praktične voznške spretnosti.
- 4.2.2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi poskrbijo za posebno usposabljanje za tiste člane izpitne komisije, za katere se je med veljavnim sistemom za zagotavljanje kakovosti ugotovilo, da pri delu delajo resne napake.
- 4.2.3. Vrsta rednega usposabljanja ima lahko obliko navodil, usposabljanja v razredu, klasičnega ali elektronskega učenja, opravi pa se lahko posamezno ali v skupini. Vključuje lahko takšno ponovno akreditacijo meril, ki se zdi primerna državam članicam.

- 4.2.4. Države članice lahko v primeru, ko je član izpitne komisije pooblaščen za vodenje vozniških izpitov za več kot eno kategorijo, določijo, da izpolnjevanje zahtev rednega usposabljanja v zvezi z izpiti za eno kategorijo izpolnjuje zahtevo za več kot eno kategorijo, pod pogojem, da je izpolnjena zahteva iz točke 4.2.5.
- 4.2.5. Če član izpitne komisije v obdobju 24 mesecev ni vodil izpitov za določeno kategorijo, mora biti pred začetkom opravljanja vozniških izpitov za to kategorijo ponovno primerno ocenjen. Ponovno ocenjevanje se opravi kot del zahteve iz točke 4.2.1.

5. Pridobljene pravice

- 5.1. Države članice lahko dovolijo osebam, ki so bile pooblaščen za vodenje vozniških izpitov tik pred začetkom veljavnosti teh določb, da še naprej vodijo vozniške izpite, ne glede na to, da niso bile pooblaščen v skladu s splošnimi pogoji iz točke 2 ali postopkom osnovne kvalifikacije iz točke 3.
- 5.2. Pri teh članih izpitne komisije se kljub temu izvaja redni nadzor in predpisi za zagotavljanje kakovosti iz točke 4.
-

PRILOGA V

MINIMALNE ZAHTEVE ZA USPOSABLJANJE VOZNIKA IN PREIZKUŠANJE KOMBINACIJ, KOT SO OPREDELJENE V DRUGEM PODODSTAVKU ČLENA 4(4)(B)

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za:
    - odobritev ali nadzor usposabljanja iz člena 7(1)(d) ali
    - organiziranje preizkusa spretnosti in ravnanja iz člena 7(1)(d).
  2. Trajanje usposabljanja voznika:
    - vsaj sedem ur.
  3. Vsebina usposabljanja voznika

Usposabljanje voznika zajema znanje, spretnosti in ravnanje, kakor je opisano v točkah 2 in 7 Priloge II. Posebno pozornost se posveti:

    - dinamiki gibanja vozila, varnostnim merilom, vlečnim vozilom in priklopnikom (sklopni mehanizem), pravilnemu nakladanju in varnostni opreми.

Praktični del vključuje naslednje vaje: pospeševanje, zmanjševanje hitrosti, vzvratno vožnjo, zaviranje, pot ustavljanja, menjavo pasov, zaviranje/umikanje, zamenjavo priklopnika, odklop in ponoven priklop priklopnika na motorno vozilo, parkiranje;

    - vsak udeleženec usposabljanja mora opraviti praktični del in mora izkazati svoje spretnosti in ravnanje na javnih cestah;
    - kombinacije vozil, ki se uporabljajo pri usposabljanju sodijo v kategorijo vozniškega dovoljenja, za katerega so zaprosili udeleženci.
  4. Trajanje in vsebina preizkusa spretnosti in ravnanja
- Dolžina preizkusa in prevožena razdalja morata zadostovati za oceno spretnosti in ravnanja iz točke 3.
-

PRILOGA VI

MINIMALNE ZAHTEVE ZA USPOSABLJANJE VOZNIKA IN PREIZKUŠANJE ZA MOTORNA KOLESA IZ KATEGORIJE A (POSTOPNI DOSTOP)

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za:
    - odobritev in nadzor usposabljanja iz člena 7(1)(c) ali
    - organiziranje preizkusa spretnosti in ravnanj iz člena 7(1)(c).
  2. Trajanje usposabljanja voznika:
    - vsaj sedem ur.
  3. Vsebina usposabljanja voznika:
    - usposabljanje voznika vsebuje vse vidike, zajete v točki 6 Priloge II;
    - vsak udeleženec usposabljanja mora opraviti praktični del in mora izkazati svoje spretnosti in ravnanje na javnih cestah;
    - motorna kolesa, ki se uporabljajo pri usposabljanju sodijo v kategorijo vozniškega dovoljenja, za katerega so zaprosili udeleženci.
  4. Trajanje in vsebina preizkusa spretnosti in ravnanja
- Dolžina preizkusa in prevožena razdalja morata zadostovati za oceno spretnosti in ravnanja iz točke 3.
-

PRILOGA VII

Del A

RAZVELJAVLJENA DIREKTIVA IN NJENE SPREMEMBE

(iz člena 17)

Direktiva Sveta 91/439/EGS ⁽¹⁾	(UL L 237, 24.8.1991, str. 1)
Direktiva Sveta 94/72/ES	(UL L 337, 24.12.1994, str. 86)
Direktiva Sveta 96/47/ES	(UL L 235, 17.9.1996, str. 1)
Direktiva Sveta 97/26/ES	(UL L 150, 7.6.1997, str. 41)
Direktiva Komisije 2000/56/ES	(UL L 237, 21.9.2000, str. 45)
Direktiva 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta, samo člen 10(2)	(UL L 226, 10.9.2003, str. 4)
Uredba (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta, samo točka 24 Priloge II	(UL L 284, 31.10.2003, str. 1)

(¹) Direktiva 91/439/EGS je bila spremenjena tudi z naslednjim aktom, ki ni bil razveljavljen: Akt o pristopu iz leta 1994.

Del B

ROKI ZA PRENOS V NACIONALNO PRAVO IN ZA ZAČETEK UPORABE

(iz člena 17)

Direktiva	Rok za prenos	Datum začetka uporabe
Direktiva 91/439/EGS	1. julij 1994	1. julij 1996
Direktiva 94/72/ES	-	1. januar 1995
Odločba 96/427/ES	-	16. julij 1996
Direktiva 96/47/ES	1. julij 1996	1. julij 1996
Direktiva 97/26/ES	1. januar 1998	1. januar 1998
Direktiva 2000/56/ES	30. september 2003	30. september 2003, 30. september 2008 (točka 6.2.5 Priloge II) in 30. september 2013 (točka 5.2 Priloge II)
Direktiva 2003/59/ES	10. september 2006	10. september 2008 (prevoz potnikov) in 10. september 2009 (prevoz blaga)

PRILOGA VIII

KORELACIJSKA TABELA

Direktiva Sveta 91/439/EGS	Ta direktiva
člen 1(1), prvi stavek	člen 1(1), prvi stavek
člen 1(1), drugi stavek	-
-	člen 1(2)
člen 1(2)	člen 2(1)
-	člen 2(2)
člen 1(3)	-
člen 2(1)	člen 1(1), drugi stavek
člen 2(2)	člen 3(1)
	člen 3(2)
	člen 3(2)
člen 2(3)	-
člen 2(4)	-
člen 3(1), prvi pododstavek, uvodno besedilo	člen 4(1), prvi stavek
-	člen 4(2), prva alineja
-	člen 4(2), druga alineja
člen 3(1), prvi pododstavek, prva alineja	člen 4(3), prva alineja
člen 3(1), prvi pododstavek, druga alineja	člen 4(4)(b), prvi pododstavek
člen 3(1), prvi pododstavek, tretja alineja	člen 4(4)(b), drugi pododstavek
člen 3(1), prvi pododstavek, četrta alineja	člen 4(4)(c)
člen 3(1), prvi pododstavek, peta alineja	člen 4(4)(f)
člen 3(1), prvi pododstavek, šesta alineja	člen 4(4)(g)
člen 3(1), prvi pododstavek, sedma alineja	člen 4(4)(j)
člen 3(1), prvi pododstavek, osma alineja	člen 4(4)(k)
člen 3(2), prvi pododstavek, uvodno besedilo	-
člen 3(2), prvi pododstavek, prva alineja	člen 4(3)(a)
člen 3(2), prvi pododstavek, druga alineja	člen 4(4)(a)
člen 3(2), prvi pododstavek, tretja alineja	člen 4(4)(d)
člen 3(2), prvi pododstavek, četrta alineja	člen 4(4)(e)
člen 3(2), prvi pododstavek, peta alineja	člen 4(4)(h)
člen 3(2), prvi pododstavek, šesta alineja, uvodno besedilo	člen 4(4)(i)
člen 3(2), prvi pododstavek, šesta alineja, prva podalineja	-
člen 3(2), prvi pododstavek, šesta alineja, druga podalineja	-

Direktiva Sveta 91/439/EGS	Ta direktiva
člen 3(3), uvodno besedilo	-
člen 3(3), prva alineja	člen 4(1), tretji stavek
člen 3(3), druga alineja, prvi pododstavek	člen 4(3), druga alineja
člen 3(3), druga alineja, drugi pododstavek	-
člen 3(3), tretja alineja	člen 4(3), prva alineja
člen 3(3), četrta alineja	člen 4(4), prva alineja
člen 3(3), peta alineja	člen 4(4), druga alineja
-	člen 4(3)
člen 3(4)	-
člen 3(5)	-
člen 3(6)	člen 4(5), prvi stavek
-	člen 4(5), drugi stavek
člen 4	člen 5
člen 5(1)	člen 6(1)
člen 5(1)(a)	člen 6(1)(a)
člen 5(1)(b)	člen 6(1)(b)
člen 5(2), uvodno besedilo	člen 6(2), uvodno besedilo
člen 5(2)(a)	člen 6(2)(a)
člen 5(2)(b)	člen 6(2)(b)
-	člen 6(2)(c)
-	člen 6(2)(d)
-	člen 6(2)(e)
-	člen 6(2)(f)
člen 5(3)	-
člen 5(4)	člen 6(4)
člen 6(1), uvodno besedilo	člen 4(1), drugi stavek
člen 6(1)(a), prva alineja	člen 4(3)(a), tretja alineja
člen 6(1)(a), druga alineja	člen 4(4)(a), druga alineja
člen 6(1)(b), prva alineja	člen 4(3)(b), druga alineja
	člen 7(3)(c), druga alineja
člen 6(1)(b), druga alineja, prva alternativa	člen 4(4)(b), peti pododstavek
člen 6(1)(b), druga alineja, druga alternativa	člen 4(4)(c), druga alineja
člen 6(1)(b), tretja alineja, prva in druga alternativa	člen 4(4)(g), druga alineja
člen 6(1)(b), tretja alineja, tretja in četrta alternativa	člen 4(4)(e), tretja alineja
člena 6(1)(c), prva alineja, prva in druga alternativa	člen 4(4)(k), druga alineja
člena 6(1)(c), prva alineja, tretja in četrta alternativa	člen 4(4)(i), druga alineja
člen 6(2)	člen 4(6), prvi pododstavek
-	člen 4(6), drugi pododstavek
člen 6(3)	člen 4(6), tretji in četrty pododstavek

Direktiva Sveta 91/439/EGS	Ta direktiva
člen 7(1), uvodno besedilo	člen 7(1), uvodno besedilo
člen 7(1)(a)	člen 7(1)(a)
-	člen 7(1)(b)
-	člen 7(1)(c)
-	člen 7(1)(d)
člen 7(1)(b)	člen 7(1)(e)
člen 7(2)	-
člen 7(3)	-
-	člen 7(2)
-	člen 7(3)
člen 7(4)	člen 7(4)
člen 7(5)	člen 7(5)(a)
-	člen 7(5)(b)
-	člen 7(5)(c)
-	člen 7(5)(d)
člen 7a(1)	-
člen 7a(2)	člen 8
člen 7b	člen 9
-	člen 10
člen 8	člen 11
člen 9	člen 12
člen 10	člen 13(1)
-	člen 13(2)
člen 11	člen 14
člen 12(1)	-
člen 12(2)	-
člen 12(3)	člen 15
-	člen 16
člen 13	člen 17, prvi odstavek
-	člen 17, drugi odstavek
-	člen 18
člen 14	člen 19
Priloga I	-
Priloga Ia	Priloga I
Priloga II	Priloga II
Priloga III	Priloga III
-	Priloga IV
-	Priloga V
-	Priloga VI

UTEMELJITEV SVETA

I. UVOD

Komisija je predlog sprejela 21. oktobra 2003.

Evropski parlament je 23. februarja 2005 sprejel mnenje na prvi obravnavi.

Svet je [...] sprejel skupno stališče v skladu s členom 251 Pogodbe.

Pri opravljanju svojega dela je Svet upošteval tudi mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾.

II. ANALIZA SKUPNEGA STALIŠČA

Skupno stališče odraža izid neformalnih posvetovanj med Evropskim parlamentom, Komisijo in Svetom. Kljub temu, da je bil predlog preoblikovan v bolj logično in berljivo obliko, besedilo skupnega stališča v bistvu ohranja vse glavne elemente, ki jih je predlagala Komisija.

Vendar je bil dosežen dogovor o nekaterih spremembah, ki odražajo bodisi pomisleke Parlamenta s prve obravnave (tj. vprašanje obvezne zamenjave vseh obstoječih vozniških dovoljenj) bodisi vprašanja Sveta.

Skupno stališče v sedanjih obliki odraža namen treh institucij za prenovitev obstoječe direktive in dodatek potrebnih določb, da bi tako izpolnili zahteve izredno mobilne družbe v povečani Evropski uniji (tj. ena vrsta dokumenta v vsej Skupnosti), hkrati pa povečali ukrepe proti goljufijam in izboljšali prometno varnost. Skupno stališče zato obravnava naslednja glavna vprašanja:

- prerazporeditev vozil s priklopniki v drugo kategorijo (člen 4.4.b in drugi);
- dostop do kategorije motornih koles (člen 4.3 in drugi);
- načelo „ena oseba-eno dovoljenje“ (člen 7.5 in člen 11.4);
- obvezna zamenjava vseh obstoječih vozniških dovoljenj (člen 3.3 in drugi).

(i) Prerazporeditev vozil s priklopniki v drugo kategorijo

Kar zadeva priklopna vozila kategorije B je Komisija predlagala, da se vsa priklopna vozila nad 750 kg prestavi v kategorijo BE. Parlament in Svet sta menila, da je takšna določba prestroga, saj precejšnje število „lahkih“ prikolic za kampiranje zaradi notranje opreme že presega takšno omejitev teže. Vendar sta zakonodajalca zaradi odprave pomislekov glede prometne varnosti sklenila uvesti določbo, ki za vozila s priklopniki v kategoriji B dovoljuje največjo dovoljeno maso 4 250 kg; s tem se bo hkrati izognilo dodatnim obremenitvam za državljane. Če takšna kombinacija preseže 3 500 kg, nacionalni organi zahtevajo dodatno usposabljanje ali opravljen preizkus spretnosti in ravnanja ali oboje. Zahteve za usposabljanje in praktični preizkus so določene v novi prilogi k direktivi (Priloga V).

S to določbo in ob spoštovanju pravil o homologaciji vozil Parlament in Svet jamčita, da:

- vlečno vozilo ostaja znotraj omejitve 3 500 kg;
  - obstoječa največja masa 4 250 kg (3 500 kg + 750 kg) ni presežena,
- sam sklop pa je tako prožnejši in preglednejši za državljane.

⁽¹⁾ UL C 112, 30.4.2004, str. 34. Odbor regij se je odločil, da ne bo podal mnenja o predlogu Komisije.

Kar zadeva kategorijo BE sta se zakonodajalca dogovorila, da bosta dopustila največjo dovoljeno maso 3 500 kg za priklopnik. Vlečna vozila kategorije B in priklopniki, ki presegajo 3 500 kg, se lahko vozijo le s kategorijo C1E.

(ii) Dostop do kategorije motornih koles

V luči izboljšanja prometne varnosti in zaradi izenačitve mobilnosti in varnosti so tri institucije dosegle dogovor o načelu postopnega dostopa do motornih koles ter o starosti za medsebojno priznavanje dovoljenj. Tri institucije so prav tako sklenile uvesti posebno kategorijo za mopede (kategorija AM), za katero se dovoljenje lahko pridobi pri starosti 16 let po uspešno opravljenem teoretičnem preizkusu. Države članice lahko določijo dodatne zahteve ter sklenejo, da se kategorija AM vključi v koncept postopnega dostopa, če tako želijo.

Glede dodatnega izboljšanja prometne varnosti in zmanjšanja visokega števila nesreč med mladimi vozniki motornih koles oziroma vozniki začetniki sta Parlament in Svet sledila načelu Komisije o stopenjskem (ali postopnem) dostopu do kategorije motornih koles z višjo specifikacijo. Zato sta določila minimalno starost za motorna kolesa kategorije A1 (lahka motorna kolesa) 16 let ter za kategorijo A2 (srednje težka in težka motorna kolesa) 18 let. Starostno razliko dveh let je treba spoštovati tudi, če se država članica odloči podeliti neposreden dostop do kategorije A1 šele pri starosti 17 ali 18 let. Če je kandidat pridobil dve leti izkušenj za kategorijo A1, mora za vožnjo motornih koles kategorije A2 opraviti preizkus spretnosti in ravnanja ali zaključiti usposabljanje.

Minimalna starost za kategorijo A (težka motorna kolesa) je 20 let, pod pogojem, da je kandidat pridobil dve leti izkušenj z motornim kolesom kategorije A2 in opravil preizkus spretnosti in ravnanja ali zaključil usposabljanje.

Kar zadeva neposreden dostop do najmočnejših motornih koles, so tri institucije sklenile, da ne bodo uporabile koncepta postopnega dostopa ter da bodo določile enotno minimalno starost 24 let po vsej Skupnosti ter tako upoštevale pomanjkanje kandidatovih izkušenj.

(iii) Načelo „ena oseba-eno dovoljenje“

Goljufije, povezane z vozniki dovoljenji, so postale dobro poznani pojav med policijskimi organi držav članic. Različne vrste goljufij obsegajo trgovanje s samim dokumentom, nezakonito pridobitev dvojnikov ter pridobitev novega dovoljenja v drugi državi članici, medtem ko v „domači“ državi članici zanj velja prepoved vožnje.

Zato Parlament in Svet v celoti podpirata načelo Komisije „ena oseba-eno dovoljenje“, da bi tako v prihodnosti preprečili te vrste goljufij. Skupno stališče torej ponovno potrjuje načelo, da ima ena oseba lahko le eno vozniško dovoljenje. Poleg obveznega rednega podaljšanja dokumenta uvaja tudi nove določbe, ki državo članico obvezujejo:

- da zavrne izdajo dovoljenja, če ugotovi, da kandidat že ima vozniško dovoljenje;
- in da — kar zadeva izdajo, nadomestitev, podaljšanje ali zamenjavo vozniškega dovoljenja — pri drugih državah članicah preveri, ali obstaja utemeljen sum, da kandidat že ima vozniško dovoljenje.

Države članice so prav tako obvezane zavrniti izdajo ali priznanje veljavnosti vozniškega dovoljenja osebi, katere vozniško dovoljenje je omejeno, začasno odvzeto ali odvzeto v drugi državi članici.

Tri institucije so se dogovorile, da bodo za izboljšanje sodelovanja med organi držav članic in za poenostavitev preverjanj vzpostavile komunikacijsko omrežje za vozniška dovoljenja.

Skupno stališče v sedanji obliki vsebuje tudi minimalne standarde za zagotavljanje visoke ravni zaščite vozniškega dovoljenja ter določbo, ki državam članicam dovoljuje vstavitev mikročipa v vozniško dovoljenje.

(iv) Obvezna zamenjava vseh obstoječih vozniških dovoljenj

Komisija je v svojem predlogu predstavila nov vzorec vozniškega dovoljenja, ki bi moral dolgoročno biti edini vzorec v obtoku znotraj Skupnosti. Komisija je prav tako predstavila določbe, ki uvajajo omejeno veljavnost vseh novih dovoljenj, izdanih po začetku veljavnosti te direktive. Ta omejena veljavnost naj bi veljala za vse kategorije vozil. Predlog Komisije ni predvidel obvezne zamenjave obstoječih dovoljenj.

Parlament in Svet sta se sicer strinjala z novim vzorcem vozniškega dovoljenja Skupnosti in obveznim podaljšanjem dokumenta, hkrati pa sta sklenila iti še korak dlje in sta se tako dogovorila o določbi, ki predvideva, da bo treba vsa vozniška dovoljenja, izdana pred datumom začetka uporabe sedanje direktive ter ki so še veljavna in v obtoku, nadomestiti z novim vzorcem vozniškega dovoljenja najpozneje 26 let po začetku veljavnosti te direktive. Na ta način sta sozakonodajalca zagotovila, da se bo od določenega trenutka dalje po vsej Skupnosti uporabljal en sam vzorec vozniškega dovoljenja.

(v) Druga vprašanja

Uvedba merila moči/teže za lahka motorna kolesa

Na podlagi določbe, ki jo je predlagala Komisija, sta se sozakonodajalca dogovorila o uvedbi razmerja moči/teže, ki ne presega 0,1 kW/kg, za lahka motorna kolesa (kategorija A1). Ta ukrep bo preprečil izdelavo izredno lahkih vozil s hitrim pospeškom in možnostmi za najvišje hitrosti ter bo tako znatno vplival na varnost mladih voznikov motornih koles oziroma voznikov začetnikov.

Novi tehnični značilnosti srednje težkih motornih koles

Da bi se izognili zmanjševanju moči („downtuning“) težkih motornih koles in na ta način zmanjšali tveganje nesreč, sta Parlament in Svet sklenila upoštevati predlog Komisije o uvedbi dodatne določbe za motorna kolesa kategorije A2, ki določa, da vozila te kategorije ne smejo izvirati iz vozila z dvakrat večjo močjo.

Uvedba novega vzorca vozniškega dovoljenja

Parlament in Svet sta sklenila postopno ukiniti papirni vzorec vozniškega dovoljenja Skupnosti, da bi se tako povečala zaščita pred goljufijami in zmanjšalo število vzorcev dovoljenj v obtoku. Ob začetku veljavnosti nove zakonodaje bo edini vzorec vozniškega dovoljenja, ki se bo izdajal, vzorec v obliki plastične kartice, po obliki in velikosti podoben kreditnim karticam, kar bo omogočilo večjo varnost dokumenta in boljšo zaščito pred ponarejanjem.

Minimalne zahteve za člane izpitne komisije

Obstoječa zakonodaja Skupnosti ne določa standardov glede usposabljanja in izobraževanja članov izpitne komisije, ki se tako po Skupnosti zelo razlikujejo. Zato je Komisija sklenila predlagati usklajene minimalne zahteve za člane izpitne komisije ter tako priti do primerljivih rezultatov vozniških izpitov v Skupnosti. Parlament in Svet sta sklenila, da bosta sledila Komisiji in sta se dogovorila o uvedbi osnovnih pogojev za začetek opravljanja poklica člana izpitne komisije ter o določitvi minimalnih standardov za njihovo osnovno kvalifikacijo in redno usposabljanje. Takšne usklajene določbe morajo voditi tudi do povečanja prometne varnosti, saj bodo pripomogle k ohranjanju spretnosti in izkušenj članov izpitne komisije v hitro se spreminjajočem tehničnem okolju.

III. ZAKLJUČEK

Skupno stališče v zvezi s to direktivo ohranja vse glavne elemente predloga Komisije, ki so ustrezno prilagojeni in uravnovešeni, tako da odražajo pomisleke Parlamenta in Sveta. Je rezultat posvetovanj med tremi institucijami, ki so sodelovale v okviru skupne izjave o praktičnih ureditvah glede novega postopka soodločanja ⁽¹⁾.

Svet se je seznanil z namero predsednika parlamentarnega odbora za promet in turizem, ki jo je izrazil v okviru teh posvetovanj, da bo to besedilo Parlamentu priporočil v odobritev brez sprememb v drugi obravnavi, nakar se bo direktiva štela za sprejeto v skladu s skupnim stališčem.

⁽¹⁾ UL C 148, 28.5.1999, str. 1.

SKUPNO STALIŠČE (ES) št. 24/2006,**ki ga je sprejel Svet dne 18. septembra 2006****z namenom sprejetja Priporočila 2006/.../ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o varstvu mladoletnikov in človeškega dostojanstva ter o pravici do odgovora v zvezi s konkurenčnostjo evropske audiovizualne industrije in industrije spletnih informacijskih storitev**

(2006/C 295 E/02)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

dostojanstva in ne škoduje celostnemu razvoju mladoletnikov.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 157 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Listina o temeljnih pravicah Evropske unije ⁽³⁾ („Listina“) priznava nedotakljivost človeškega dostojanstva v členu 1, ki določa, da ga je treba spoštovati in varovati. Člen 24 Listine določa, da imajo otroci pravico do takega varstva in nege, ki sta potrebna za njihovo dobrobit, ter da je treba pri vseh ukrepih v zvezi z otroki, pa naj jih sprejmejo javni organi ali zasebne ustanove, najprej upoštevati koristi otroka.
- (2) Evropska unija bi morala usmeriti svoje politične ukrepe v preprečevanje vsakršnih oblik kršitev načela spoštovanja človekovega dostojanstva.
- (3) Na ravni Unije je treba določiti zakonodajne ukrepe za varstvo telesnega, duševnega in moralnega razvoja mladoletnikov v zvezi z vsebino vseh audiovizualnih in informacijskih storitev in za varstvo mladoletnikov pred dostopom do neprimernih programov ali storitev za odrasle.
- (4) Zaradi nenehnega razvoja novih informacijskih in komunikacijskih tehnologij je za Skupnost nujno, da zagotovi popolno in primerno zaščito interesov državljanov na tem področju, in sicer na eni strani z zagotavljanjem prostega širjenja in prostega opravljanja informacijskih storitev, na drugi strani pa z zagotavljanjem, da je njihova vsebina zakonita, spoštuje načelo človekovega

- (5) Skupnost je že ukrepala na področju audiovizualnih in informacijskih storitev, da bi ustvarila potrebne pogoje za zagotovitev prostega pretoka televizijskega oddajanja in drugih informacijskih storitev, v skladu z načeli svobodne konkurence ter svobode izražanja in obveščanja, vendar pa bi morala na tem področju delovati bolj odločno z namenom, da se sprejmejo ukrepi za boj in zaščito uporabnikov pred spodbujanjem diskriminacije, ki temelji na spolu, rasni ali etnični pripadnosti, veri ali prepričanju, invalidnosti, starosti ali spolni usmerjenosti, ter da bi se borili proti vsaki taki diskriminaciji. Takšen ukrep naj bi vzpostavil ravnovesje med zaščito osebnih pravic na eni strani in svobodo izražanja na drugi strani, zlasti glede na to, da so države članice odgovorne za opredelitev pojma spodbujanja sovraštva ali diskriminacije v skladu z njihovimi nacionalnimi zakonodajami in moralnimi vrednotami.

- (6) Priporočilo Sveta 98/560/ES z dne 24. septembra 1998 o razvoju konkurenčnosti evropske industrije audiovizualnih in informacijskih storitev s spodbujanjem nacionalnih okvirov za dosego primerljive in učinkovite ravni varstva mladoletnikov in človeškega dostojanstva ⁽⁴⁾, je prvi pravni instrument na ravni Skupnosti, ki v svoji uvodni izjavi ⁽⁵⁾ obravnava vprašanja, povezana z varstvom mladoletnikov in človekovega dostojanstva v zvezi z vsebino vseh audiovizualnih in informacijskih storitev, dostopnih javnosti v kateri koli obliki predvajanja. Člen 22 Direktive Sveta 89/552/EGS z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov ⁽⁶⁾ („Direktiva o televiziji brez meja“) je že posebej obravnaval vprašanje varstva mladoletnikov in človekovega dostojanstva v zvezi s televizijskimi oddajami.

⁽¹⁾ UL C 221, 8.9.2005, str. 87.⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 7. septembra 2005 (UL C 193 E, 17.8.2006, str. 217), Skupno stališče Sveta z dne 18. septembra 2006 in Stališče Evropskega parlamenta z dne... (še ni objavljeno v Uradnem listu).⁽³⁾ UL C 364, 18.12.2000, str. 1.⁽⁴⁾ UL L 270, 7.10.1998, str. 48.⁽⁵⁾ UL L 298, 17.10.1989, str. 23. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 202, 30.7.1997, str. 60).

- (7) Podan je predlog, da bi morala Svet in Komisija pri reviziji, pogajanjih ali sklepanju novih partnerskih sporazumov ali novih programov o sodelovanju s tretjimi državami nameniti posebno pozornost izvajanju tega priporočila, ob upoštevanju univerzalnosti avtorjev, distributerjev ali ponudnikov audiovizualne vsebine in dostopa do interneta.
- (8) Z Odločbo št. 276/1999/ES ⁽¹⁾ sta Evropski parlament in Svet sprejela večletni akcijski načrt Skupnosti o promociji varne uporabe interneta z bojem proti nezakoniti in škodljivi vsebini na svetovnih omrežjih („Akcijski načrt za varnejši internet“).
- (9) Odločba št. 1151/2003/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ je podaljšala Akcijski načrt za varnejši internet za dve leti in spremenila njegov obseg z vključitvijo ukrepov, ki pospešujejo izmenjavo informacij in koordinacijo z ustreznimi akterji na nacionalni ravni, pa tudi s posebnimi določbami za države pristopnice.
- (10) Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu ⁽³⁾, pojasnjuje nekatere pravne pojme in usklajuje določene poglede, da bi tako omogočila informacijski družbi, da v celoti izkoristi načela notranjega trga. Veliko število določb Direktive 2000/31/ES zadeva tudi varstvo mladoletnikov in človekovega dostojanstva, predvsem člen 16(1)(e), v skladu s katerim bi morale države članice in Komisija spodbujati oblikovanje kodeksov ravnanja na področju varstva mladoletnikov in človekovega dostojanstva.
- (11) Spreminjajoče se medijsko prizorišče, ki izhaja iz novih tehnologij in medijskih inovacij, zahteva, da se otroci, pa tudi starši, učitelji in mentorji naučijo učinkovite uporabe audiovizualnih in spletnih informacijskih storitev.
- (12) Na splošno je samourejanje audiovizualnega sektorja dodatno učinkovito sredstvo, ki pa kot tako ne zadostuje za varstvo mladoletnikov pred sporočili s škodljivo vsebino. Razvoj evropskega audiovizualnega prostora, ki temelji na svobodi izražanja in spoštovanju državljanških pravic, bi moral temeljiti na stalnem dialogu med nacionalnimi in evropskimi zakonodajnimi organi, regulativnimi organi, industrijami, združenji, državljani in civilno družbo.
- (13) V javni razpravi o Direktivi 97/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 1997 o spremembi Direktivo 89/552/EGS o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov ⁽⁴⁾, je bil podan predlog, naj se potreba po sprejetju ukrepov v zvezi z medijsko pismenostjo vključi v Priporočilo 98/560/ES.
- (14) Komisija spodbuja sodelovanje ter izmenjavo izkušenj in najboljših praks med obstoječimi samoregulativnimi in koregulativnimi telesi, ki se ukvarjajo z ocenjevanjem in razvrščanjem audiovizualnih vsebin, ne glede na sredstvo oddajanja, da se omogoči vsem uporabnikom, posebno še staršem, učiteljem in mentorjem, sporočanje nezakonitih vsebin in ocenitev vsebine audiovizualnih in spletnih informacijskih storitev, pa tudi dovoljenih vsebin, ki bi lahko slabo vplivale na telesni, duševni ali moralni razvoj mladoletnikov.
- (15) Kakor je bilo predlagano med javnim posvetovanjem v zvezi z Direktivo 97/36/ES, je primerno, da pravica do odgovora ali enakovredna pravna sredstva veljajo za vse spletne medije in da se upošteva posebne lastnosti zadevnega medija in storitve.
- (16) Resolucija Sveta z dne 5. oktobra 1995 o upodobitvi žensk in moških v oglaševanju in medijih ⁽⁵⁾ poziva države članice in Komisijo k sprejemu ustreznih ukrepov za spodbujanje raznovrstnih in realističnih predstav o znanju in možnostih žensk in moških v družbi.
- (17) Komisija je ob predstavitvi predloga direktive Sveta o uresničevanju načela enake obravnave moških in žensk pri dostopu do in ponudbi blaga in storitev ugotovila, da prikazovanje spolov v medijih in oglaševanju odpira pomembna vprašanja glede zaščite dostojanstva moških in žensk, vendar je sklenila, da v luči drugih temeljnih pravic, zlasti svobode in pluralnosti medijev, ne bi bilo primerno, da se ta vprašanja obravnavajo v tem predlogu, temveč da so v njem zgolj našteta.

⁽¹⁾ Odločba št. 276/1999/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. januarja 1999 o sprejetju večletnega akcijskega načrta Skupnosti za pospeševanje varnejše uporabe interneta s preprečevanjem nezakonitih in škodljivih vsebin v globalnih omrežjih (UL L 33, 6.2.1999, str. 1). Odločba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo št. 787/2004/ES (UL L 138, 30.4.2004, str. 12).

⁽²⁾ Odločbe št. 1151/2003/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. junija 2003 o spremembi Odločbe št. 276/1999/ES o sprejetju večletnega delovnega načrta za pospeševanje varnejše uporabe interneta s preprečevanjem nezakonitih in škodljivih vsebin v globalnih omrežjih (UL L 162, 1.7.2003, str. 1).

⁽³⁾ UL L 178, 17.7.2000, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 202, 30.7.1997, str. 60.

⁽⁵⁾ UL C 296, 10.11.1995, str. 15.

- (18) Industrijo audiovizualnih in spletnih informacijskih storitev bi bilo treba spodbujati na ravni držav članic z namenom izogibanja in boja proti kakršni koli vrsti diskriminacije na podlagi spola, rasnega ali etničnega porekla, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti v takšnih medijih in v vseh reklamnih sporočilih, vključno z novimi tehnikami oglaševanja, ne da bi pri tem posegali v svobodo izražanja ali svobodo tiska.
- (19) To priporočilo vsebuje nove tehnološke dosežke in dopolnjuje Priporočilo 98/560/ES. Zaradi tehnološkega napredka priporočilo v področje uporabe vključuje audiovizualne in spletne informacijske storitve, ki so javnosti na razpolago preko stacionarnih ali mobilnih elektronskih omrežij.
- (20) To priporočilo na noben način ne preprečuje državam članicam uporabe lastnih ustavnopravnih določb in drugih predpisov ter pravne prakse na področju svobode izražanja.
- dostopa v izobraževalnih zavodih in na javnih mestih,
- (c) ukrepe za boljše obveščanje državljanov o možnostih, ki jih nudi internet;
- Primeri možnih ukrepov v zvezi z medijskim opismenjevanjem so našteti v Prilogi II.
3. spodbujajo odgovoren odnos zaposlenih, posrednikov in uporabnikov do novih komunikacijskih sredstev, kot je internet, tako da:
- (a) spodbujajo industrijo audiovizualnih in spletnih informacijskih storitev, brez poseganja v svobodo izražanja ali svobodo tiska, s ciljem preprečevanja vsakršne diskriminacije na osnovi spola, rasnega ali etničnega porekla, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti, v vseh audiovizualnih in spletnih informacijskih storitvah ter boja proti takšni diskriminaciji,
- (b) spodbujajo k pozornosti in k temu, da se prijavljajo strani, za katere se meni, da so nezakonite, brez poseganja v Direktivo 2000/31/ES,
- (c) v sodelovanju s strokovnjaki ter regulativnimi organi na nacionalni ravni in na ravni Skupnosti oblikujejo kodeks ravnanja;

PRIPOROČATA:

- I. Države članice v interesu spodbujanja razvoja industrije audiovizualnih in spletnih informacijskih storitev sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev varstva mladoletnikov in človekovega dostojanstva v vseh audiovizualnih in spletnih informacijskih storitvah, tako da:
1. preučijo uvedbo ukrepov v njihovo nacionalno pravo ali pravno prakso glede pravice do odgovora ali enakovrednih pravnih sredstev v zvezi s spletnimi mediji, ob upoštevanju veljavnih nacionalnih in ustavnih določb ter brez poseganja v možnost prilagoditve načina, po katerem se izvaja, da bi se lahko upoštevale posebnosti vsake vrste medija;
2. da bi se spodbudilo sprejemanje pridobitev tehnološkega razvoja, kot dopolnitev in skladno z obstoječimi pravnimi in drugimi ukrepi v zvezi s storitvami radijskega in televizijskega oddajanja ter v tesni povezavi z udeleženi strani spodbujajo:
- (a) ukrepe za usposobitev mladoletnikov za odgovorno uporabo audiovizualnih in spletnih storitev, predvsem z izboljšanjem ozaveščenosti staršev, učiteljev in mentorjev o možnostih, ki jih nudijo nove storitve, ter o načinih, s katerimi se mladoletnike lahko zaščiti, zlasti s pomočjo medijskega opismenjanja ali programov medijskega izobraževanja, pa tudi na primer stalnega usposabljanja v okviru šolskega izobraževanja,
- (b) ukrepe, s katerimi se po potrebi olajša prepoznavanje kakovostne vsebine in storitev za mladoletnike ter dostop do njih, vključno z zagotovitvijo možnosti
4. spodbujajo ukrepe za boj proti vsem vrstam kaznivih dejavnosti na internetu, ki škodijo mladoletnikom, in ukrepe, ki bodo pripomogli k temu, da bo internet postal bolj varen medij; med drugim bi veljalo razmisliti o naslednjih ukrepih:
- (a) uvedba oznake kakovosti za ponudnike, tako da lahko vsak uporabnik brez težav preveri, ali določen ponudnik spoštuje kodeks ravnanja,
- (b) vzpostavitev ustreznih sredstev za prijavo nezakonitih in/ali sumljivih dejavnosti na internetu.
- II. audiovizualna industrija in industrija spletnih informacijskih storitev ter ostale udeležene strani:
1. razvijajo pozitivne ukrepe v korist mladoletnikov, vključno s pobudami za olajšanje širšega dostopa do audiovizualnih in spletnih informacijskih storitev, ob istočasnem izogibanju potencialno škodljivim vsebinam s pomočjo sistemov avtomatskega filtriranja. Takšni ukrepi bi lahko vključevali usklajevanje s pomočjo sodelovanja med regulativnimi, samoregulativnimi in koregulativnimi organi držav članic in izmenjave najboljših praks, ki zadevajo vprašanja, kot je sistem skupnih opisnih simbolov ali opozorila, ki navajajo starostno kategorijo in/ali kateri vidiki vsebine so pripeljali do priporočila za določeno starost, kar bi pomagalo uporabnikom, da ocenijo vsebino audiovizualnih in spletnih informacijskih storitev. To bi lahko na primer potekalo v okviru dejavnosti, ki so navedene v Prilogi III;

2. preučijo možnost vzpostavitve filtrov, ki bi preprečevali nalaganje informacij, ki kršijo človekovo dostojanstvo, z interneta;
3. razvijajo ukrepe za povečanje uporabe sistema označevanja vsebin, dostopnih na internetu;
4. preučijo učinkovite načine izogibanja in boja proti diskriminaciji na podlagi spola, rasnega ali etničnega porekla, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti v audiovizualnih in spletnih informacijskih storitvah ter spodbujanja raznovrstnih in realističnih predstav o znanju in možnostih moških in žensk v družbi.

NAVAJATA, DA KOMISIJA:

1. namerava, v povezavi z večletnim programom Skupnosti (2005-2008) za spodbujanje varnejše uporabe interneta in novih spletnih tehnologij, spodbujati informacijske kampanje preko vseh komunikacijskih sredstev, namenjene državljanom po vsej Evropi, da bi obvestila javnost o prednostih in morebitnih tveganjih v povezavi z internetom, kako se ga odgovorno in varno uporablja, kako se vlagajo pritožbe in kako se vklopi starševski nadzor. Posebne kampanje bi lahko bile namenjene različnim ciljnim skupinam, kot so šole, združenja staršev in uporabniki;
2. namerava raziskati možnost vzpostavitve evropske brezplačne številke ali razširitve obstoječe storitve, da bi pomagala uporabnikom interneta z usmerjanjem k razpoložljivim mehanizmom za pritožbe in informacijskim virom ter zagotavljanjem informacij za starše o učinkovitosti programske opreme za filtriranje;
3. namerava raziskati možnost podpore vzpostavitvi splošnega imena domene na drugi ravni, rezerviranega za spremljane strani, ki so zavezane k spoštovanju mladoletnikov in njihovih pravic, kakor na primer .KID.eu;
4. nadaljuje z ohranjanjem konstruktivnega in trajnega dialoga z organizacijami ponudnikov vsebin, organizacijami potrošnikov in vsemi udeleženi stranmi;
5. namerava olajšati in podpirati vzpostavljanje mrež samoregulativnih organov ter medsebojno izmenjavo izkušenj med njimi, da se lahko oceni učinkovitost kodeksa ravnanja in pristopov na podlagi samoreguliranja, z namenom zagotavljanja najvišjih možnih standardov varstva mladoletnikov;
6. namerava na podlagi informacij iz držav članic Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo o izvajanju in učinkovitosti ukrepov, opredeljenih v tem priporočilu, in to priporočilo po potrebi pregledati.

V ...

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

...

...

PRILOGA I

OKVIRNE SMERNICE ZA IZVAJANJE, NA NACIONALNI RAVNI, UKREPOV V NACIONALNEM PRAVU ALI PRAKSI, DA SE ZAGOTOVI PRAVICA DO ODGOVORA ALI ENAKOVREDNA PRAVNA SREDSTVA V ZVEZI S SPLETNIMI MEDIJI

Cilj: uvesti ukrepe v nacionalno pravo ali prakso držav članic, da bi zagotovili pravico do odgovora ali enakovredna pravna sredstva v zvezi s spletnimi mediji, ob upoštevanju njihovih nacionalnih in ustavnih določb ter brez poseganja v možnost prilagoditve izvrševanja le-te glede na posebnosti katere koli vrste medija.

Izraz „medij“ se sklicuje na katero koli sredstvo komunikacije za razširjanje urejenih spletnih informacij javnosti, kot so časopisi, revije, radio, televizija in internetne informativne storitve.

Brez poseganja v druge predpise, ki so jih sprejele države članice po civilnem, upravnem ali kazenskem pravu, bi morale imeti vse fizične in pravne osebe, ne glede na nacionalnost, katerih legitimni interesi, kot sta ugled in dobro ime, so bili prizadeti zaradi izjave o dejstvih pri objavi ali prenosu, pravico do odgovora ali do enakovrednih pravnih sredstev. Države članice bi morale zagotoviti, da dejansko izvajanje pravice do odgovora ali enakovrednih pravnih sredstev ni ovirano s prejetjem nerazumnih pogojev ali določb.

Pravica do odgovora ali enakovredna pravna sredstva bi morala biti na voljo v zvezi s spletnimi mediji pod sodno pristojnostjo države članice.

Države članice bi morale sprejeti ukrepe, potrebne za vzpostavitev pravice do odgovora ali enakovrednih pravnih sredstev ter naj določijo postopek, s katerim se jih uresničuje. Zlasti bi morale zagotoviti, da je na voljo dovolj časa in da so postopki takšni, da lahko fizične ali pravne osebe, ki prebivajo ali so registrirane v drugi državi članici, uporabijo to pravico ali enakovredno pravno sredstvo.

Pravica do odgovora se lahko, razen s pomočjo zakonodaje, zagotovi tudi s pomočjo koregulativnih in samoregulativnih ukrepov.

Pravica do odgovora je pravno sredstvo, ki je še posebej primerno za spletno okolje, saj se je mogoče takoj odzvati na sporne informacije in je odgovore oseb, ki jih te informacije zadevajo, mogoče zlahka priložiti. Vendar bi moral odgovor slediti v razumnem roku po utemeljitvi zahteve ter bi moral biti časovno in po načinu primeren za javno objavo ali prenos, na katerega se zahteva nanaša.

Sprejeti bi bilo treba ustrezne določbe za postopke, s katerimi spore, ki se nanašajo na uresničevanje pravice do odgovora ali enakovrednih pravnih sredstev, lahko ponovno pregledajo sodišča ali podobni neodvisni organi.

Zahtevek za uresničevanje pravice do odgovora ali enakovrednih pravnih sredstev se sme zavrniti, če upravičenec nima legitimnega interesa do objave takšnega odgovora ali če bi odgovor vseboval kaznivo dejanje in bi s tem postal ponudnik vsebin odgovoren v skladu s postopki civilnega prava ali če bi z njim prekoračili pravila javne spodobnosti.

Pravica do odgovora ne posega v uporabo drugih pravnih sredstev, ki so na voljo osebam, katerih pravice do dostojanstva, časti, ugleda ali zasebnosti so bile kršene v medijih.

PRILOGA II

Primeri možnih ukrepov glede medijskega opismenjevanja:

- (a) trajno izobraževanje učiteljev in mentorjev, v sodelovanju z društvi za zaščito otrok, o uporabi interneta v okviru šolskega izobraževanja, da se ohrani ozaveščenost v zvezi z možnimi nevarnostmi interneta, še zlasti klepetalnicami in forumi,
  - (b) uvedba posebnega poučevanja o internetu za otroke od malega naprej, vključno z odprtimi učnimi urami za starše,
  - (c) celostni izobraževalni pristop, vključen v šolske učne programe in programe medijskega opismenjevanja, da se zagotovijo informacije o odgovorni uporabi interneta,
  - (d) organiziranje nacionalnih kampanj za državljane, ki vključujejo vsa komunikacijska sredstva, da se zagotovijo informacije o odgovorni uporabi interneta,
  - (e) razdeljevanje informacijskih zloženkov o možnih nevarnostih interneta („kako varno deskati po internetu“, „kako izločiti nezaželena sporočila“) in o vzpostavitvi telefonskih linij, na katere se je mogoče obrniti s poročili ali pritožbami, ki zadevajo škodljive ali nedovoljene vsebine,
  - (f) ustrezni ukrepi za vzpostavitev ali izboljšanje učinkovitosti telefonskih linij, da se olajša postopek vložitev pritožb in omogoči poročanje o škodljivih ali nedovoljenih vsebinah.
-

PRILOGA III

Primeri možnih ukrepov industrije in udeleženih strani, ki so v korist mladoletnikov:

- (a) sistematično vzpostavljanje učinkovitega, posodobljenega in enostavnega sistema filtriranja ob vpisu novega naročnika pri ponudniku dostopa;
  - (b) ponujanje dostopa do storitev, ki so izrecno namenjene otrokom in ki so opremljene s sistemi avtomatskega filtriranja, s katerimi upravljajo dobavitelji dostopa in operaterji mobilne telefonije;
  - (c) uvedba spodbujevalnih ukrepov za zagotavljanje tako redno posodabljenih opisov dostopnih spletnih strani za lažje razvrščanje spletnih strani, kakor tudi ocenjevanje njihove vsebine;
  - (d) uvedba pasic na spletnih iskalnikih, ki opozarjajo, da so na razpolago tako informacije o odgovorni uporabi interneta in vroče telefonske linije.
-

UTEMELJITEV SVETA

I. UVOD

1. Komisija je 30. aprila 2004 Evropskemu parlamentu in Svetu predložila predlog priporočila, ki temelji na členu 157 Pogodbe ES, o varstvu mladoletnikov ter pravici do odgovora v zvezi s konkurenčnostjo evropske avdiovizualne industrije in industrije spletnih informacijskih storitev.
2. Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje podal 9. februarja 2005.
3. Evropski parlament je mnenje podal v prvi obravnavi 7. septembra 2005.
4. Komisija je 20. januarja 2006 predložila spremenjeni predlog.
5. Dne 18. septembra 2006 je Svet sprejel skupno stališče v skladu s členom 251(2) Pogodbe ES.

II. CILJ

Predlog je odgovor na Priporočilo Sveta 98/560/ES z dne 24. septembra 1998 ⁽¹⁾, prvi pravni instrument na ravni EU, ki obravnava vprašanja varstva mladoletnikov in človekovega dostojanstva v zvezi z avdiovizualnimi in informacijskimi storitvami.

Predlagano priporočilo poziva države članice, industrijo in zainteresirane strani ter Komisijo, da v sektorju za oddajanje radijskih in televizijskih programov ter na internetu okrepijo varstvo mladoletnikov in spoštovanje človekovega dostojanstva. Vsebuje predlog, naj države članice premislijo o uvedbi ukrepov glede pravice do odgovora v zvezi s spletnimi mediji. Osnutek priporočila obravnava naslednja vprašanja:

- medijsko opismenjevanje;
- ocenjevanje ali razvrščanje avdiovizualnih vsebin;
- prikazovanje spolov v medijih in oglaševanju;
- pravica do odgovora.

III. ANALIZA SKUPNEGA STALIŠČA

1. Splošne pripombe

Skupno stališče Sveta ohranja glavne elemente izvirnega predloga Komisije. Namen glavnih sprememb, ki jih je predlagal Svet, je še podrobneje določiti področje uporabe priporočila. Svet je zato opredelil, da priporočilo zajema „avdiovizualne in spletne informacijske storitve“ in ne „avdiovizualne in informacijske storitve“, področje uporabe pravice do odgovora, ki se nanaša na spletne medije, pa razlikuje od širšega področja uporabe tistega dela priporočila, ki obravnava varstvo mladoletnikov.

2. Spremembe Evropskega parlamenta

Svet si je v skupnem stališču prizadeval upoštevati pomisleke in prioritete Evropskega parlamenta in je lahko sprejel večino sprememb Parlamenta.

Svet je v celoti, deloma ali načeloma sprejel, tako kot Komisija v svojem spremenjenem predlogu, spremembe 1, 2, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 31, 33, 35, 36, 37 in 38.

Svet želi podati naslednje pripombe na te spremembe, kjer se njegovo stališče rahlo razlikuje od spremenjenega predloga Komisije.

⁽¹⁾ UL L 270, 7.10.1998, str. 48.

Svet je sprejel pristop Komisije v zvezi s spremembama 23 in 29, kar pomeni, da so bili nekateri deli zadevnih sprememb, ki se nanašajo na sprejetje morebitnih ukrepov, s katerimi bi se uresničili zastavljeni cilji iz priporočila, preneseni v priloge. Z namenom nadaljnje uskladitve stališč s Parlamentom pa je Svet v jedro priporočila znova vključil nekatere elemente, za katere je Evropski parlament menil, da so pomembni.

Prav tako je Svet lahko sprejel smisel sprememb 35 in 36, da bi s tem ugodil zahtevi Parlamenta po zagotovitvi spremljanja, obenem pa je poskušal preprečiti uvedbo zahtevne obveznosti poročanja.

Svet ni mogel sprejeti dela spremembe 37 v zvezi z nadomestitvijo izraza „okvirne smernice“ z izrazom „minimalna načela“ v delu, ki se nanaša na pravico do odgovora, ker je menil, da je omenjeni izraz v okviru priporočila pretiran.

V zvezi z zadnjo alineo spremembe 26 je Svet menil, da je pri uvajanju morebitnih sredstev za poročanje o nezakonitih ali sumljivih dejavnostih na internetu bolje, da poudarek ni izključno na vzpostavitvi ene telefonske linije za pomoč, in je ohranil bolj odprto besedilo.

Svet je sledil spremenjenemu predlogu Komisije in v skupno stališče ni vključil sprememb 3, 5, 13, 27, 32 in 34.

IV. SKLEP

Svet meni, da je skupno stališče kot celota popolnoma v skladu s cilji spremenjenega predloga Komisije. Svet tudi meni, da je upošteval cilje, ki jih je določil Evropski parlament v predloženih spremembah predloga Komisije, in v bližnji prihodnosti pričakuje soglasje Parlamenta, da bi priporočilo tako lahko kmalu sprejeli.

SKUPNO STALIŠČE (ES) št. 25/2006,
ki ga je sprejel Svet dne 18. septembra 2006
z namenom sprejetja Uredbe (ES) št. .../2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o
ustanovitvi Evropskega inštituta za enakost med spoloma

(2006/C 295 E/03)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 13(2) in 141(3) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Enakost med moškimi in ženskami je temeljno načelo Evropske unije. Člena 21 in 23 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije določata prepoved vsakršne diskriminacije na podlagi spola in predpisujeta, da se mora pravica do enakosti med moškimi in ženskami zagotoviti na vseh področjih.
- (2) Člen 2 Pogodbe določa, da je enakost med moškimi in ženskami ena od glavnih nalog Skupnosti. Podobno člen 3(2) Pogodbe zahteva, da si Skupnost v vseh svojih dejavnostih prizadeva odpraviti neenakosti in spodbujati enakost med moškimi in ženskami ter tako zagotavlja vključitev načela enakosti med moškimi in ženskami v vse politike Skupnosti.
- (3) Člen 13 Pogodbe pooblašča Svet, da sprejme ustrezne ukrepe za boj proti diskriminaciji na vseh področjih pristojnosti Skupnosti, med drugim tudi na podlagi spola.
- (4) Načelo enakih možnosti in enakega obravnavanja moških in žensk na področju zaposlovanja in poklica je zapisano v členu 141 Pogodbe in sprejeta je bila že obsežna zakonodaja glede enakega obravnavanja moških in žensk v zvezi z dostopom do zaposlitve in delovnimi pogoji, vključno z enakim plačilom.
- (5) V prvem letnem poročilu o enakosti med moškimi in ženskami, ki ga je predložila na spomladanskem zasedanju Evropskega sveta leta 2004, Komisija ugotavlja, da

na področjih večine politik obstajajo velike razlike med spoloma, da je neenakost med moškimi in ženskami večrazsežnosten pojav, ki se ga je treba lotiti s celovito kombinacijo ukrepov politik, in da si je treba še bolj prizadevati za uresničevanje ciljev Lizbonske strategije.

- (6) Evropski svet je na zasedanju v Nici od 7. do 9. decembra 2000 pozval k „večji ozaveščenosti, združevanju sredstev in izmenjavi izkušenj, zlasti z ustanovitvijo Evropskega inštituta za vprašanja odnosov med spoloma“.
- (7) Študija o izvedljivosti ⁽³⁾, ki jo je naročila Komisija, je pokazala, da bi imel Evropski inštitut za enakost spolov lahko jasno vlogo pri uresničevanju nekaterih nalog, s katerimi se obstoječe institucije trenutno ne ukvarjajo, zlasti na področju usklajevanja, centralizacije ter razširjanja podatkov in informacij raziskovanj, izgradnje mrež, povečevanja zunanje razpoznavnosti enakosti med moškimi in ženskami, poudarjanja vidika spola ter razvoja orodij za večjo vključenost načela enakosti spolov v vse politike Skupnosti.
- (8) Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 10. marca 2004 o politikah Evropske unije o enakosti spolov ⁽⁴⁾ pozval Komisijo, naj si pospešeno prizadeva za ustanovitev Inštituta.
- (9) Svet za zaposlovanje, socialne zadeve, zdravje in varstvo potrošnikov, ki se je sestel 1. in 2. junija 2004, in Evropski svet, ki je zasedal 17. in 18. junija 2004, sta podprla ustanovitev Evropskega inštituta za enakost spolov. Evropski svet je Komisijo pozval, naj poda ustrezen predlog.
- (10) Da bi Skupnost lahko učinkovito spodbujala in izvajala politiko enakosti spolov, zlasti v razširjeni Uniji, bi bilo treba zbirati, analizirati in razširjati objektivne, zanesljive in primerljive informacije ter podatke o enakosti med moškimi in ženskami, razviti ustrezna orodja za preprečevanje vseh oblik diskriminacije zaradi spola in za vključevanje načela enakosti spolov v vse politike, spodbujati dialog med zainteresiranimi stranmi ter povečati ozaveščenost med državljani EU. Zato je primerno ustanoviti Evropski inštitut za enakost spolov, ki bi institucijam Skupnosti in državam članicam pomagal izvajati te naloge.

⁽¹⁾ UL C 24, 31.1.2006, str. 29.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 14. marca 2006 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Skupno stališče Sveta z dne 18. septembra 2006 in Stališče Evropskega parlamenta z dne... (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ Študija o izvedljivosti za Evropski inštitut za enakost spolov, ki jo je naročila Evropska komisija (izvedba. PLS Ramboll Management, DK, 2002).

⁽⁴⁾ UL C 102 E, 28.4.2004, str. 638.

- (11) Enakosti spolov se ne da doseči zgolj s protidiskriminacijsko politiko, temveč so potrebni tudi ukrepi za spodbujanje harmoničnega sobivanja in uravnoveženega sodelovanja moških in žensk v družbi; Inštitut bi prispeval k doseganju teh ciljev.
- (12) Glede na pomen odprave stereotipov glede spolov v okviru vseh življenjskih stilov in glede na pomen pozitivnih zgledov, ki naj bi jim sledili ženske in moški, bi bilo treba med naloge Inštituta vključiti tudi ukrepe za doseganje teh ciljev.
- (13) Sodelovanje z ustreznimi organi držav članic in ustreznimi statističnimi organi, zlasti z Eurostatom, je bistvenega pomena za spodbujanje zbiranja primerljivih in zanesljivih podatkov na evropski ravni. Ker so podatki o enakosti med moškimi in ženskami pomembni za vse ravni v okviru Skupnosti — lokalno, regionalno, nacionalno in raven Skupnosti — bi bilo koristno, da so taki podatki na razpolago organom držav članic pri oblikovanju politik in ukrepov na področjih njihove pristojnosti na lokalni, regionalni in nacionalni ravni.
- (14) Inštitut bi moral delovati v kar najtesnejši povezavi z vsemi programi in organi Skupnosti, da se prepreči podvajanje in zagotovi najboljša mogoča uporaba sredstev, zlasti z Evropsko fundacijo za izboljšanje življenjskih in delovnih razmer⁽¹⁾, Evropsko agencijo za varnost in zdravje pri delu⁽²⁾, Evropskim centrom za razvoj poklicnega usposabljanja⁽³⁾ in Agencijo Evropske unije za temeljne pravice⁽⁴⁾.
- (15) Inštitut bi moral razvijati sodelovanje in dialog z nevladnimi organizacijami in organizacijami za enake možnosti, raziskovalnimi centri, s socialnimi partnerji ter z drugimi podobnimi organizacijami, ki si dejavno prizadevajo za doseganje enakosti na nacionalni in evropski ravni ter v tretjih državah. Zaradi učinkovitosti bi bilo primerno, da bi Inštitut vzpostavil in usklajeval evropsko elektronsko mrežo za enakost med spoloma, ki bi povezovala takšne organizacije in strokovnjake iz držav članic.
- (16) V skladu s členom 3(2) Pogodbe je primerno, da se spodbuja uravnoveženo zastopnost moških in žensk v upravnem odboru.
- (17) Inštitut bi moral biti pri izvajanju svojih nalog čimbolj neodvisen.
- (18) Inštitut bi moral uporabljati ustrezna pravila Skupnosti o dostopu javnosti do dokumentov, kakor so določena v Uredbi (ES) št. 1049/2001⁽⁵⁾, ter o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, kakor so določena v Uredbi (ES) št. 45/2001⁽⁶⁾.
- (19) Za Inštitut se uporablja Uredba Komisije (ES, Euratom) št. 2343/2002 z dne 19. novembra 2002 o okvirni finančni uredbi za organe iz člena 185 Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 o finančni uredbi za splošni proračun Evropskih skupnosti⁽⁷⁾.
- (20) Glede pogodbene odgovornosti Inštituta, ki jo ureja pravo, veljavno za pogodbe, ki jih sklene Inštitut, bi moralo biti pristojno Sodišče, ob upoštevanju morebitnih arbitražnih klavzul, ki jih vsebujejo te pogodbe. Sodišče bi moralo biti pristojno tudi za spore v zvezi s povračilom škode, ki izhaja iz nepogodbene odgovornosti Inštituta.
- (21) Presoja vpliva Inštituta, morebitnih potreb po spremienanju ali razširitvi njegovih nalog ter časovnega razporeda takšnih sprememb se opravi na podlagi neodvisnega zunanje ocenjevanja.
- ⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1365/75 z dne 26. maja 1975 o ustanovitvi Evropske fundacije za izboljšanje življenjskih in delovnih razmer (UL L 139, 30.5.1975, str. 1). Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1111/2005 (UL L 184, 15.7.2005, str. 1).
- ⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2062/94 z dne 18. julija 1994 o ustanovitvi Evropske agencije za varnost in zdravje pri delu (UL L 216, 20.8.1994, str. 1). Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1112/2005 (UL L 184, 15.7.2005, str. 5).
- ⁽³⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 337/75 z dne 10. februarja 1975 o ustanovitvi Evropskega centra za razvoj poklicnega usposabljanja (UL L 39, 13.2.1975, str. 1). Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 2051/2004 (UL L 355, 1.12.2004, str. 1).
- ⁽⁴⁾ Države članice so na sestanku v okviru Evropskega sveta decembra 2003 Komisijo pozvale, da pripravi predlog za ustanovitev agencije za človekove pravice z razširitvijo mandata Evropskega centra za spremljanje rasizma in ksenofobije.
- ⁽⁵⁾ Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).
- ⁽⁶⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).
- ⁽⁷⁾ UL L 357, 31.12.2002, str. 72. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES, Euratom) št. 1248/2006 (UL L 227, 19.8.2006, str. 3).

(22) Ker ciljev te uredbe, in sicer z zagotavljanjem tehnične pomoči institucijam Skupnosti in organom držav članic prispevati in okrepiti spodbujanje enakosti spolov, vključno z vključevanjem načela enakosti spolov v vse politike Skupnosti in iz njih izhajajoče nacionalne politike, bojem proti diskriminaciji zaradi spola ter povečevanjem ozaveščenosti državljanov EU glede enakosti spolov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker te cilje zaradi obsega in učinkov teh ukrepov lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev.

(23) Člen 13(2) Pogodbe dopušča sprejetje ukrepov Skupnosti za podporo in spodbujanje boja proti diskriminaciji zaradi spola tudi izven področja zaposlovanja. Člen 141(3) Pogodbe je posebna pravna podlaga za ukrepe, katerih cilj je zagotoviti uporabo načela enakih možnosti in enakega obravnavanja moških in žensk na področju zaposlovanja in poklica. Zato sta člena 13(2) in 141(3) skupaj ustrezna pravna podlaga za sprejetje te uredbe —

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Ustanovitev inštituta

Ustanovi se Evropski inštitut za enakost spolov (v nadaljnjem besedilu „Inštitut“).

Člen 2

Cilji

Splošni cilji Inštituta so z zagotavljanjem tehnične pomoči institucijam Skupnosti, zlasti Komisiji, in organom držav članic prispevati in krepiti spodbujanje enakosti spolov, vključno z vključevanjem načela enakosti spolov v vse politike Skupnosti in iz njih izhajajoče nacionalne politike, bojem proti diskriminaciji zaradi spola ter povečevanjem ozaveščenosti državljanov EU glede enakosti spolov, kakor je določeno v členu 3.

Člen 3

Naloge

1. Da bi uresničil cilje, določene v členu 2, Inštitut:
  - (a) zbira, analizira in razširja ustrezne objektivne, primerljive in zanesljive podatke o enakosti spolov, vključno z rezultati raziskav in najboljših praks, ki mu jih sporočijo države članice, institucije Skupnosti, raziskovalni centri, nacionalni organi za vprašanja enakosti, nevladne organizacije, socialni partnerji, ustrezne tretje države in mednarodne organizacije, ter predlaga področja prihodnjih raziskav;
  - (b) razvija metode za izboljšanje objektivnosti, primerljivosti in zanesljivosti podatkov na evropski ravni z oblikovanjem meril, ki bodo povečala doslednost informacij, ter pri zbiranju podatkov upošteva enakost spolov;
  - (c) razvija, analizira, ocenjuje, razširja metodološka orodja za podporo vključevanju načela enakosti spolov v vse politike Skupnosti in iz njih izhajajoče nacionalne politike ter spodbuja vključitev enakosti spolov v vse institucije in organe Skupnosti;
  - (d) opravlja raziskave o položaju v zvezi z enakostjo spolov v Evropi;
  - (e) vzpostavi in usklajuje Evropsko mrežo za enakost spolov, ki vključuje centre, organe, organizacije in strokovnjake, ki se ukvarjajo z vprašanjem enakosti spolov in z vključevanjem načela enakosti spolov, s čimer podpira in spodbuja raziskave, čim boljše uporabo razpoložljivih sredstev ter spodbuja izmenjavo in razširjanje podatkov;
  - (f) organizira letna srečanja strokovnjakov iz pristojnih organov, ki se v državah članicah ukvarjajo z vprašanji enakosti spolov;
  - (g) pripravlja priložnostna srečanja strokovnjakov v podporo raziskovalnemu delu Inštituta, spodbuja izmenjavo podatkov med raziskovalci in spodbuja vključevanje vidika enakosti spolov v njihove raziskave;
  - (h) za povečevanje ozaveščenosti državljanov EU o enakosti spolov skupaj z ustreznimi zainteresiranimi stranmi pripravlja konference, kampanje in srečanja na evropski ravni ter njihove ugotovitve in sklepe predloži Komisiji;

- (i) razširja podatke o pozitivnih zgledih nestereotipnih vlog žensk in moških na različnih življenjskih področjih, predstavlja svoje ugotovitve ter pobude za seznanitev javnosti o takih „zgodbah o uspehu“ in pobude za nadgradnjo takih zgodb;
- (j) razvija dialog in sodelovanje z nevladnimi organizacijami in organizacijami za enake možnosti, z univerzami in strokovnjaki, raziskovalnimi centri, socialnimi partnerji ter z njimi povezanimi organizacijami, ki si dejavno prizadevajo za doseganje enakosti na nacionalni in evropski ravni;
- (k) vzpostavlja javnosti dostopne dokumentacijske vire;
- (l) zasebnim in javnim organizacijam daje na voljo podatke o vključevanju načela enakosti spolov;
- (m) institucijam Skupnosti zagotavlja podatke o enakosti spolov in vključevanju načela enakosti spolov v državah pristopnicah in državah kandidatkah.
2. Inštitut objavlja letno poročilo o svojih dejavnostih.

Člen 4

Področja delovanja in metode dela

1. Inštitut izvaja svoje naloge v okviru pristojnosti Skupnosti in v luči sprejetih ciljev in prednostnih področij, ki so določena v njegovem letnem programu, ter z ustreznim upoštevanjem razpoložljivih proračunskih sredstev.
2. Delovni program Inštituta je v skladu s prednostnimi nalogami Skupnosti na področju enakosti spolov in delovnim programom Komisije, vključno z njenim statističnim in raziskovalnim delom.
3. Pri izvajanju svojih dejavnosti Inštitut, da bi preprečil podvajanje in zagotovil kar najboljšo uporabo sredstev, upošteva obstoječe podatke iz vseh virov, zlasti pa dejavnosti, ki jih že izvajajo institucije Skupnosti ter druge institucije, organi in pristojne nacionalne in mednarodne organizacije, ter tesno sodeluje s pristojnimi službami Komisije, vključno z Eurostatom. Inštitut zagotovi primerno usklajevanje z vsemi ustreznimi agencijami Skupnosti in organi Unije, ki se po potrebi opredeli v memorandumu o soglasju.
4. Inštitut zagotovi, da so posredovane informacije razumljive končnim uporabnikom.
5. Inštitut lahko v zvezi z nalogami, katerih izvedbo lahko zaupa drugim organizacijam, stopa z njimi v pogodbeno razmerje, in sicer predvsem podizvajalska.

Člen 5

Status pravne osebe ter pravna in poslovna sposobnost

Inštitut je pravna oseba. V vseh državah članicah ima kar najširšo pravno in poslovno sposobnost, ki jo pravnim osebam priznava nacionalna zakonodaja. Zlasti lahko pridobiva premično in nepremično premoženje in z njim razpolaga ter je lahko stranka v sodnem postopku.

Člen 6

Neodvisnost Inštituta

Inštitut izvaja svoje dejavnosti neodvisno in v javnem interesu.

Člen 7

Dostop do dokumentov

1. Uredba (ES) št. 1049/2001 se uporablja za vse dokumente, ki jih hrani Inštitut.
2. Upravni odbor sprejme ureditve za izvajanje Uredbe (ES) št. 1049/2001 1 v šestih mesecih po ustanovitvi Inštituta.
3. Pod pogoji, določenimi v členih 195 in 230 Pogodbe, se lahko proti odločitvam, ki jih Inštitut sprejme na podlagi člena 8 Uredbe (ES) št. 1049/2001, vložijo pritožba pri varuhu človekovih pravic ali tožba na Sodišče.
4. Za obdelavo podatkov v Inštitutu se uporablja Uredba (ES) št. 45/2001.

Člen 8

Sodelovanje z organizacijami na nacionalni in evropski ravni, z mednarodnimi organizacijami ter tretjimi državami

1. Inštitut sodeluje z organizacijami in s strokovnjaki iz držav članic, kot so organi za vprašanja enakosti, raziskovalni centri, univerze, nevladne organizacije, socialni partnerji, ter z ustreznimi organizacijami na evropski ali mednarodni ravni in s tretjimi državami, ki Inštitutu pomagajo pri izvajanju njegovih nalog.
2. Če so za učinkovito izvajanje nalog Inštituta potrebni sporazumi z mednarodnimi organizacijami ali tretjimi državami, Skupnost v interesu Inštituta z mednarodnimi organizacijami ali tretjimi državami v skladu s postopkom, določenim v členu 300 Pogodbe, sklene takšne sporazume. Ta določba ne preprečuje priložnostnega sodelovanja s takšnimi organizacijami ali s tretjimi državami.

Člen 9

Sestava Inštituta

Inštitut sestavljajo:

- (a) upravni odbor,
- (b) predsedstvo;
- (c) direktor in njegovo osebje.

Člen 10

Upravni odbor

1. Upravni odbor sestavljajo:

- (a) po en član, predstavnik vlade vsake države članice, ki jih imenuje Svet na podlagi predlogov držav članic;
- (b) trije člani, predstavniki Komisije, ki jih imenuje Komisija;
- (c) trije člani brez glasovalne pravice, ki jih imenuje Svet na podlagi predloga Komisije in od katerih vsak zastopa eno od naslednjih skupin:
  - (i) ustrezno nevladno organizacijo na ravni Skupnosti, ki ima upravičen interes za prispevanje k boju proti diskriminaciji zaradi spola in spodbujanje enakosti spolov;
  - (ii) organizacije delodajalcev na ravni Skupnosti in
  - (iii) delavske organizacije na ravni Skupnosti.

2. Člani upravnega odbora so imenovani tako, da se zagotovi najvišji standard usposobljenosti ter široko ustrezno in transdisciplinarno strokovno znanje na področju enakosti spolov.

Komisija in Svet si prizadevata doseči uravnoteženo zastopnost moških in žensk v upravnem odboru.

Namestniki, ki zastopajo člana med njegovo odsotnostjo, se imenujejo po istem postopku.

Svet objavi seznam članov in namestnikov članov upravnega odbora v *Uradnem listu Evropske unije*, na spletni strani Inštituta in na vseh ustreznih drugih spletnih straneh.

3. Mandat traja pet let in se lahko enkrat obnovi.

4. Upravni odbor izvoli predsednika in podpredsednika za dobo dveh let in pol, ki se lahko obnovi.

5. Vsak član upravnega odbora iz odstavka 1(a) ali (b) — oziroma med njegovo odsotnostjo njegov namestnik — ima en glas.

6. Upravni odbor sprejema odločitve, potrebne za delovanje Inštituta. Zlasti pa:

(a) po posvetovanju s Komisijo in na podlagi osnutka, ki ga pripravi direktor iz člena 12, sprejme letni program dela in srednjeročni program dela, ki zajema triletno obdobje, v skladu s proračunom in razpoložljivimi sredstvi; programe se lahko po potrebi kadar koli pregleda in spremeni; prvi letni program dela se sprejme najpozneje v devetih mesecih po imenovanju direktorja;

(b) sprejme letno poročilo iz člena 3(2), ki zlasti primerja dosežene rezultate s cilji letnega programa dela; to poročilo se predloži najpozneje do 15. junija Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji, Računskemu sodišču, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij ter se objavi na spletni strani Inštituta;

(c) izvaja disciplinski nadzor nad direktorjem in ga imenuje ali razreši v skladu s členom 12;

(d) sprejema osnutke in končne letne proračune Inštituta.

7. Upravni odbor sprejme notranja pravila Inštituta na podlagi predloga, ki ga pripravi direktor po posvetovanju s Komisijo.

8. Upravni odbor odloča z večino svojih članov. Predsednik ima odločilni glas. V primerih iz odstavka 6 in iz člena 12(1) se odločitve sprejemajo z dvotretjinsko večino članov upravnega odbora.

9. Upravni odbor sprejme svoj poslovnik na podlagi predloga, ki ga pripravi direktor po posvetovanju s Komisijo.

10. Upravni odbor oblikuje predsedstvo, sestavljeno iz šestih članov, kakor določa člen 11.

11. Predsednik skliče upravni odbor vsaj enkrat letno. Predsednik skliče dodatne seje na lastno pobudo ali na zahtevo tretjine članov upravnega odbora.

12. Inštitut Evropskemu parlamentu in Svetu (v nadaljnjem besedilu „proračunski organ“) vsako leto predloži vse informacije, pomembne za izid ocenjevalnih postopkov.

13. Direktorji Evropske fundacije zaboljšanje življenjskih in delovnih razmer, Evropske agencije za varnost in zdravje pri delu, Evropskega centra za razvoj poklicnega usposabljanja in Agencije Evropske unije za temeljne pravice so lahko po potrebi vabljeni na seje upravnega odbora kot opazovalci, da se uskladijo ustrezni delovni programi z vidika vključevanja načela enakosti spolov.

Člen 11

Predsedstvo

1. Predsedstvo sestavljajo predsednik in podpredsednik upravnega odbora, trije člani upravnega odbora, ki predstavljajo države članice, in predstavnik Komisije.

Mandat traja dve leti in pol in se lahko obnovi.

Člane predsedstva imenuje upravni odbor tako, da se zagotovi ustrezno strokovno znanje, ki je potrebno za delovanje predsedstva.

2. Brez poseganja v naloge direktorja, kakor so določene v členu 12, predsedstvo spremlja izvajanje odločitev upravnega odbora in sprejme vse potrebne upravne ukrepe za ustrezno vodenje Inštituta v času med sejami upravnega odbora.

3. Odločitve predsedstva se sprejemajo soglasno. Če soglasja ni mogoče doseči, predsedstvo predloži zadevo v odločanje upravnemu odboru.

4. Predsedstvo o svojih dejavnostih in vseh svojih odločitvah v celoti in redno obvešča upravni odbor.

Člen 12

Direktor

1. Inštitut vodi direktor, ki ga imenuje upravni odbor na predlog Komisije. Od kandidata, ki ga izbere upravni odbor, se lahko pred imenovanjem zahteva, da pred ustreznimi odbori Evropskega parlamenta poda izjavo in odgovarja na vprašanja članov odborov.

2. Mandat direktorja je 5 let. Na predlog Komisije in po opravljeni oceni se ta mandat lahko enkrat podaljša, in sicer ne več kot za 5 let. Pri ocenjevanju Komisija presoja zlasti:

(a) rezultate, dosežene med prvim mandatom, in način, na katerega so bili doseženi;

(b) naloge in potrebe Inštituta v prihodnjih letih.

3. Direktor, ki ga nadzoruje upravni odbor, je odgovoren za:

(a) izvajanje nalog iz člena 3;

(b) pripravo ter izvajanje letnega in srednjeročnega programa dejavnosti Inštituta;

(c) pripravo sej upravnega odbora in predsedstva;

(d) pripravo in objavo letnega poročila iz člena 3(2);

(e) vse zadeve v zvezi z osebjem, zlasti za izvajanje pooblastil iz člena 13(3);

(f) tekoče upravljanje in

(g) izvajanje učinkovitih postopkov spremljanja in ocenjevanja delovanja Inštituta glede na njegove cilje, in sicer v skladu s strokovno priznanimi standardi. Direktor vsako leto poroča upravnemu odboru o rezultatih spremljanja.

4. Direktor je pri opravljanju svojih nalog odgovoren upravnemu odboru in se udeležuje sej upravnega odbora brez pravice glasovanja. Evropski parlament ga ali jo lahko povabi, da poroča o pomembnih vprašanjih, povezanih z dejavnostmi Inštituta.

5. Direktor je pravni zastopnik Inštituta.

Člen 13

Osebj

1. Za osebe Inštituta se uporabljajo Kadrovski predpisi za uradnike Evropskih skupnosti in Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti, določeni v Uredbi Sveta (EGS, ESPJ, Euratom) št. 259/68⁽¹⁾, in pravila, ki so jih skupaj sprejele institucije Evropske skupnosti za namene uporabe Kadrovskih predpisov in Pogojev za zaposlitev.

⁽¹⁾ UL L 56, 4.3.1968, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES, Euratom) št. 2104/2005 (UL L 337, 22.11.2005, str. 7).

2. Upravni odbor v soglasju s Komisijo sprejme potrebne izvedbene ukrepe v skladu z ureditvijo iz člena 110 Kadrovske predpisev. Upravni odbor lahko sprejme določbe, ki Inštitutu omogočajo zaposlitev nacionalnih strokovnjakov, napotenih iz držav članic.

3. Inštitut v zvezi s svojim osebjem izvaja pooblastila, podeljena organu za imenovanja.

Člen 14

Priprava proračuna

1. Za vsako proračunsko leto, ki je enako koledarskemu, se pripravijo ocene vseh prihodkov in odhodkov Inštituta ter se prikažejo v proračunu Inštituta.

2. Prihodki in odhodki, prikazani v proračunu Inštituta, so uravnoteženi.

3. Brez poseganja v druge vire prihodki Inštituta obsegajo:

(a) subvencijo Skupnosti, vključeno v splošni proračun Evropske unije (postavka za Komisijo);

(b) plačila za opravljene storitve;

(c) vse finančne prispevke organizacij ali tretjih držav iz člena 8;

(d) vse prostovoljne prispevke držav članic.

4. Odhodki Inštituta obsegajo prejemke osebja, stroške za administracijo in infrastrukturo ter stroške poslovanja.

5. Upravni odbor vsako leto na podlagi osnutka, ki ga pripravi direktor, izdelava oceno prihodkov in odhodkov Inštituta za naslednje proračunsko leto. To oceno, ki vsebuje osnutek organizacijske sheme, upravni odbor pošlje Komisiji najpozneje do 31. marca.

6. Komisija oceno skupaj s predhodnim predlogom splošnega proračuna Evropske unije pošlje proračunskemu organu.

7. Na podlagi ocene Komisija v predhodni predlog splošnega proračuna Evropske unije vključi ocene, za katere meni, da so potrebne glede na organizacijsko shemo, in znesek subvencije, ki bremeni splošni proračun, ter ga predloži proračunskemu organu v skladu s členom 272 Pogodbe.

8. Proračunski organ odobri proračunska sredstva za subvencijo Inštitutu. Proračunski organ sprejme organizacijsko shemo Inštituta.

9. Proračun Inštituta sprejme upravni odbor. Proračun postane končen po dokončnem sprejetju splošnega proračuna Evropske unije. Po potrebi se proračun ustrezno prilagodi.

10. Upravni odbor čim prej obvesti proračunski organ o nameravani izvedbi vsakega projekta, ki ima lahko znatne finančne posledice za financiranje njegovega proračuna, zlasti projektov v zvezi s premoženjem, na primer najem ali nakup stavb. O tem obvesti tudi Komisijo.

Kadar ena od vej proračunskega organa obvesti upravni odbor, da namerava podati mnenje, to mnenje predloži upravnemu odboru v šestih tednih od dne obvestila o projektu.

Člen 15

Izvrševanje proračuna

1. Proračun Inštituta izvršuje direktor.

2. Najpozneje do 1. marca po koncu vsakega proračunskega leta računovodja Inštituta predloži računovodji Komisije začasni zaključni račun, skupaj s poročilom o izvrševanju proračuna in finančnem poslovanju med zadevnim proračunskim letom. Računovodja Komisije konsolidira začasne zaključne račune institucij in decentraliziranih organov v skladu s členom 128 Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu „finančna uredba“).

3. Najpozneje do 31. marca po koncu vsakega proračunskega leta računovodja Komisije predloži začasne zaključne račune Inštituta Računskemu sodišču, skupaj s poročilom iz odstavka 2. Poročilo se predloži tudi Evropskemu parlamentu in Svetu.

4. Po prejemu pripomb Računskega sodišča o začasnem zaključnem računu Inštituta in v skladu s členom 129 finančne uredbe direktor pripravi zaključni račun Inštituta v delu, ki je pod njegovo odgovornostjo, in ga predloži upravnemu odboru.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL L 248, 16.9.2002, str. 1).

5. Upravni odbor poda mnenje o zaključnem računu Inštituta.

Člen 18

6. Direktor najpozneje do 1. julija po koncu vsakega proračunskega leta predloži zaključni račun skupaj z mnenjem upravnega odbora Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču.

Odgovornost

1. Pogodbeno odgovornost Inštituta ureja pravo, ki se uporablja za zadevno pogodbo.

7. Zaključni račun se objavi.

Sodišče je pristojno na podlagi arbitražne klavzule, ki je vključena v pogodbe, ki jih sklepa Inštitut.

8. Direktor pošlje Računskemu sodišču odgovor na njegove pripombe najpozneje do 30. septembra. Ta odgovor pošlje tudi upravnemu odboru.

2. V primeru nepogodbene odgovornosti pa Inštitut v skladu s splošnimi načeli, ki so skupna pravnim ureditvam držav članic, nadomesti kakršno koli škodo, ki jo je povzročil Inštitut ali njegovi uslužbenci pri opravljanju svojih dolžnosti.

9. Direktor Evropskemu parlamentu na zahtevo predloži vse informacije, potrebne za nemoteno uporabo postopka razrešnice za zadevno proračunsko leto, kakor je določeno v členu 146(3) finančne uredbe.

Za spore glede povrnitve take škode je pristojno Sodišče.

10. Na priporočilo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, Evropski parlament do 30. aprila leta N + 2 direktorju da razrešnico v zvezi z izvrševanjem proračuna za leto N.

Člen 19

11. Finančna pravila, ki se uporabljajo za Inštitut, sprejme upravni odbor po posvetovanju s Komisijo. Ta pravila ne smejo odstopati od Uredbe (ES, Euratom) št. 2343/2002, razen če to ni nujno potrebno za delovanje Inštituta in s predhodnim soglasjem Komisije.

Sodelovanje tretjih držav

1. Inštitut je odprt za sodelovanje držav, ki sklenejo sporazume z Evropsko skupnostjo, na podlagi katerih sprejmejo in uporabljajo zakonodajo Skupnosti na področju, ki ga ureja ta uredba.

Člen 16

Jeziki

1. Za Inštitut se uporabljajo določbe Uredbe št. 1 z dne 15. aprila 1958 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti ⁽¹⁾.

2. Na podlagi ustreznih določb teh sporazumov se uredi zlasti narava, obseg in način sodelovanja teh držav pri delu Inštituta, vključno z določbami v zvezi z njihovim sodelovanjem pri pobudah Inštituta, finančnimi prispevki in osebjem. Glede kadrovskih zadev so ti sporazumi v vsakem primeru v skladu s Kadrovsкими predpisi za uradnike Evropskih skupnosti in Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti.

2. Prevajalske storitve, ki so potrebne za delovanje Inštituta, načeloma zagotavlja Prevajalski center za organe Evropske unije, ustanovljen z Uredbo Sveta (ES) št. 2965/94 ⁽²⁾.

Člen 20

Ocenjevanje

Člen 17

Privilegiji in imunitete

Za Inštitut se uporablja Protokol o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti.

1. Inštitut do... (*) naroči neodvisno zunanjo oceno dosežkov Inštituta na podlagi smernic, ki jih pripravi upravni odbor v dogovoru s Komisijo. Ocena presodi vpliv Inštituta na spodbujanje enakosti spolov ter vključuje analizo sinergijskih učinkov. Obravnava zlasti morebitno potrebo po spremembi ali razširitvi nalog Inštituta, vključno s finančnimi posledicami vsake takšne spremembe ali razširitve. Pri oceni se upošteva mnenje zainteresiranih strani na ravni Skupnosti in nacionalni ravni.

⁽¹⁾ UL L 17, 6.10.1958, str. 385. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Sveta št. 920/2005 (UL L 156, 18.6.2005, str. 3).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2965/94 z dne 28. novembra 1994 o ustanovitvi Prevajalskega centra za organe Evropske unije (UL L 314, 7.12.1994, str. 1). Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1645/2003 (UL L 245, 29.9.2003, str. 13).

(*) Tri leta po začetku veljavnosti te uredbe.

2. Upravni odbor v soglasju s Komisijo določi časovni razpored prihodnjih ocenjevanj, pri čemer upošteva ugotovitve poročila o oceni iz odstavka 1.

Člen 21

Klavzula o pregledu

Upravni odbor preuči ugotovitve ocenjevanja iz člena 20 in Komisiji predloži priporočila glede morebitnih potrebnih sprememb v Inštitutu, njegovih delovnih praks in pristojnosti. Komisija pošlje poročilo o oceni in priporočila Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij ter jih objavi. Komisija lahko po preučitvi poročila o oceni in priporočil predloži predloge za spremembe te uredbe, ki so po njenem mnenju potrebne.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V ...

Za Evropski parlament

Predsednik

...

Člen 22

Upravni nadzor

Dejavnosti Inštituta so pod nadzorom varuha človekovih pravic v skladu z določbami iz člena 195 Pogodbe.

Člen 23

Začetek delovanja Inštituta

Inštitut začne delovati čim prej, najpozneje pa ... (*).

Člen 24

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Za Svet

Predsednik

...

(*) Dvanajst mesecev po dnevu začetka veljavnosti te uredbe.

UTEMELJITEV SVETA

I. UVOD

Komisija je 8. marca 2005 Svetu na podlagi členov 13(2) in 141(3) Pogodbe predložila predlog uredbe Evropskega parlamenta Sveta o ustanovitvi Evropskega inštituta za enakost med spoloma.

Evropski parlament je podal svoje mnenje na prvi obravnavi 14. marca 2006.

Ekonomsko-socialni odbor je podal svoje mnenje 27. septembra 2005.

Komisija je 8. maja 2006 sprejela spremenjeni predlog.

Svet je 18. septembra 2006 sprejel skupno stališče v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe.

II. CILJ

Z uredbo bo ustanovljen Evropski inštitut za enakost med spoloma, ki bo moral služiti kot središče odličnosti na ravni EU ter nudil tehnično podporo institucijam Skupnosti in državam članicam, zlasti v smislu zbiranja in analiziranja primerljivih podatkov in statistike kot tudi razvoja metodoloških orodij v pomoč procesu integracije načela enakosti spolov. Glavni cilji Inštituta bodo prispevati k spodbujanju enakosti med spoloma in ga krepiti, pomagati institucijam Skupnosti pri boju proti diskriminaciji glede na spol in večati ozaveščenost državljanov EU o vprašanih enakosti spolov.

III. ANALIZA SKUPNEGA STALIŠČA

1. *Splošne ugotovitve*

Skupno stališče Sveta je bilo oblikovano v skladu s cilji členov 13(2) in 141(3) Pogodbe, ki se nanašata na boj proti diskriminaciji oziroma na uporabo načela enakih možnosti in enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu, vključno z načelom enakega plačila za enako delo ali delo enake vrednosti.

Pri sprejetju skupnega stališča je Svet z izjemo vprašanj o sestavi upravnega odbora in svetovalnega foruma v veliki večini sledil Komisiji in njenemu spremenjenemu predlogu.

2. *Spremembe Evropskega parlamenta*

Evropski parlament je v prvi obravnavi 14. marca 2006 sprejel 52 sprememb.

2.1 *Spremembe Evropskega parlamenta, ki jih je Svet sprejel*

Svet je v svojem skupnem stališču upošteval 35 sprememb. Svet je od tega:

- sprejel 17 sprememb v celoti (št. 2, 6, 9, 59 in 74, 13, 18, 64 in 80, 65 in 81, 29, 35, 36, 38, 41, 42, 45, 53 ter 55);
- sprejel 4 spremembe, kakor jih je preoblikovala Komisija (št. 7, 8, 10 in 40);
- sprejel smisel še 14 sprememb (št. 3, 4, 5, 17, 60 in 76, 61 rev. in 77, 62 in 78, 20, 25, 63 in 79, 24, 28 ter 48).

2.2 *Spremembe Evropskega parlamenta, ki jih Svet ni sprejel*

Svet ni sprejel 11 sprememb iz razlogov, ki jih je pojasnila Komisija v svojem spremenjenem predlogu (št. 1, 23, 30, 31, 32, 33, 34, 46, 47, 52 in 54).

Svet tudi ni mogel sprejeti nadaljnjih 6 sprememb, saj je vprašanje sestave upravnega odbora glavno področje razlik med institucijami.

— *Dialog na mednarodni ravni (sprememba 26, člen 3(1))*

Svet meni, da ta sprememba ni potrebna, saj člen 8 izrecno obravnava „sodelovanje z organizacijami na nacionalni in evropski ravni ter mednarodnimi organizacijami v tretjih državah“ in določa postopek za takšno sodelovanje. Člen 4, ki določa področja delovanja in delovne metode inštituta, navaja tudi, da je treba „upoštevati obstoječe podatke iz vseh virov, zlasti pa dejavnosti, ki jih že izvajajo institucije Skupnosti ter druge ustanove, organi in pristojne nacionalne in mednarodne organizacije...“. Poleg tega Svet meni, da bi ogrozili pravno jasnost, če bi dodali ta vidik na že tako dolg seznam nalog v okviru člena 3.

— *Sestava upravnega odbora (spremembi 66 in 82, člen 10(1))*

Pri doseganju splošnega pristopa junija 2005 Svet ni sprejel prvotnega predloga Komisije za omejen upravni odbor, prednost je dal predstavnikiškemu odboru s 25 člani, ki ga spremlja manjše predsedstvo šestih članov (člen 11). Glede na to bi imela Komisija tri predstavnike v odboru, trije člani brez pravice glasovanja pa bi predstavljali ustrezno nevladno organizacijo na ravni Skupnosti in socialne partnerje.

Svet je marca 2006 prejel mnenje Evropskega parlamenta in preučil koristi sprememb 66 in 82, ki sta pozivali k manjšemu upravnemu odboru devetih članov, ki jih imenuje Svet, in predstavnika Komisije. Medtem ko se je smatralo, da je to izboljšanje prvotnega predloga Komisije, za Svet vendarle ni bilo sprejemljivo zaradi številnih razlogov:

- zaradi narave vprašanja je Svet menil, da je pomembna zastopanost vsake države članice v odboru ter da bi to tudi olajšalo združevanje nacionalnega strokovnega znanja in izkušenj na področju enakosti spolov, kar je posebej pomembno v okviru Unije, ki se širi;
- za inštitut je pomembno učinkovito delovanje in tako bi bil ustrežnejši enostavni postopek imenovanja članov odbora. Poleg tega se smatra, da bi bilo manjše predsedstvo bolj učinkovito pri zagotavljanju tekočega delovanja odbora;
- ker politika enakosti spolov sega na široko paleto področij, je Svet menil, da mora imeti Komisija več kot enega predstavnika v odboru, da bi lahko dobro prispevala k delovanju inštituta. Svet je menil, naj predstavnik Komisije sodeluje tudi v izvršnem predsedstvu;
- Svet se je strinjal s Komisijo, da morajo biti trije člani brez pravice glasovanja, ki predstavljajo socialne partnerje in ustrezno nevladno organizacijo na ravni Skupnosti.

Omeniti je treba tudi, da stališče Sveta glede sestave upravnega odbora odraža splošno horizontalno stališče, ki se je v preteklosti zavzelo do drugih agencij ali teles Skupnosti. Medtem ko so bile nekatere delegacije pripravljene ponovno preučiti svoje stališče v primeru inštituta zaradi sorazmerno majhnega in skromnega proračuna, se je priznalo, da na tej stopnji ni bilo mogoče ugotoviti, ali bi bil manjši odbor ob spremstvu večjega svetovalnega foruma zares bolj učinkovit od predstavnikiškega odbora, ki bi mu pomagalo manjše predsedstvo. Poleg tega je bilo oblikovanje manjšega predsedstva, ki bi se lahko sestajalo pogosteje kot upravni odbor, pomemben pomislek pri zagotavljanju stroškovne učinkovitosti inštituta.

— *Zastopanost moških in žensk: kvota 40 % (sprememba 39, člen 10(2))*

Svet podpira zamisel uravnotežene zastopanosti med moškimi in ženskami v upravnem odboru, kakor je določeno v skupnem stališču. Vendar ne želi po nepotrebnem otežiti delovanja inštituta z obvezno kvoto, ki bi se lahko težko dosegla v praksi, saj je trenutno na splošno v politiko enakosti spolov vključenih več žensk kot moških. Medtem ko je doseganje uravnoteženosti spolov pomembno in obstajajo dejavnosti za vključevanje več moških na to področje, Svet meni, da so izkušnje in usposobljenost članov odbora na področju enakosti spolov pomembni dejavniki, ki jih je treba upoštevati.

— *Svetovalni forum (spremembe 67 in 83, 68 in 84 ter 51, člen 12 prvotnega predloga Komisije)*

Po scenariju, ki mu Svet daje prednost, tj. za večji upravni odbor, ki mu pomaga manjše predsedstvo, se je smatralo, da svetovalni forum, kakor sta ga predvidela Komisija in Parlament, ni več potreben. Poleg tega in za zagotovitev, da bi inštitut pridobil koristi od dragocenega strokovnega znanja, ki je na voljo na nacionalni ravni, člen 3 skupnega stališča vzpostavlja evropsko mrežo za enakost spolov, kakor je zahteval Parlament, ter zagotavlja „letna srečanja strokovnjakov iz pristojnih služb, ki se ukvarjajo z vprašanji enakosti spolov v državah članicah“.

3. ***Ostale spremembe, ki jih je vnesel Svet***

V okviru pravno-jezikovnega postopka med Evropskim parlamentom in Svetom so bile dogovorjene številne druge manjše tehnične spremembe pravne ali jezikovne narave.

IV. **ZAKLJUČEK**

Svet meni, da je skupno stališče kljub različnim mnenjem glede sestave upravnega odbora v skladu s temeljnimi cilji spremenjenega predloga Komisije.

SKUPNO STALIŠČE (ES) št. 26/2006,**ki ga je sprejel Svet dne 25. septembra 2006****z namenom sprejetja Sklepa št. .../2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o uvedbi programa „Evropa za državljane“ za spodbujanje aktivnega evropskega državljanstva za obdobje 2007–2013**

(2006/C 295 E/04)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 151 in 308 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Pogodba uvaja državljanstvo Unije, ki dopolnjuje nacionalno državljanstvo zadevne države članice. Državljanstvo Unije je pomemben element krepitve in varovanja procesa evropske integracije.
- (2) Skupnost bi morala pri državljanih zbuditi polno zavest o njihovem evropskem državljanstvu, o njegovih prednostih ter tudi o pravicah in dolžnostih, ki izhajajo iz njega in ki jih je treba uveljavljati ob ustreznem upoštevanju subsidiarnosti in v interesu povezanosti.
- (3) Posebno nujno je, da se evropski državljani v celoti zavedajo svojega državljanstva Evropske unije v okviru splošnega razmisleka o prihodnosti Evrope, ki ga je Evropski svet sprožil na zasedanju v Bruslju z dne 16. in 17. junija 2005. Program „Evropa za državljane“ se torej ne bi smel prekrivati z drugimi pobudami, sprejetimi v zvezi s tem, temveč bi jih moral dopolnjevati.
- (4) Da bi državljani v celoti podprli evropsko povezovanje, bi bilo treba večji poudarek nameniti njihovim skupnim vrednotam, zgodovini in kulturi, torej ključnim prvinam njihovega članstva v družbi, ki temelji na načelih svobode, demokracije in spoštovanja človekovih pravic, kulturni raznolikosti, strpnosti in solidarnosti, v skladu z Listino o temeljnih pravicah Evropske unije ⁽⁴⁾, razglašeno 7. decembra 2000.

(5) Spodbujanje aktivnega državljanstva je bistvenega pomena za krepitev boja proti rasizmu, ksenofobiji in nestrpnosti, hkrati pa tudi za povezanost državljanov in razvoj demokracije.

(6) V okviru strategije EU na področju obveščanja in komunikacije bi bilo treba zagotoviti splošno razširjenost dejavnosti, podprtih v okviru programa, in visoko raven vpliva teh dejavnosti.

(7) Da bi se Evropa bolj približala svojim državljanom in da bi lahko državljani v celoti sodelovali pri oblikovanju vse tesneje povezane Evrope, je treba nagovoriti vse državljane in osebe z zakonitim prebivališčem v sodelujočih državah ter jih pritegniti k nadnacionalnim izmenjavam in sodelovanju, ki prispevajo k oblikovanju občutka pripadnosti skupnim evropskim vrednotam.

(8) Evropski parlament je v Resoluciji, sprejeti leta 1988 izrazil željo, da bi se bilo potrebno bolj potruditi za pospeševanje vzpostavljanja stikov med državljani različnih držav članic, in navedel, da je posebna podpora, ki jo Evropska unija namenja oblikovanju partnerstev med občinami v različnih državah članicah, racionalna in zaželena.

(9) Evropski svet je ob številnih priložnostih ugotavljal, da je potrebno Evropsko unijo in njene institucije bolj približati državljanom držav članic. Spodbudil je institucije Unije, naj vzdržujejo in spodbujajo neposreden, pregleden in reden dialog z organizirano civilno družbo ter tako uveljavljajo udeležbo državljanov v javnem življenju in pri odločanju, pri tem pa poudarjajo bistvene vrednote, ki so državljanom Evrope skupne.

(10) Svet je s svojim Sklepom 2004/100/ES z dne 26. januarja 2004 ⁽⁵⁾ vzpostavil akcijski program Skupnosti za spodbujanje dejavnega evropskega državljanstva (državljanstva udeležba), ki je potrdil potrebo po spodbujanju trajnostnega dialoga z organizacijami civilne družbe in občinami ter potrebo po podpori aktivnemu udeleževanju državljanov.

⁽¹⁾ UL C 28, 3.2.2006, str. 29.⁽²⁾ UL C 115, 16.5.2006, str. 81.⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 5. aprila 2006 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Skupno stališče Sveta z dne 25. septembra 2006 in Stališče Evropskega parlamenta z dne ... (še ni objavljeno v Uradnem listu).⁽⁴⁾ UL C 364, 18.12.2000, str. 1.⁽⁵⁾ UL L 30, 4.2.2004, str. 6.

- (11) Projekti državljanov z nadnacionalno in medsektorsko razsežnostjo imajo pomembno vlogo v okviru približevanja državljanom in spodbujanja evropske zavesti, evropskega političnega povezovanja, socialne vključenosti in medsebojnega razumevanja.
- (12) Organizacije civilne družbe na evropski, nacionalni, regionalni in lokalni ravni so pomembni elementi dejavne udeležbe državljanov v družbi in pripomorejo k pozitivni vseh vidikov javnega življenja kot posredniki med Evropo in njenimi državljani. Zaradi tega bi bilo treba uveljavljati in spodbujati njihovo nadnacionalno sodelovanje.
- (13) Raziskovalne organizacije evropske javne politike lahko s svojimi zamisljimi in premislekom ponudijo snov za razpravo na evropski ravni. Zaradi tega je priporočljivo, da se v vlogi vezi med evropskimi institucijami in državljani podprejo dejavnosti, v katerih se odraža njihova zavezanost k ustvarjanju evropske identitete in državljanstva, in sicer z vzpostavitvijo postopkov s preglednimi merili za spodbujanje informacijskih mrež in mrež za izmenjavo.
- (14) Prav tako je vredno nadaljevati dejavnosti, ki jih je Evropska unija začela izvajati v okviru Sklepa št. 792/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o akcijskem programu Skupnosti za spodbujanje ustanov, ki so na evropski ravni dejavne na področju kulture⁽¹⁾, in sicer za ohranitev in počastitev spomina na glavne kraje in arhive, povezane z deportacijami. Na ta način se lahko ohranja zavest o vseh razsežnostih in tragičnih posledicah druge svetovne vojne in spodbuja vsesplošen spomin kot simbol sprave s preteklostjo in graditve prihodnosti.
- (15) V Izjavi o športu, ki jo je Evropski svet sprejel na zasedanju od 7. do 9. decembra 2000 v Nici, je bilo zapisano, da „čeprav Skupnost nima neposredne pristojnosti na tem področju, mora v svojih ukrepih v skladu z različnimi določbami Pogodbe upoštevati socialno, izobraževalno in kulturno vlogo športa.“
- (16) Posebno pozornost bi bilo treba nameniti uravnoteženemu vključevanju državljanov in organizacij civilne družbe iz vseh držav članic v nadnacionalne projekte in dejavnosti.
- (17) Države kandidatke in države EFTE, ki so podpisnice Sporazuma EGP, se v skladu s sporazumi, sklenjenimi s temi državami, priznavajo za morebitne udeležence v programih Skupnosti.
- (18) Evropski svet je na zasedanju v Solunu dne 19. in 20. julija 2003 sprejel „Solunsko agendo za Zahodni Balkan: bližanje evropski povezavi“, ki države Zahodnega Balkana vabi k sodelovanju v programih in agencijah Skupnosti; zato je potrebno države Zahodnega Balkana priznati za morebitne udeležence v programih Skupnosti.
- (19) Program bi bilo treba v sodelovanju s Komisijo in državami članicami redno spremljati in neodvisno ocenjevati ter tako omogočiti prilagoditve, potrebne zaradi pravičnega izvajanja ukrepov.
- (20) Pri postopkih nadzora in vrednotenja programa naj se uporabijo specifični, merljivi, dosegljivi, ustrezni in časovno opredeljeni cilji in kazalci.
- (21) Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu „Finančna uredba“) in Uredba Komisije (ES, Euratom) št. 2342/2002 z dne 19. novembra 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES, Euratom) 1605/2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti⁽³⁾, ki ščitita finančne interese Skupnosti, se morata uporabljati ob upoštevanju načel enostavnosti in doslednosti pri odločanju glede izbire proračunskih instrumentov, omejitve števila primerov, ko je Komisija neposredno odgovorna za njuno izvajanje in upravljanje ter zahtevane sorazmernosti med količino sredstev in administrativno obremenitvijo zaradi njihove porabe.
- (22) Treba bi bilo tudi sprejeti ustrezne ukrepe za preprečitev nepravilnosti in goljufij ter za izterjavo izgubljenih ali nepravilno izplačanih ali porabljenih sredstev.
- (23) Po načelu dobrega finančnega poslovanja je mogoče izvajanje programa poenostaviti z uporabo financiranja s pavšalnim zneskom podpore, ki se dodeli sodelujočim v programu, ali za podporo Skupnosti za strukture, ki se na ravni države vzpostavijo za upravljanje programa.
- (24) Ta sklep določa finančna sredstva za celotno trajanje programa, ki predstavljajo v letnem proračunskem postopku prednostni referenčni okvir za proračunski organ v smislu točke 37 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju⁽⁴⁾.

⁽²⁾ UL L 248, 16.09.2002, str. 1.

⁽³⁾ UL L 357, 31.12.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES, Euratom) št. 1248/2006 (UL L 227, 19.8.2006, str. 3).

⁽⁴⁾ UL C 139, 14.6.2006, str. 1.

⁽¹⁾ UL L 138, 30.4.2004, str. 40.

- (25) Ker države članice ne morejo zadovoljivo uresničiti ciljev tega sklepa in jih je torej zaradi nadnacionalne in večstranske narave dejavnosti in ukrepov programa lažje uresničiti na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta sklep ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseg te ciljev.
- (26) Ukrepe, potrebne za izvajanje tega sklepa, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽¹⁾.
- (27) Na podlagi Sklepa 2004/100/ES bi bilo treba sprejeti prehodne ukrepe za spremljanje akcij, ki se bodo začele pred 31. decembrom 2006 —
- (a) povezati ljudi iz lokalnih skupnosti po Evropi, da si bodo medsebojno posredovali in izmenjevali izkušnje, mnenja in vrednote, se učili iz zgodovine in gradili za prihodnost;
- (b) s sodelovanjem med organizacijami civilne družbe na evropski ravni spodbuditi delovanje, razpravljanje in razmislek v zvezi z evropskim državljanstvom in demokracijo, skupnimi vrednotami, skupno zgodovino in kulturo;
- (c) s predstavljanjem evropskih vrednot in dosežkov Evropo približati njenim državljanom, in ob tem ohranjati spomin na njeno preteklost;
- (d) spodbujati sodelovanje med državljani in organizacijami civilne družbe iz vseh sodelujočih držav, in sicer s prispevkom k medkulturnemu dialogu in izpostavljanjem pomena tako evropske raznolikosti kot enotnosti, pri čemer se posebna pozornost posveti dejavnostim, namenjenim spletnju tesnejših vezi med državljani iz držav članic Evropske unije, kakor je bila ustanovljena 30. aprila 2004 in državljani iz tistih držav članic, ki so pristopile po tem datumu.

SKLENILA:

Člen 1

Vsebina in področje uporabe programa

1. Ta sklep uvaja program „Evropa za državljane“ (v nadaljevanju „program“) za obdobje od 1. januarja 2007 do 31. decembra 2013.
2. Program prispeva k naslednjim splošnim ciljem:
  - (a) dajati državljanom priložnost za sodelovanje in udeležbo pri gradnji vse tesneje povezane Evrope, ki je demokratična in usmerjena v svet, njena kulturna raznolikost pa jo združuje in bogati, s čimer se razvija državljanstvo Evropske unije;
  - (b) razvijati zavest o evropski identiteti, ki temelji na skupnih vrednotah, zgodovini in njihovi kulturi;
  - (c) spodbujati zavest, da Evropa pripada svojim državljanom;
  - (d) med evropskimi državljani krepiti medsebojno razumevanje, in sicer s spoštovanjem in spodbujanjem kulturne in jezikovne raznolikosti ter s hkratnim prispevkom k medkulturnemu dialogu.

Člen 2

Posebni cilji programa

Program ima naslednje posebne cilje, ki so v skladu s temeljnimi cilji Pogodbe in ki se uresničujejo na transnacionalni ravni:

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

Člen 3

Akcije

1. Cilji programa se uresničujejo s podporo naslednjim akcijam, ki so podrobneje opredeljene v Delu I Priloge:
  - (a) Aktivni državljani za Evropo, v sklopu katere sta:
    - partnerstvo med mesti;
    - projekti državljanov in podporni ukrepi;
  - (b) Aktivna civilna družba v Evropi, v sklopu katere so:
    - strukturna podpora raziskovalnim organizacijam evropske javne politike (možganski trusti);
    - strukturna podpora organizacijam civilne družbe na evropski ravni;
    - podpora projektom, za katere dajo pobudo organizacije civilne družbe;
  - (c) Skupaj za Evropo, v sklopu katere so:
    - odmevne prireditve, kot so komemoracije, podelitve priznanj, umetniški dogodki, vseevropske konference;
    - študije, ankete in javno-mnenjske raziskave;
    - orodja za informiranje in razširjanje informacij;

(d) Aktivno evropsko spominjanje, v sklopu katerega so:

- ohranjanje glavnih krajev in arhivov, povezanih z deportacijami, in ohranjanje spomina na žrtve.

2. Pri vsaki akciji ima lahko prednost uravnoteženo vključevanje državljanov in organizacij civilne družbe iz vseh držav članic, kakor je predvideno v okviru posebnega cilja iz člena 2(d).

Člen 4

Oblike ukrepov Skupnosti

1. Ukrepi Skupnosti so lahko v obliki dotacij ali v obliki oddaje javnih naročil.

2. Dotacije Skupnosti se lahko zagotovijo na podlagi posebnih sporazumov in v posebnih oblikah, kot so dotacije za poslovanje, dotacije za dejavnosti, štipendije, nagrade.

3. Oddaja javnih naročil zajema najem storitev, kot so organizacija prireditev, študije in raziskave, orodja za informiranje in širjenje informacij, spremljanje in ocenjevanje.

4. Upravičenost za dotacijo Skupnosti je pogojena z zahtevami iz dela II Priloge.

Člen 5

Sodelovanje pri programu

Pri programu lahko sodelujejo naslednje države, v nadaljnjem besedilu „sodelujoče države“:

- (a) države članice;
- (b) države EFTE, ki so članice EGP-ja, v skladu z določili Sporazuma EGP;
- (c) države kandidatke, ki so upravičene do koristi predpripisne strategije, in sicer v skladu s splošnimi načeli in pogoji, ki so določeni v zvezi z udeležbo teh držav v programih Skupnosti v okvirnih sporazumih, sklenjenih s temi državami;
- (d) države Zahodnega Balkana, in sicer v skladu z režimom, ki ga je po okvirnih sporazumih o splošnih načelih za njihovo sodelovanje v programih Skupnosti potrebno skleniti s temi državami.

Člen 6

Dostopnost programa

V programu lahko sodelujejo vse zainteresirane strani, ki spodbujajo aktivno evropsko državljanstvo, zlasti pa organi in orga-

nizacije na lokalni ravni, raziskovalne organizacije na področju evropske javne politike (možganski trusti), skupine državljanov in druge organizacije civilne družbe.

Člen 7

Sodelovanje z mednarodnimi organizacijami

Program lahko vključuje tudi skupne in inovativne dejavnosti na področju aktivnega evropskega državljanstva z ustreznimi mednarodnimi organizacijami, kot so Svet Evrope in UNESCO, in sicer na podlagi skupnih prispevkov in v skladu z Finančno uredbo in raznimi pravili vsake posamezne institucije ali organizacije.

Člen 8

Izvedbeni ukrepi

1. Komisija sprejme potrebne ukrepe za izvedbo programa v skladu z določbami iz Priloge.

2. V skladu s postopkom iz člena 9(2) se prejmejo naslednji ukrepi:

- (a) pravila o izvajanju programa, vključno z letnim delovnim načrtom, izbirnimi merili in izbirnimi postopki;
- (b) splošno ravnovesje med različnimi akcijami programa;
- (c) postopki za spremljanje in ocenjevanje programa;
- (d) finančna podpora (znesek, trajanje, razdelitev in upravičenci), ki jo zagotavlja Skupnost za vse dotacije za poslovanje, večletne dogovore o partnerstvu v okviru Akcije 1 in odmevne prireditve v okviru Akcije 3.

3. Vsi drugi potrebni ukrepi za izvajanje programa se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 9(3).

4. V okviru postopka, navedenega v odstavku 2, lahko Komisija pripravi smernice za vsako akcijo v Prilogi ter tako uskladi program s spremembami pri prednostnih nalogah na področju aktivnega evropskega državljanstva.

Člen 9

Odbor

1. Komisiji pomaga odbor.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 4 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb v členu 8 Sklepa.

Obdobje, predvideno v členu 4(3) Sklepa 1999/468/ES, je dva meseca.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 3 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

4. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 10

Usklajenost z drugimi instrumenti Skupnosti in Evropske unije

1. Komisija zagotovi medsebojno skladnost in dopolnjevanje med tem programom in instrumenti na drugih področjih delovanja Skupnosti, zlasti na področjih izobraževanja, poklicnega usposabljanja, kulture, mladine, športa, okolja, avdiovizualnega sektorja in področja medijev, temeljnih pravic in svoboščin, socialne vključenosti, enakosti spolov, boja proti vsem oblikam diskriminacije, rasizmu in ksenofobiji, na področju znanstvenih raziskav, informacijske družbe in zunanjepolitičnega delovanja Skupnosti, zlasti na ravni evropske sosedске politike.

2. Program lahko deli vire z drugimi instrumenti Skupnosti in Evropske unije pri izvajanju akcij, ki uresničujejo cilje tega programa in navedenih drugih instrumentov.

Člen 11

Finančna sredstva

1. Finančna sredstva za izvedbo tega programa za obdobje iz člena 1 se določijo na 190 milijonov EUR ⁽¹⁾.

2. Proračunski organ v mejah finančnega okvira odobri letna dodeljena sredstva.

Člen 12

Finančne določbe

1. Finančna pomoč se izplača v obliki dotacij pravnim osebam. Odvisno od narave akcije in zastavljenega cilja se dotacije lahko dodeljujejo tudi fizičnim osebam.

2. Komisija lahko fizičnim ali pravnim osebam podeli nagrade za akcije ali projekte, ki jih izvedejo v okviru programa.

3. V skladu s členom 181 Uredbe (ES, Euratom) št. 2342/2002 in glede na naravo akcij se lahko odobri pavšalno financiranje in/ali financiranje po stroških na enoto.

4. Dovoljeno je sofinanciranje v naravi.

⁽¹⁾ Podlaga za to vsoto so zneski iz leta 2004; vsota bo tehnično prilagojena zaradi upoštevanja inflacije.

5. Komisija lahko glede na lastnosti upravičencev in naravo dejavnosti odloči, ali se lahko upravičenci izvzamejo iz preverjanja strokovnih sposobnosti in kvalifikacij, potrebnih za uspešno izvedbo predlagane dejavnosti ali delovnega programa.

6. Pri manjših zneskih dotacije se lahko količina podatkov, ki se zahtevajo od upravičenca, omeji.

7. V posebnih primerih, denimo pri dodelitvi manjše dotacije, od upravičenca ni potrebno zahtevati dokazil o njegovi finančni zmogljivosti za izvedbo načrtovanega projekta ali delovnega programa.

8. Dotacije za poslovanje, dodeljene v okviru tega programa organom, ki uresničujejo cilj splošnega evropskega interesa, kakor je opredeljen v členu 162 Uredbe (ES, Euratom) št. 2342/2002, se v primeru ponovne dodelitve ne zmanjšajo avtomatično.

Člen 13

Zaščita finančnih interesov Skupnosti

1. Komisija zagotovi, da se ob izvajanju ukrepov, ki se financirajo na podlagi tega sklepa, zaščitijo finančni interesi Skupnosti z uporabo preventivnih ukrepov proti goljufiji, korupciji in katerimi koli drugimi nezakonitimi dejavnostmi, z izvajanjem učinkovitih pregledov in izterjavo neutemeljeno izplačanih zneskov, v primeru odkritja nepravilnosti pa z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kaznimi v skladu z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Skupnosti ⁽²⁾ in Uredbo Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi ⁽³⁾ ter Uredbo (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) ⁽⁴⁾.

2. Pri akcijah Skupnosti, ki se financirajo v okviru programa, pomenijo nepravilnosti, omenjene v členu 1(2) Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95, vsako kršitev določb zakonodaje Skupnosti in vsako neizpolnjevanje pogodbenih obveznosti, ki izhaja iz dejanja ali opustitve dejanja gospodarskega subjekta in ki vpliva ali bi lahko vplivalo na splošni proračun Skupnosti ali proračunov, ki jih te upravljajo, z neutemeljeno postavko odhodkov.

⁽²⁾ UL L 312, 23.12.1995, str. 1.

⁽³⁾ UL L 292, 15.11.1996, str. 2.

⁽⁴⁾ UL L 136, 31.5.1999, str. 1.

3. Komisija lahko zmanjša, začasno ustavi ali izterja odobreni znesek finančne pomoči za ukrep, če ugotovi nepravilnosti, vključno z neskladnostjo z določbami tega sklepa ali s posamezno odločbo, pogodbo ali sporazumom o odobritvi zadevne finančne podpore, ali če se izkaže, da je bil ukrep spremenjen, ne da bi se zahtevala odobritev Komisije, tako da je v nasprotju z vrsto ali pogoji izvajanja projekta.

4. Če roki niso upoštevani ali če napredovanje pri izvajanju ukrepa upravičuje le del dodeljene finančne pomoči, Komisija od upravičenca zahteva, da v določenem roku predloži pripombe. Če upravičenec ne poda zadovoljivega odgovora, lahko Komisija ukine preostalo finančno pomoč in zahteva vračilo že izplačanih zneskov.

5. Vsako neupravičeno izplačilo se vrne Komisiji. Zneskom, ki se ne povrnejo pravočasno po pogojih, določenih s Finančno uredbo, se pripíšejo obresti.

Člen 14

Spremljanje in ocenjevanje

1. Komisija zagotovi redno spremljanje programa. Rezultati spremljanja in vrednotenja se upoštevajo pri izvajanju programa. Spremljanje zajema zlasti pripravo poročil iz odstavka 3, točka (a) in (c).

Posebni cilji se lahko pregledajo in dopolnijo v skladu s členom 251 Pogodbe.

2. Komisija zagotavlja redno zunanje in neodvisno vrednotenje programa in redno poroča Evropskemu parlamentu.

3. Komisija Evropskemu parlamentu, Svetu, Ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru za regije predloži:

(a) poročilo o vmesni oceni dobljenih rezultatov ter kvalitativnih in kvantitativnih vidikih izvajanja programa, in sicer najpozneje do 31. decembra 2010;

(b) sporočilo o nadaljevanju programa, in sicer najpozneje do 31. decembra 2011;

(c) poročilo o naknadni oceni, in sicer najpozneje do 31. decembra 2015.

Člen 15

Prehodna določba

Za akcije, ki se začnejo pred 31. decembrom 2006, na podlagi Sklepa 2004/100/ES, veljajo določbe navedenega sklepa vse do njihovega zaključka.

Kakor določa člen 18 Finančne uredbe, so za izvedbo programa na razpolago odobrena proračunska sredstva, ki ustrezajo namenskim prejemkom iz vračil nepravilno izplačanih zneskov, v skladu s Sklepom 2004/100/ES.

Člen 16

Začetek veljavnosti

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2007.

V ...

Za Evropski parlament
Predsednik

...

Za Svet
Predsednik

...

PRILOGA

I. OPIS AKCIJ

Dodatna informacija o dostopnosti programa

Organizacije civilne družbe iz člena 6 med drugim vključujejo sindikate, izobraževalne ustanove in organizacije, dejavne na področju prostovoljnega dela in amaterskega športa.

AKCIJA 1: Aktivni državljani za Evropo

Ta akcija je posebej usmerjena v dejavnosti, pri katerih sodelujejo državljani. Te dejavnosti vključujejo naslednji vrsti ukrepov:

Partnerstvo med mesti

Ta ukrep je usmerjen v dejavnosti, ki zajemajo ali spodbujajo neposredne izmenjave med evropskimi državljani ob njihovi udeležbi pri partnerstvu med mesti. Te dejavnosti so lahko enkratne ali pilotne, lahko pa prevzamejo obliko strukturiranih, večletnih, večpartnerskih sporazumov, ki so natančneje načrtovani in zajemajo vrsto dejavnosti: srečanja državljanov, posebne konference in seminarji na temo splošnega interesa ter z njimi povezane publikacije, ki potekajo v okviru dejavnosti partnerstva med mesti. Ta ukrep bo dejavno prispeval k okrepitvi medsebojnega poznavanja in razumevanja med državljani in kulturami.

Za leta 2007, 2008 in 2009 se lahko zagotovi strukturna podpora neposredno Svetu evropskih občin in regij (CEMR), ki uresničuje cilj splošnega evropskega interesa in je dejaven na področju partnerstva med mesti.

Projekti državljanov in podporni ukrepi

Ta ukrep podpira razne nadnacionalne in med-sektorske projekte, v katere se državljani neposredno vključujejo. Prednost imajo projekti, katerih cilj je spodbujanje udeležbe na lokalni ravni. Takšni projekti se po obsegu in velikosti prilagajajo dogajanju v družbi in z inovativnim pristopom raziskujejo možne odzive na ugotovljene potrebe. Spodbuja se uporaba novih tehnologij, zlasti tehnologij informacijske družbe (TID). Navedeni projekti bodo pritegnili državljane z različnih družbenih področij, ki bodo skupaj delovali ali razpravljali o skupnih evropskih zadevah ter obenem širili medsebojno razumevanje in zavest o evropskem povezovanju.

Za izboljšanje partnerstev med mesti in projektov državljanov je treba razviti podporne ukrepe za izmenjavo najboljših praks, združiti izkušnje med zainteresiranimi stranmi na lokalni in regionalni ravni, vključno z organi oblasti, in razviti nova znanja, na primer z usposabljanjem.

Okvirno bo tej akciji namenjenih najmanj 47 % celotnih dodeljenih proračunskih sredstev tega programa.

AKCIJA 2: Aktivna civilna družba v Evropi

Strukturna podpora za raziskovalne organizacije evropske javne politike (možganski trusti)

Organizacije, ki ponujajo nove zamisli in premisleke o evropskih vprašanjih so pomembni institucionalni sogovorniki, ki zmorejo institucijam EU predložiti neodvisna strateška med-sektorska priporočila. Prevzamejo lahko dejavnosti, ki prispevajo predvsem k razpravi o državljanstvu Evropske unije ter o evropskih vrednotah in kulturi. Cilj ukrepa je okrepiti institucionalno zmogljivost tistih organizacij, ki so reprezentativne, zagotavljajo resnično evropsko dodano vrednost, lahko sprožijo pomemben multiplikacijski učinek in so usposobljene za sodelovanje z drugimi upravičenci tega programa. Pomemben element na tem področju je tudi krepitev vseevropskih mrež. Finančna podpora se lahko dodeli na podlagi večletnega delovnega programa, ki povezuje različne teme in dejavnosti.

Za leta 2007, 2008 in 2009 se strukturna podpora lahko zagotovi neposredno združenju „Groupement d'études et de recherches Notre Europe“ („Združenje študij in raziskav Naša Evropa“) in inštitutu „Institut für Europäische Politik“ („Inštitut za evropsko politiko“), ki uresničujeta cilj splošnega evropskega interesa.

Strukturna podpora organizacijam civilne družbe na evropski ravni

Organizacije civilne družbe predstavljajo pomemben del civilnih, izobraževalnih, kulturnih in političnih dejavnosti in so aktivne v družbi. Zagotoviti bi jim bilo treba obstoj ter možnost delovanja in sodelovanja na evropski ravni. Prav tako naj bi v okviru posvetovanj sodelovale tudi pri oblikovanju politike. S tem ukrepom se bosta povečali njihova zmogljivost in stabilnost, da bodo lahko delovale v med-sektorski in horizontalni razsežnosti kot nadnacionalni katalizator tako za svoje člane kot za civilno družbo na evropski ravni ter s tem prispevale k ciljem programa. Pomemben element na tem področju je tudi krepitev vseevropskih mrež in evropskih združenj. Dotacije se lahko dodelijo na podlagi večletnega delovnega programa, ki povezuje različne teme in dejavnosti.

Za leta 2007, 2008 in 2009 se strukturna podpora lahko zagotovi neposredno trem organom, ki uresničujejo cilj splošnega evropskega interesa, in sicer: „the Platform of European Social NGOs“ („Platforma evropskih socialnih nevladnih organizacij“), „the European Movement“ („Evropsko gibanje“) in „the European Council on Refugees and Exiles“ („Evropski svet za begunce in izgnance“).

Podpora projektom, katerih pobudniki so organizacije civilne družbe

Organizacije civilne družbe na lokalni, regionalni, državni ali evropski ravni z razpravami, publikacijami, javnim zagovarjanjem in drugimi konkretnimi nadnacionalnimi projekti vključujejo državljane ali zastopajo njihove interese. Z uvajanjem ali z izgradnjo evropske razsežnosti v svoje dejavnosti lahko organizacije civilne družbe povečajo zmogljivost in pritegnejo širši krog ljudi. Neposredno sodelovanje med organizacijami civilne družbe iz različnih držav članic bo prispevalo k medsebojnemu razumevanju različnih kultur in stališč in k prepoznavanju skupnih težav in vrednot. Program se izvaja v obliki posamičnih projektov, dolgoročnejši pristop pa bo zagotovil tudi trajnejši učinek in razvoj mrež in sinergij.

Okvirno bo tej akciji namenjenih približno 29 % celotnih dodeljenih proračunskih sredstev tega programa.

AKCIJA 3: Skupaj za Evropo

Odmevne prireditve

Ta ukrep je namenjen v podporo prireditvam, ki jih organizira Komisija (po potrebi v sodelovanju z državami članicami ali drugimi ustreznimi partnerji), in so znatnega obsega in dometa, vzbujajo odziv pri evropskih narodnih krepitvi občutka pripadnosti eni skupnosti ter jih ozaveščajo o zgodovini, dosežkih in vrednotah Evropske unije, ter jih vključujejo v medkulturni dialog in prispevajo k razvoju evropske identitete.

Te prireditve lahko vključujejo komemoracije v spomin na zgodovinske dogodke, slavnosti ob evropskih dosežkih, umetniške dogodke, ozaveščanje o posebnih vprašanjih, vseevropske konference in podelitve nagrad za pomembne dosežke. Spodbuja se uporaba novih tehnologij, zlasti TID.

Študije

Komisija bo za boljše razumevanje aktivnega državljanstva na evropski ravni izvedla študije, ankete in javnomnenjske raziskave.

Informiranje in razširjanje informacij

Osredotočenost na državljane in raznolikost pobud na področju aktivnega državljanstva ter izčrpne informacije o različnih dejavnostih programa, o drugih evropskih akcijah v zvezi z državljanstvom in o drugih pomembnih pobudah se zagotovijo z uporabo spletnega portala in drugih orodij.

Za leta 2007, 2008 in 2009 se strukturna podpora lahko zagotovi neposredno naslednjim institucijam: „Association Jean Monnet“ („Združenje Jean Monnet“), „Centre européen Robert Schuman“ („Evropski center Robert Schuman“) in „Maisons de l'Europe“ („Evropske hiše“), ki so organizirane v zvezo na nacionalni in evropski ravni, in uresničujejo cilj splošnega evropskega interesa.

Okvirno bo tej akciji namenjenih približno 10 % celotnih dodeljenih proračunskih sredstev tega programa.

AKCIJA 4: Aktivno evropsko spominjanje

V okviru te akcije se lahko podprejo naslednje vrste projektov:

- za ohranjanje glavnih krajev in spomenikov, ki so povezani z množičnimi deportacijami, nekdanjih koncentracijskih taborišč in drugih krajev, kjer so nacisti množično mučili in pobijali, arhivov z dokumentacijo o teh dogodkih, pa tudi za ohranjanje spomina na žrtve ter na tiste, ki so v skrajno težkih razmerah reševali ljudi pred holokavstom;
- za ohranjanje spomina na žrtve množičnih pobojev in deportacij v času stalinizma kot tudi za ohranjanje spomenikov in arhivov o teh dogodkih.

Tej akciji bodo namenjeni približno 4 % celotnih dodeljenih proračunskih sredstev tega programa.

II. UPRAVLJANJE PROGRAMA

Program se bo izvajal po načelih preglednosti in dostopnosti za najrazličnejše organizacije in projekte. Projekti in dejavnosti se bodo posledično praviloma izbirali na podlagi pozivov za zbiranje predlogov. Odstopanja so možna le v zelo posebnih okoliščinah in kadar so v popolni skladnosti s členom 168(1)(c) in (d) Uredbe (ES, Euratom) št. 2342/2002.

Program bo ob upoštevanju analize rezultatov oblikoval načelo večletnega partnerstva, temelječega na dogovorjenih ciljih, in tako zagotovil obojestransko korist tako za civilno družbo kot za Evropsko unijo. Najdaljše trajanje podpore, dodeljene po sporazumu o enkratni dotaciji v okviru tega programa, se omeji na 3 leta.

Pri nekaterih akcijah bo morda potrebno predvideti posredno centralizirano upravljanje s strani izvršilne agencije ali, zlasti za Akcijo 1, s strani nacionalnih agencij.

Vse akcije se bodo izvajale na nadnacionalni ravni. Spodbujale bodo mobilnost državljanov in zamisli znotraj Evropske unije.

Povezovanje v mrežo in osredotočenost na multiplikativne učinke, vključno z uporabo informacijskih in komunikacijskih tehnologij (IKT), bosta pomembni prvini in se bosta odražali tako v vrstah dejavnosti kot razponu sodelujočih organizacij. Spodbujali se bodo medsebojni stiki in sinergije med različnimi vrstami zainteresiranih strani, ki sodelujejo v programu.

Proračun programa lahko vključuje tudi odhodke, povezane s pripravo, nadgradnjo, spremljanjem, revizijo in vrednotenjem dejavnosti, ki so neposredno potrebni za upravljanje programa in doseganje njegovih ciljev, še zlasti študije, sestanke, informiranje in objavo ter odhodke, povezane z IT omrežjem in tehnologijo, ter druge odhodke za administrativno in tehnično podporo, ki jih lahko Komisija določi za upravljanje programa.

Skupni odhodki za upravljanje programa morajo biti sorazmerni z nalogami, določenimi v zadevnem programu, in morajo okvirno predstavljati približno 10 % celotnih dodeljenih proračunskih sredstev tega programa.

Komisija lahko po potrebi opravlja dejavnosti javnega obveščanja, izdajanja publikacij in širjenja informacij, s čimer zagotavlja splošno seznanjenost z dejavnostmi, ki se podpirajo v okviru programa, in visoko raven vpliva dejavnosti.

III. NADZOR IN REVIZIJA

Za projekte izbrane v skladu s tem sklepom, bo vzpostavljen vzorčni sistem revizije.

Prejemnik dotacije mora Komisiji predložiti vsa dokazila v zvezi z izdatki za obdobje petih let od datuma zadnjega izplačila. Prejemnik dotacije mora poskrbeti, da bodo, v primeru prošnje, Komisiji na voljo tudi vsa dokazila, ki so v lasti njegovih partnerjev ali članov.

Komisija lahko izvede revizijo uporabe dotacije neposredno s pomočjo lastnih uslužbencev ali katerega koli kvalificiranega zunanje organa po svoji izbiri. Revizija se lahko opravi med celotnim trajanjem pogodbe in v obdobju petih let od datuma končnega plačila. Če je potrebno, lahko rezultati teh revizij pripeljejo do odločb za izterjavo s strani Komisije.

Osebu Komisije in zunanjemu osebu, ki ga je Komisija pooblastila, mora biti omogočen ustrezen dostop do pisarn upravičenca in do vseh podatkov, vključno s tistimi v elektronski obliki, ki so potrebni za izvedbo preverjanja poslovanja.

Računsko sodišče in Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) bosta imela enake pravice kot Komisija, zlasti pravico dostopa.

UTEMELJITEV SVETA

I. UVOD

1. Komisija je 6. aprila 2005 sprejela ter nato Evropskemu parlamentu in Svetu predložila predlog sklepa, temelječega na členih 151 in 308 Pogodbe ES, o vzpostavitvi programa za spodbujanje dejavnega evropskega državljanstva.
2. Ekonomsko-socialni odbor je mnenje podal 26. oktobra 2005.
3. Odbor regij je mnenje predložil 17. novembra 2005.
4. Evropski parlament je mnenje predložil v prvi obravnavi 5. aprila 2006.
5. Dne 25. septembra 2006 je Svet sprejel skupno stališče v skladu s členom 251(2) Pogodbe ES.

II. CILJ

1. Splošni cilji programa, kot ga je predlagala Komisija, naj bi prispevali k naslednjemu:
  - dati državljanom priložnost za sodelovanje in udeležbo pri gradnji vse tesneje povezane Evrope, ki jo njena kulturna raznolikost združuje in bogati;
  - oblikovati evropsko identiteto, ki temelji na prepoznanih skupnih vrednotah, zgodovini in kulturi;
  - povečati medsebojno razumevanje med evropskimi državljani, ki s spoštovanjem in praznovanjem kulturne raznolikosti prispevajo k medkulturnemu dialogu.
2. Predlagani posebni cilji, ki naj bi se izvedli na nadnacionalni ravni, so:
  - povezati ljudi iz lokalnih skupnosti po Evropi, da si bodo posredovali in izmenjevali izkušnje, mnenja in vrednote, se učili iz zgodovine in gradili za prihodnost;
  - s sodelovanjem med organizacijami civilne družbe na evropski ravni spodbuditi delovanje, razpravo in razmislek v zvezi z evropskim državljanstvom;
  - z uveljavljanjem in praznovanjem vrednot in dosežkov Evrope ter ohranjanjem spomina na njeno zgodovino dati državljanom bolj otipljivo predstavo o Evropi;
  - spodbujati uravnoteženo povezovanje državljanov in organizacij civilne družbe iz vseh držav članic ter tako prispevati k medkulturnemu dialogu in poudariti pomen tako evropske raznolikosti kot enotnosti, pri tem pa posebno pozornost nameniti dejavnostim z državami članicami, ki so se nedavno pridružile Evropski uniji.

III. ANALIZA SKUPNEGA STALIŠČA

1. Splošne pripombe

Skupno stališče Sveta ohranja glavne elemente izvirnega predloga Komisije. Svet, Evropski parlament in Komisija imajo v zvezi s tem sklepom na splošno podobna stališča.

Tri institucije so se v okviru Medinstitucionalnega sporazuma o finančnem okviru za obdobje 2007–2013 dogovorile o proračunu v višini 190 milijonov EUR (znesek je v cenah za leto 2004 in s pridržkom prilagoditve zaradi upoštevanja inflacije).

Svet je v svojem skupnem stališču prevzel idejo Evropskega parlamenta, s čimer je dodal četrto vrsto ukrepov v zvezi z dejavnim evropskim spominjanjem. Pozitivno se je odzval tudi na predlog Parlamenta, naj doda tri nove „imenovane organe“ (skupaj bi jih bilo tako devet), ki bi prejeli dotacije v okviru tega programa. Posebni status teh devetih organov pa se v treh letih postopoma odpravi, da se zagotovi primerno ravnotežje.

Svet si je pri okvirni proračunski razdelitvi poleg tega prizadeval poudariti relativen pomen Akcije 1 (partnerstva med mesti in projekti državljanov) in podobno kot Parlament zmanjšati porabo v zvezi z upravljanjem programa.

Uporabo postopka upravljanja pri izvajanju programa in komitologiji pa je razširil tudi na določene primere finančne podpore.

2. Spremembe Evropskega parlamenta

Svet si je v skupnem stališču prizadeval upoštevati pomisleke in prednostne naloge Evropskega parlamenta in je lahko sprejel večino sprememb Parlamenta.

Spremembe 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 24, 25, 28, 29, 30, 31, 32, 34, 37, 39, 42, 43, 44, 46, 48, 49, 50, 51, 52, 60 in 61 so bile sprejete v celoti, deloma ali načeloma.

Pri spremembah 8, 9, 11, 13, 23, 26, 33, 35, 38, 40, 47 in 53 pa se je Svet odločil slediti zgledu Komisije, in jih zato ni sprejel.

Dodatek v spremembi 21 v zvezi z legitimnostjo institucij ni bil potreben. V zvezi s spremembo 27 Svet ni želel predvideti, da se strukturna podpora odobri „združenjem ali mrežam“, ki so s pravnega stališča nejasno opredeljene. Sprememba 36 se nanaša na proračun programa, ki so ga tri institucije obravnavale in se o njem dogovorile v okviru sporazuma o finančni perspektivi. Svet je glede spremembe 41 menil, da ni primerno, da izpostavlja dogodke v organizaciji partnerskih športnih klubov, saj drugi sektorji v tem delu besedila niso bili posebej omenjeni, se pa v Prilogi navaja sklicevanje na športne organizacije. Pri spremembi 45 o razdelitvi proračuna se je Svet zavzel za Akcijo 1, pri tem pa delež sredstev, namenjenih Akciji 2, ohranil na podobni ravni kot v prvotnem predlogu Komisije.

IV. SKLEP

Svet meni, da je njegovo skupno stališče uravnoteženo besedilo, v katerem so v celoti upoštevani cilji, ki jih je določil Evropski parlament v spremembah k predlogu Komisije. Svet pričakuje, da bo z Evropskim parlamentom kmalu dosegel dogovor z namenom sprejetja tega sklepa.
